ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. listopadu 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alice Erleové a přísedících Magdaleny Semanové a Alexandra Škody

takto:

Obžalovaní

1) JUDr. Ing. Zdeněk R.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava 1,

2) Lukáš Ch.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

1)
<u>obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R.</u>
se záměrem získat finanční prostředky ze společnosti Pivovary Lobkowicz Group, a.s. pro sebe a jiné osoby, v přesně nezjištěnou dobu, nejdříve však od 12. 5. 2016 do 7. 9. 2016 v Praze, vyhotovil antedatovanou fiktivní Smlouvu o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb uzavřenou mezi Pivovary Lobkowicz Group, a.s. a CASINO GAMES universal s.r.o., IČ: 28589858, se sídlem Lomná 1587, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm, zastoupenou jednatelem Jiřím S., s uvedeným datem uzavření dne 27. 5. 2014, zajištěné blankosměnkou výstavce Pivovary Lobkowicz Group, a.s. na řad společnosti CASINO GAMES universal s.r.o. a Dohodou o vyplňovacím právu směnečném, dle které mělo dojít v termínu do 30 měsíců od jejího uzavření k podpisu smlouvy o provádění reklamy a propagace v provozovnách CASINO GAMES universal s.r.o. pod smluvní pokutou ve výši 8 000 000 Kč, splatnou dne 28. 11. 2016, přičemž uzavření smlouvy o smlouvě budoucí bylo datováno ke dni, kdy JUDr. Ing. R. ještě byl oprávněn sám podepisovat smluvní dokumenty bez spolupodpisu dalšího člena představenstva společnosti Pivovary Lobkowicz Group, a.s., a bez schválení dozorčí rady této společnosti, přičemž podpis JUDr. Ing. R. byl jím uznán za vlastní v notářské kanceláři JUDr. Voclové až dne 7. 9. 2016, kdy

takto antedatovaná smlouva o smlouvě budoucí byla vyhotovena toliko za účelem vylákání finančních prostředků, a to uplatněním směnky, do které dle Dohody o vyplňovacím právu směnečném a smlouvy o smlouvě budoucí byla dopsána jako pokuta směnečná suma 8 000 000 Kč a tato směnka podepsaná JUDr. Ing. Zdeňkem R. s uvedeným dnem uzavření 27. 5. 2014 na částku 8 000 000 Kč na řad CASINO GAMES universal s.r.o. byla indosována na řad Ivana K., který směnečnou sumu vůči Pivovary Lobkowicz Group, a.s. uplatnil žalobou u Krajského soudu v Ostravě v řízení vedeném pod sp. zn. 17 Cm 29/2017, přičemž Pivovary Lobkowicz Group a.s. žalovaný fiktivní závazek neuhradil,

čímž **se pokusil** obchodní společnosti Pivovary Lobkowicz Group, a.s., IČ: 27258611, se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, 140 78, způsobit škodu ve výši **8 000 000 Kč**,

2)
<u>obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R. a obžalovaný Lukáš Ch. společně</u>
po vzájemné domluvě a spolupráci se záměrem získat pro sebe a jiné osoby finanční prostředky ze společnosti Pivovary Lobkowicz Group, a.s., v blíže nezjištěné době roku 2016, nejpozději do 27. 6. 2016 v Praze, vyhotovili antedatovanou fiktivní Smlouvu o poskytování poradenských služeb uzavřenou mezi Pivovary Lobkowicz Group, a.s. a Syngas technologies, s.r.o., zastoupenou jednatelem Lukášem Ch., s uvedeným datem uzavření 16. 4. 2014, zajištěnou blankosměnkou na řad společnosti Syngas technologies, s.r.o. a Dohodou o vyplňovacím právu směnečném, dle které měla Syngas technologies, s.r.o. poskytnout Pivovary Lobkowicz Group, a.s. poradenské a zprostředkovatelské služby směřující k akvizici Pivovaru Kraslice ze strany Pivovary Lobkowicz Group, a.s. a Pivovary Lobkowicz Group, a.s. měla po uzavření smlouvy o obchodní spolupráci a vzájemných postupech se společností Pivovar Kraslice a.s. zaplatit Syngas technologies, s.r.o. provizi ve výši 2, 5 % z odsouhlaseného investičního záměru, přičemž uzavření smlouvy bylo datováno ke dni, kdy JUDr. Ing. Zdeněk R. byl oprávněn sám podepisovat smluvní dokumenty bez spolupodpisu dalšího člena představenstva společnosti Pivovary Lobkowicz Group, a.s., a bez schválení dozorčí rady této společnosti, kdy takto antedatovaná smlouva a následné antedatované listinné materiály byly vyhotoveny toliko za účelem vylákání finančních prostředků, a to uplatněním směnky, do které v souladu s Dohodou o vyplňovacím právu směnečném a Smlouvou o poskytování poradenských služeb byla JUDr. Ing. Zdeňkem R. dopsána jako provize směnečná suma 6 000 000 Kč, kdy tato směnka s uvedeným nepravdivým dnem uzavření 16. 4. 2014 na částku 6 000 000 Kč na řad Syngas technologies, s.r.o., splatná dne 16. 10. 2016, byla dne 28. 6. 2016 indosována na řad Slezská finanční a obchodní, a.s., která směnečnou sumu vůči Pivovary Lobkowicz Group a.s. uplatnila žalobou u Městského soudu v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 49 Cm 211/2017, přičemž Pivovary Lobkowicz Group a.s. žalovaný fiktivní závazek neuhradil,

čímž **se pokusili** obchodní společnosti Pivovary Lobkowicz Group, a.s., IČ: 27258611, se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, 140 78, způsobit škodu ve výši **6 000 000 Kč**,

tedy

<u>obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R.</u>
ad 1) – 2)
se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe a jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl, a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, a toho se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

<u>obžalovaný Lukáš Ch.</u>
ad 2)

se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe a jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl, a způsobí takovým činem značnou škodu, a toho se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R.
ad 1) – 2)
pokus zvlášť závažného zločinu podvodu dle § 21 odstavec 1, § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaný Lukáš Ch.
ad 2)
pokus zločinu podvodu dle § 21 odstavec 1, § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R.
podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a v družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

obžalovaný Lukáš Ch.
podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a v družstvech na dobu **3 (tří) let.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškození LAPASAN s.r.o., Praha 1 – Nové Město, Na příkopě 858/20, a Pivovary Lobkowicz Group, a.s., Praha 4, Hvězdova 1716/2b, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Oproti tomu se obžalovaný

Lukáš Ch.,
generálie shora,

Shodu s prvopisem potvrzuje Patrik Frais

podle § 226 písmeno c) trestního řádu

zprošťuje od skutku pod bodem 1) obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3. 6. 2022, sp.zn. 4 KZV 26/2020,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškození LAPASAN s.r.o., Praha 1 – Nové Město, Na příkopě 858/20, a Pivovary Lobkowicz Group, a.s., Praha 4, Hvězdova 1716/2b, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Před samotným odůvodněním soud pro přehlednost uvádí zkratky, které jsou následně v odůvodnění tohoto rozsudku používány:

PLG	Pivovary Lobkowicz Group, a.s.
PiLo	Pivovary Lobkowicz, a.s.
Syngas	Syngas technologies, s.r.o.
CGU	CASINO GAMES universal s.r.o.
BE	BIOSOLUTION ENERGY s.r.o.
Sampa	Sampa Invest, s.r.o.
LAPASAN	LAPASAN s.r.o.
Pivovar Kraslice	Pivovar Kraslice, a.s.

SOSB	Smlouva o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb mezi PLG a CASINO GAMES universal s.r.o. ze dne 27. 5. 2014
DVPS-1	Dohoda o vyplňovacím právu směnečném ze dne 27. 5. 2014 mezi PLG a CGU
SOPPS	Smlouva o poskytování poradenských služeb mezi PLG a Syngas ze dne 16. 4. 2014
DVPS-2	Dohoda o vyplňovacím právu směnečném mezi PLG a Syngas ze dne 16. 4. 2014
SOOS	Smlouva o obchodní spolupráci ze dne 25. 6. 2014 uzavřená mezi společnostmi Syngas (strana 1) a Pivovar Kraslice a.s. (strana 2)
SOOSVP	Smlouva o obchodní spolupráci a vzájemných postupech ze dne 23. 2. 2015 uzavřená mezi společnostmi PLG (Strana 1) a Pivovar Kraslice a.s. (Strana 2)

Pokud je hovořeno o *„předmětných smlouvách, dohodách a blankosměnkách"* – je tím myšleno SOSB, DVPS-1, SOPPS, DVPS-2 a blankosměnky s tím související (ze dne 16. 4. 2014 a 27. 5. 2014)

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaných tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

výpovědi obžalovaných

2. ***Obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R.*** byl v rámci přípravného řízení stíhán jako uprchlý, tudíž nebyl jako obviněný v této fázi trestního řízení vyslechnut. U hlavního líčení dne 15. 4. 2024 se obžalovaný nejprve podrobně vyjádřil ke své osobě, dále k okolnostem vzniku a fungování

skupiny PLG, jakož i k následnému prodeji této skupiny společnosti LAPASAN. Jedním z důležitých akcionářů skupiny PLG byl Grzegorz H., se kterém měl obžalovaný přátelský vztah. Tento jej následně seznámil s Martinem B., což byl 51% akcionář následně vzniklé společnosti PLG. Všichni tři mezi sebou měli velice otevřený a přátelský vztah. V roce 2005 nebo 2006 tehdejší majitelé Pivovaru Černá hora zvažovali prodej a ptali se obžalovaného, zda by privátně nemohl najít případného zájemce o vstup do akcionářské struktury Pivovaru Černá Hora. Obžalovaný se obrátil na své dobré známé, kamarády, a to konkrétně pana H. a B., o kterých věděl, že již v té době disponovali potřebnými peněžními prostředky. Těm se myšlenka koupit menší regionální pivovar líbila, a tak koupil z počátku minoritní a posléze i majoritní podíl v Pivovaru Černá Hora. Následně obžalovaného napadlo zkonsolidovat vícero menších nezávislých regionálních pivovarů dohromady, podřídit je jednotnému vedení, docílit úspor a de facto začít konkurovat už tehdy nadnárodním koncernům, které z 80 % ovládaly české pivovarnictví. Následně během zhruba roku koupili dalších šest pivovarů, nákup financovali H. a B., obžalovaný sám tak velkým kapitálem nedisponoval, nicméně vložil do toho projektu také i nějaké své úspory, a to kolem 2 milionů korun. Od začátku byl tedy obžalovaný desetiprocentním akcionářem ve společnosti PLG. Všechny pivovary nakonec dovedli do provozního zisku, což v roce 2014 vyústilo v úspěšné uvedení akcií PLG na burzu cenných papírů Praha, čemuž byl věnován i patřičný mediální zájem. Zpočátku celý akviziční proces jednotlivých pivovarů řídil sám obžalovaný, neměli žádné zaměstnance. Manažerský tým se začal budovat až poté, co skutečně ty pivovary koupili. Zásadní věci řešil fakticky s B. a H. po telefonu, měl jejich plnou důvěru, což vyústilo v to, že jej následně požádali, aby celou skupinu i nadále řídil, a tak se stal klíčovým členem managementu, stal se předsedou představenstva i generálním ředitelem a měl za úkol vybudovat manažerský tým. Před IPO (uvedení akcií na trh) měl pan B. 51 % akcií, pan H. 27 %, obžalovaný cca 10 % a paní K. jako poslední původní akcionářka společnosti PLG měla cca 6 % akcií. Po IPO celkový podíl těchto čtyř akcionářů kles někde mezi 70-80 % a zbylých 20-30 % měli investoři, kteří koupili akcie v rámci veřejného úpisu akcií. V rámci IPO tedy dostali další kapitál, čímž se současně „naředil" podíl obžalovaného ve společnosti, získali necelých 500 milionů korun s tím, že měli v úmyslu akvizici dalších pivovarů, dále investovat do jednotlivých provozoven (restaurací apod.), aby odebírali jejich pivo. V tomto směru je praxe taková, že se provozovnám dopředu při podpisu smlouvy (o dílo či o propagaci a reklamě) vyplácí dopředu finanční hotovost, přičemž provozovna se zavazuje odebrat přesně definovaný objem piva po přesně stanovenou dobu. Po celou dobu však bral celou věc osobně, neboť to byl jeho nápad, nebyl tedy jen manažerem, ale i spoluvlastníkem, poskytoval osobní ručení za pivovary apod., neboť byl stoprocentně přesvědčen o úspěchu a skvělé ekonomické budoucnosti celé skupiny. Následně pánové H. a B. zvažovali prodej svých podílů, koneckonců do řízení celé skupiny prakticky nezasahovali, obžalovaný měl jejich plnou důvěru a oni se obecně věnovali profesionálnímu investování na finančním trhu. Každopádně po IPO začali zvažovat prodej svých akcií, viděli jiné investiční příležitosti, proto obžalovaný začal hledat jiného investora, který by od nich koupil podíly. V té době se obžalovaný seznámil s obžalovaným Lukášem Ch., bylo to začátkem nebo koncem roku 2013 nebo začátkem roku 2014, měl na nej dobré reference a vnímal, že mohou pokročit zase dále, a to zejména ve snaze získat nějakého nového silného partnera pro PLG. Osobně obžalovaný JUDr. Ing. R. zvažoval nákup majoritních akciových podílů od pánů B. a H., v té době měl nějaká aktiva, a to např. 25 % ve společnosti BGS Energy, což byla společnost provozující bioplynové stanice. Měli kolem sedmi, osmi bioplynových stanic v České republice, jednu či dvě v Polsku. Hodnota tohoto podílu mohla dosahovat cca 100 milionů korun. Dále měl 25 % podíl v obchodníkovi s cennými papíry, ve společnosti Collosseum, tam mohla být hodnota 20, 30 milionů korun. Rozhodně však neměl přes jednu miliardu, aby mohl sám odkoupit s vlastními prostředky podíly H. a B., proto vyjednával s peněžními ústavy, aby mu dofinancovaly potřebné prostředky. Byl v pokročilém jednání s PPF Bankou a J & T Bankou.

Na základně toho dovozoval, že bude schopen akcie od B. a H. odkoupit, proto s nimi uzavřel smlouvu o nákupu majoritního podílu ve společnosti PLG a složil zálohu 65 milionů korun, kterou mu půjčil pan B. Měl časový limit daný od B. a H., do kdy by měl doplatit celkovou kupní cenu. Následně viděl, že jednání s bankami bude trvat déle, takže na základě svých kontaktů se dostal k panu Jaroslavu T., který tehdy reprezentoval čínskou společnost CEFC. V té době společnost CEFC ještě nebyla vůbec známá, nicméně se domluvili, že obžalovaný JUDr. Ing. R. de facto kupní smlouvu na nákup akcií od B. a H. vtělí do nově založené společnosti, jejíž byl součástí, a to společnosti LAPASAN, kde byl od začátku desetiprocentním podílníkem. Tedy fakticky on inicioval a domluvil se se společností CEFC zastupované panem T. a skupinou J&T, která o této investiční příležitosti relativně hodně. Ukázalo se, že CEFC má zájem kapitálově vstoupit i do skupiny J&T, proto se oni pak mezi sebou domluvili, že finální struktura při akvizici podílu B. a H. ve skupině PLG byla 70 % CEFC, a to na entitě LAPASAN, dále 20 % J&T a obžalovaný měl 10 %. Obžalovaný byl tedy součástí LAPASANu a i nadále se viděl jako integrální součást skupiny PLG, měl eminentní zájem ve skupině zůstat, rozvíjet její obchodní činnost, stát se ještě významnějším hráčem se silným čínským partnerem v zádech. To byla jeho motivace. V pozadí stálo „idea" tehdejšího prezidenta republiky Zemana, aby se Česká republika stala jakousi branou vstupu čínských investic do celé Evropské unie, a proto byl zájem CEFC reálný. Samotná CEFC se nikdy příliš nezajímala o čísla či ekonomický stav PLG, k dohodě došlo jeden den odpoledne, v podvečer mezi prodávajícími, tzn. panem B., H. na jedné straně a kupujícími na straně druhé, tedy CEFC reprezentovaný panem T. a J&T reprezentovaná panem A., generálním ředitelem banky. De facto přes noc se v advokátní kanceláři napsaly smlouvy, a to bez jakéhokoliv prověřování jakéhokoliv ekonomického stavu skupiny PLG. Ta kupní cena byla cca 2 miliardy a 400 milionů korun. Smlouvy se podepsaly v brzkých ranních hodinách, kupující poslali významnou zálohu, cca asi 700 milionů korun. Následně však obžalovaný relativně rychle pochopil a poznal, že Číňani zřejmě nemají příliš velký zájem rozvíjet business tady v České republice, začaly se objevovat dost zásadní problémy celé skupiny CEFC, že asi není úplně seriózní a bonitní partner. V roce 2018 skončila v insolvenci. Jako management PLG byli tlačeni z čínské strany, aby totálně změnili obchodní strategii, aby vyráběli levé pivo ve velkých objemech a pod cenou jej vozilo do Číny. Což byla zcela zcestná představa, obžalovaný se jim to snažil vysvětlit. Následně sám odstoupil z představenstva, stal se členem dozorčí rady a v roce 2016 byl odvolán i z této. Obžalovaný JUDr. Ing. R. poté dostal nabídku z Gruzie, a to pomáhat s výstavbou pivovaru a následně s uvedením a rozvojem distribuce tohoto nově postaveného pivovaru na gruzínském trhu. Nejprve tak třikrát, čtyřikrát do roka zaletěl do Gruzie a probírali, jak výstavba pivovaru na zelené louce pokračuje, avšak začaly skluzy ve výstavbě a v uvedení značek Heineken na gruzínský trh, proto byl někdy koncem roku 2017 požádán, jestli by se do Gruzie neodstěhoval a osobně nepřevzal vedení celého projektu. V únoru 2018 se skutečně fyzicky do Gruzie odstěhoval, začal tam bydlet a stal se členem top managementu nově vzniklého pivovaru s licenční smlouvou od skupiny Heineken. Osobně se tedy skutečně nechtěl nikdy nějak skrývat, byl v kontaktu i s ambasádou České republiky v Tbilisi. V roce 2019 nebo 2020 se jim podařilo úspěšně dokončit uvedení piv Heineken na gruzínský trh, jeho angažmá už v Gruzii nebylo potřeba, ale on již v té době měl v Gruzii přítelkyni, se kterou se následně oženil. Otevřeli si v Tbilisi restauraci a žili spokojeným rodinným životem, každý týden byli prakticky v kontaktu s českou ambasádou. Dále využil svého práva nevypovídat a odpovídat na otázky.

3. ***Obžalovaný Lukáš Ch.*** v rámci přípravného řízení u výslechu *dne 10. 6. 2021* využil svého zákonného práva a k věci nevypovídal. U výslechu *dne 20. 12. 2021* obžalovaný popsal své aktivity, které činil pod obchodní společností Syngas, neboť nebyl kmenovým zaměstnancem společnosti PLG. Jeho činnost odůvodňovala poskytnutí odměny a smluvního ukotvení, čemuž odpovídala i vystavená směnka na směnečnou sumu 6 000 000 Kč. Dále popsal svůj vztah

k obžalovanému R., své profesní zkušenosti apod. V rámci svého působení u společnosti Syngas bylo standardní, že plnění ze smluv bylo zajišťováno směnkou, která byla posléze postoupena na další subjekt. Obžalovaný pomohl panu R. získat půjčku ve výši 60 milionů korun od pana Petra B. na nákup akcií PLG. Za tuto půjčku nezískal žádnou provizi. Akcie pivovaru získala společnost Lapasan, nikoliv obžalovaný R. Pan B. chtěl získat svou půjčku zpět. Došlo k uzavření smlouvy o úvěru, který dle informací obviněného činil 75 milionů Kč, zajištěný aktivy pana R. a jeho bratra. Obžalovaný měl být panem B. ujištěn, že transakce byla vyrovnána a nebylo chybou obžalovaného, že půjčka mezi panem R. a panem B. byla sjednána. Osobním zájmem obžalovaného bylo, aby transakce proběhla (prodej akcií PLG), neboť její neprovedení by blokovala připravovanou akvizici výstavby Pivovaru Kraslice, na které měl osobní zájem. Jako spoluinvestor pro Pivovar Kraslice byl vybrán právě obžalovaný, a to z iniciativy pana Š., o projektu byl informován i pan R., vystupující jako generální ředitel, předseda představenstva PLG. Na pozici marketingové ředitelky v Pivovaru Kraslice byla účast přislíbena partnerce obžalovaného Markétě T. Byly podepsány smlouvy o poradenských službách se Syngas a PLG a obchodní spolupráci mezi Syngas a Pivovarem Kraslice. Pan R. při jednáních vystupoval velmi autonomně s velkou perspektivou budoucí účasti na akcionářském podílu skupily PLG a veškeré transakce, které činil, činil za účelem zachování své osoby ne na pozici generálního ředitele a předsedy představenstva, ale i minimálně 10 % majitele akcií. Angažovanost obžalovaného ve vztahu k PLG byla rozdělena do tří kategorií. První byl prodej akcií PLG, akvizice do Pivovaru Kraslice a ve třetí kategorii došlo k propojení předchozích, konkrétně rozvoj obchodních aktivit PLG v ČR a v zahraničí. V rámci těchto svých aktivit jednal s obchodními partnery (viz vizitky založené ve spisu), finančními ústavy, dojednával prodej piva do zahraničí. Jelikož skončil v prvním kvartálu roku 2014 své působení u společnosti Chladicí věže, a začal se více věnovat budoucí akvizici Pivovaru Kraslice, požádal pana R., aby byl za tuto činnost odměňován pravidelně měsíčně. Došlo tak k podpisu konzultační a servisní smlouvy, nejprve v anglickém znění, posléze k podpisu příkazní a provizní smlouvy. Tímto považoval svůj vztah mezi PLG a Syngas za formalizovaný, avšak později pochopil, že tomu tak nebylo. Nesouhlasí s tím, že by nedošlo k naplnění smlouvy, jak tvrdí oznamovatel. Poukazuje na konkrétní jednání, kterých se účastnil i pan R., byl o nich informován pan Š. Spolupráce mezi Syngas a PLG pokračovala do téměř poloviny roku 2016 a za Syngas a Pivovary Kraslice nebyla ukončena. Pokud se obžalovaný zmiňuje o konkrétních pracovních schůzkách, tak těmto byla přítomna i jeho partnerka Markéta T. Obžalovanému byl přislíben zaměstnanecký poměr ve vrcholném vedení PLG. Prodej akcií PLG pana R. velmi zatěžoval, neustále ze své pozice odkládal nástup obžalovaného na slíbenou pozici. Pan R. potvrdil svým podpisem nástup obžalovaného do slíbené pozice do 1. 7. 2015 s měsíční gáží 150 000 Kč. K překvapení obžalovaného došlo až expresně rychle k prodeji akcií PLG skupině CEFC přes společnost LAPASAN. I po vstupu nového partnera do PLG pokračovala jednání s panem R. a potvrzení nástupu obžalovaného na pozici od 1. 10. 2015. Pan R. však neměl sílu po změně partnera prosadit obžalovaného do funkce. Proto začal řešit s panem R. formu odstoupení své a Syngas z projektu. Proto obžalovaný informoval pana R., že svou kompenzaci hodlá učinit prodejem směnečného instrumentu. Komunikaci v tomto směru obžalovaný vedl s panem B. a S. Směnku obžalovaný prodal za 1, 6 milionů Kč. Pan R. o tomto postoupení byl informován. V této souvislosti obžalovaný založil do spisu své vizitky, kopie e-mailové pošty s předměty jednání s obchodními partnery, část e-mailů dokladujících svou obchodní aktivitu, vizualizaci areálu Pivovaru Kraslice, návrh manažerské pracovní smlouvy, návrh distribuce piva do zahraničí. Ve svém dalším výslechu *dne 27. 12. 2021* obžalovaný vypověděl ve vztahu k bodu č. 1 obžaloby. Z iniciativy pana R. navázal obžalovaný spolupráci s Casino Games, nově pod názvem Biosolution. Tuto spolupráci evidoval pod názvem Beermania, případně Ostrava. Lobkowicz nevykazoval v regionu (patrně severní Moravy) vysoký prodej piva. Tamější restaurace vykazovaly značný potenciál, záměrem bylo uzavřít smlouvy o distribuci. Role

obžalovaného měla spočívat v analýze trhu a provozoven, a zprostředkování kontaktu mezi panem S. a PLG.

4. U hlavního líčení dne 15. 4. 2024 se obžalovaný podrobně vyjádřil ke své osobě a ke své dosavadní pracovní činnosti, jakož i ke vzniku a fungování společnosti Syngas. K osobě obžalovaného JUDr. Ing. R. uvedl, že tento byl za celou odbornou veřejnost, i v zahraničí, velice uznávaná osoba. Byla to osoba, která vybudovala svůj specifický segment a unikát v České republice ve smyslu toho, že do doby nákupu CEFC byla vlastněna českými vlastníky. Dále obžalovaný Ch. uvedl, že v obžalobě je prezentováno to, že zprostředkoval půjčku pro obžalovaného JUDr. Ing. R. od pana B. Tyto osoby seznámil, půjčka proběhla, nicméně neproběhla, jak pochopil, na koupi podílu, ale na nevratnou zálohu, která byla vyžádána tehdejšími akcionáři panem B. a panem H. Nikdy z této půjčky neměl zájem získat jakýkoliv profit, jediným cílem této půjčky bylo to, aby pan R. pokračoval ve své pozici a pokračoval proces nákup pivovaru Lobkowic, aby se mohl prolongovat a realizovat projekt Kraslice a realizovat další projekty, které posléze na PLG navázal v rámci své činnosti. Odmítl, že by bylo cokoliv antidatováno a že by se snažil získat prostředky ze společnosti PLG, že by se jednalo o údajnou akvizici Pivovaru Kraslice nebo že by se jednalo o nestandardní smlouvy. Nechápe výpovědi většiny svědků, hlavně např. Ing. B., B. nebo B., že nebyla stanovena žádná strategie na nové akvizice, na nové teritoria, že vlastně žádná struktura skupiny PLG nebyla. Zejména za situaci, kdy tito byli přítomni při vstupu PLG na akciový trh, kde byla představena strategie PLG. Je jasné, že JUDr. Ing. R. nemohl o konkrétních akvizicích mluvit, aby neovlivňoval hodnotu akcií, ale vyjadřoval se obecně. Hovořil o čtyřech základních pilířích nové strategie PLG, jeden z nich byl i akvizice nového pivovaru s ročním výstavem 80 až 100 tisíc hektolitrů piva. Dále se vyjádřil k jednotlivým obviněním. Pokud jde o smlouvu ze dne 16. 4., pak tato byla skutečně toho dne podepsána, a to jeho osobou. Mohlo se stát, že obžalovaný R. ji podepsal později, po svém návratu. Tento postup však není nijak výjimečný. Pivovar Kraslice nebyla neznámá značka, nebyla to nějaká alchymie, utopie nebo cokoliv jiného. Byl to pivovar, který pan Š. koupil a v majetku měl, investovali do nemovitostí nějakých 5, 5 milionů Kč, což je doložené i v rámci investičního rozpočtu, který je součástí investičního záměru a součástí smlouvy o obchodní spolupráci. Těchto 5, 5 milionů Kč bylo i s obžalovaným R. odečteno v rámci odměny obžalovaného Ch., protože už to byla část, která byla investována. Pivovar Kraslice v té době vařil ve Vratislavicích, vařil výstav ročně okolo 30, někdy až do 60 000 hektolitrů. Tyto piva značek Münsterberg, Nahar, PragoBeer a další, Kraslický ležák, byly často unikátní, byly to rukodělná piva, a to bylo přesně to, co oslovilo obžalovaného R. Dále ho oslovilo to, že je to region, kde PLG ani jejich pivo nemělo zastoupení, nemělo ani distribuční centrum, svůj tzv. komín, kde by mohli vytvářet svoji značku. Další obrovskou devizou bylo to, že kromě těch unikátních značek jako je Nahar, což bylo kosher pivo, se jednalo o speciály a exportní pivovar především na trh USA. V rámci podpisů smlouvy o investici a výstavbě se nejednalo pouze o tom, že Lobkowicze budou daný pivovar s nimi financovat a stavět, ale jednalo se o to, že se zde definuje obchodní spolupráce společných značek na jednotlivá teritoria na trh USA. Dále k obžalobě uvedl, že není pravdou, že by se s obžalovaným JUDr. Ing. R. v roce 2014 nepotkal nebo neznal, naopak byli aktivní ve spolupráci s Pivovary Kraslice, ale i s PiLo, není rovněž pravdou, že k žádné spolupráci směřující k akvizici Pivovaru Kraslice nedošlo. Pivovar Kraslice všemi svými aspekty plně zapadal do toho, co PLG ve své strategii měla narýsováno. Pro PiLo pracoval intenzivně, společnost mu půjčovala i vozidla. Měl přislíbenou i účast ve struktuře společnosti PLG, a to i pro svou přítelkyni Markétu T. Dále se podílem na rozvoji odběratelské struktury PLG na severní Moravě. Na Ostravsku měly Lobkowicze velice malý podíl, proto připravoval nové prodeje do těchto nových teritorií byl obžalovaným R. osloven v roce 2015, aby zkontroloval aktuální výstav a ověřil hospody a provozovny v lokalitě Ostravy. Celá ta aktivita byla poměrně zajímavá, protože skýtala výtoč

nějakých 3, 5 nebo 5 tisíc hektolitrů v celkovém součtu. Na této činnosti se mimo jiné účastnila i jeho bývalá partnerka Markéta T. Společně jeli za ředitelem Pivovaru Uherský Brod, jednali o tom, že by pro tyto provozovny se vyráběl speciální název, že by se dělala trošku hořčejší varianta piva, aby byla srovnatelná s Radegastem a na zvyklost místních. Obžalovaný udělal kontrolu aktuálního stavu provozoven, toto zaznamenal, předal zprávu R. Následně k tomu ještě doplňoval informace, podle propočtů to byl profitabilní business. Obžalovaný nikdy předtím v pivovarnictví nepracoval, a to, co řekl obžalovaný R., jej překvapilo. Pokud nainvestovali 500 milionů jako skupina do dotačních systémů, což není nic jiného než úplata toho, aby daný provozovatel přešel na jinou značku, tak v případě 8 milionů se nejednalo o žádnou nestandardní smlouvu. Navíc nešlo o hodnotu 8 milionů na jednu provozovnu, ale na součet všech provozoven. S tím vším seznámil obžalovaného JUDr. Ing. R. a v roce 2016 dostal smlouvy od R. v několika verzích, aby je distribuoval na jednotlivé provozovny. Tyto smlouvy různě upravoval na pana S. Nijak jinak v této věci nevystupoval. Sám se cítí být v celé této kauze spíše poškozeným.

5. K dotazům obžalovaný Ch. uvedl, že ve společnosti Syngas byl jednatelem a zakladatelem od roku 2011, společnost se koncentrovala na projekty v oblasti zplynování komunálních odpadů, to byla její první aktivita. Následně společnost využíval a dodneška využívá jako entitu pro fakturaci jeho aktivit tak, jak mělo být i v rámci PLG, a společnost Syngas jej zastupovala i v rámci investice Pivovaru Kraslice, kde měla být buď 10 % podílníkem nebo měla být inkasorem provizního systému 2, 5 %. V současné době je jednatelem Markéta T., nicméně aktivity na společnost stále provádí obžalovaný a inkasuje. S obžalovaným JUDr. Ing. R. se poznali na začátku roku 2014, jejich vztah byl čistě profesní, následně přišel v obchodně přátelský. Naposledy spolu byli v kontaktu v roce 2019. Vliv na R. určitě neměl žádný, ale předpokládal, že je jeho významným obchodním partnerem.

6. Pokud jde o smlouvu SOPPS ze dne 16. 4. 2014, pak tuto uzavřel s obžalovaným R., obžalovaný Ch. ji podepisoval dne 16. 4, pan R. nebyl přítomen, podepsal ji posléze. Předmětem smlouvy bylo, že obžalovaný Ch. jako jednatel společnosti Syngas připraví investiční záměr a možnost vstupu PLG do projektu Pivovaru Kraslice, posléze se připravil investiční záměr v roce 2014, který výhradně připravoval pan Š., pan S. a jeho tým. Tato smlouva sloužila ze strany obžalovaného Ch. jako pojistka. Součástí byla bianko směnka, která nebyla vyplněná. Tato směnka měla sloužit pouze jako doklad, že v okamžiku, kdy bude známa cena investice, korektní cena investice, která bude schválena i panem R., tak z toho bude vypočítaná provize a hodnota krytí, kdyby náhodou nedošlo k plnění předmětu plnění. Obžalovaný Ch. popřel, že by tuto smlouvu antedatoval, základní schéma smlouvy dostal od R., zbytek dopracoval, tedy zejména celý předmět smlouvy. Sám není schopen říci, jestli PLG takové smlouvy používala, protože to byla první smlouva, co se skupinou podepsal. Ale akvizic dělal ve své životě více a smlouva mu přišla jako předmětná, podobné smlouvy běžně uzavíral. Směnka byla vyplněna v období po tom, co byl schválený investiční záměr a poté, co byla podepsána smlouva o obchodní spolupráci a o výstavbě Pivovaru Kraslice. Byla vyplněna na částku, kterou si odsouhlasili. Směnku vyplňoval obžalovaný R., bylo to u něj v kanceláři na PLG, obžalovaný Ch. u toho byl přítomen, protože to bylo krytí jeho odměny za to, že dodělá celý proces. Postoupení směnky nastalo v okamžiku, kdy se rozhodl pohledávku prodat, a to nastalo v kanceláři pana B., resp. za přítomnosti pana S. a Markéty T. K panu B. se dostal přes pana H., který byl přítomen celé anabázi až po prodej směny, vlastně hledal společně s nimi akcionáře, byl s obžalovaným fyzicky u pana B. a H. Důvod postoupení směnky byl ten, že přestal mít čas a přestal věřit, že dojde k realizaci a chtěl nějak zhodnotit svůj podíl, tudíž „odstoupil" z tohoto projektu. Obžalovaný JUDr. Ing. R. a PLG to pořád odkládali. Pana R. s postoupením směnky seznámil a bylo mu znovu přislíbeno, že bude plněno, resp. že bude pivovar dostaven. Postoupení směnky namísto

jejího uplatnění mu přišlo jako jednodušší varianta. Směnku postoupil za 1, 6 milionů korun. Ani směnka pod bodem 2) obžaloby nebyla antedatována, obžalovaný ji podepsal a v jiný den ji podepsal JUDr. Ing. R., byla vystavena biankosměnka, která byla následně vyplněna. Za obžalovaného Ch. nebyla smlouva ze strany PLG plněna ve smyslu té investice. Tuto smlouvu připravoval sám obžalovaný Ch. Jeho vztah ke společnosti CASINO GAMES nebyl více méně žádný.

7. Pokud jde o skutek pod bodem 1) obžaloby, pak v tomto obžalovaný Ch. nefiguroval, neznal ten proces a nebyl ani účastníkem. Jediné, jak do toho byl zakomponován, bylo, že v roce 2015 na základě požadavku obžalovaného R. objel provozovny a přepočítal možné dotace, zjišťoval, jestli je tvrzená výtoč aktuální, negociovalo se to s managementem PLG. Pokud jde o společnost CGU, tam žádným způsobem nejednal, za PLG smlouvy neuzavíral, nepřipravoval smlouvy, pouze přeposílal. Spousta smluv od R. šla ode obžalovaného Ch. dál na jednotlivá teritoria, na jednotlivé zákazníky, ať už to byly akvizice hospod, restaurací, provozů, tak i nabývání různých partnerství pivovarů atd. Co se týká smlouvy o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb, tím se zajišťuje přechod na jiný pivovar. Nikdy takovou smlouvu za PLG nepřipravoval, protože byli před fází jednání, podepisování. K tomuto skutku pak nemá, co dalšího uvést. Jediné, co potom učinil je to, že v roce 2016 byl požádán obžalovaným R., aby mu přeposílal nějaké varianty smluv, aby se z toho stala finální smlouva o realizaci pivovarů, ale v té době už byl mimo, měl i uzavřenou jak obchodní činnost ve smyslu toho, že nebude součástí skupiny PLG, tak, že se nebude realizovat pivovar Kraslice. Odešel a už si plánoval další angažmá. Stran smlouvy o smlouvě budoucí, tam nijak nefiguroval, ani následně se směnkou. Neví nic o žádných podpisech ani té smlouvy, ani směnky. Pouze jak už uvedl, objížděl jednotlivé provozovny, dělal z toho report obžalovanému R., bylo to v roce 2015, byla u toho i jeho partnerka, jezdil s nimi i pan S. Dokonce jedna z těch provozoven byla uznaná za to, že by tam mohl být připraven rádoby minipivovar. Pokud jde o společnosti CGU, pak ví, že tam vystupoval pan S., ale neví, jak to bylo strukturálně. Jak to dopadlo se směnku, vůbec neví.

8. Pokud byly obžalovanému pro rozpory přečteny předchozí výpovědi, pak k těmto uvedl, že vše, co dříve uvedl, je pravda, a to i v podrobnostech, které u hlavního líčení neuvedl. Dokud nebyla vyplněna směnka, tak nedostal žádnou odměnu za svou činnost pro společnost PLG. V té době pracoval i na jiných akvizicích a vlastně s obžalovaným R. dál aktivně jednali, protože se teprve připravoval investiční záměr, takže vlastně s R. aktivněji začali komunikovat srpen, září už v rámci věci nákupu podílu PLG a a dále se čekalo, až pan Š. a pan S. připraví investiční záměr kompletně. Za dobu zhruba roku a půl, kdy vykonával svou činnost pro PLG, tak nic nedostal, nic si nenárokoval, jediná věc, která proběhla bylo převedení 5, 5 milionů korun na společný účet v rámci prosince nebo listopadu 2014 na SGT ve smyslu zajištění financí na nákup akcií PLG. K dalším dotazům uvedl, že za akviziční činnost považuje mnoho aktivit. Obchodní akvizice znamená, že za nějakou entitu připravuje nějaký obchodní případ, projekt, např. výstavba elektrárny, prodej piv atd. Firemní akvizice znamená nákup podílů a prodej firem. Směnka byla vyplněna potom, co byla podepsána smlouva o spolupráci a byl jasný investiční záměr a jeho hodnota. V okamžiku, kdy se vyplnila směnka, tak začali aktivně pracovat na tom, aby se Pivovar Kraslice zrealizoval. Nebyl nijak odměňován, žádal odměnu na bázi provizně mandátní smlouvy, kterou mu i obžalovaný R. podepsal, ale poté jej přesvědčil, že mu připraví pracovní poměr. Tedy obžalovaný Ch. očekával, že bude v zaměstnaneckém poměru a bude normálně hodnocen jako standardní zaměstnanec. K dotazu, zda si fakturoval reporty či analýzy trhu na Ostravsku, uvedl, že by rád fakturoval a byl by rád zaměstnancem.

9. Dále k dotazům uvedl, že pokud šlo o akvizici Pivovaru Kraslice, tak dohoda nebo spolupráce s pány S. a Š. byla jasně termínována kontrakty, které byly podepsány, tedy jak smlouva mezi

obžalovaným Ch. s Pivovarem Kraslice, tak s PLG. Hrál roli toho, který připravoval a zkontaktovával Pivovar Kraslice a PLG dohromady. Za „tento kontakt" a další spolupráci rozvoje a obchodní aktivity si vyžádal 10 % akcií a chtěl být dlouhodobým akcionářem pivovaru. Jan Š. byl tenkrát majitel nemovitosti Pivovaru Kraslice a byl to člověk, který pro pivovar hledal investičního a businessového partnera. Pánové Š. a S. věděli, že je obžalovaný Ch. finančně zainteresován v tomto projektu, proto i ve smlouvě o vzájemné spolupráci a investici je klauzule o tom, že tam bude 10 % podílníkem externí subjekt. To měl být obžalovaný nebo Syngas. Bylo to nazváno externí subjekt, protože nebyl v té době rozhodnut, jakou entitu, jestli českou, případně zahraniční nebo Lukáše Ch. nebo Markétu T. tam budou vpisovat. Pokud jde o CGU a osobu Jiřího S., tak toho znal pouze jako nějakého partnera a člověka, který se pohyboval vedle pana S. Obžalovaný se společností CGU nejednal, jednal s panem S. ohledně provozoven, které analyzoval. Samotnou společnost CGU nezná. Pana S. považoval za provozovatele těch provozoven, takto mu byl deklarován. Majitelskou strukturu provozoven, restaurací nebo i heren, které analyzoval, neznal. Dále uvedl, že nezkoumal, zda je obžalovaný JUDr. Ing. R. oprávněn podepisovat smluvní dokumenty, případně zda je oprávněn podepisovat sám nebo ještě s dalšími osobami v rámci skupiny PLG. Jednal s ním jako s předsedou představenstva a generálním ředitelem společnosti, který autonomně vystupoval, znal výpis z obchodního rejstříku. Znal mnoho spolupracovníků JUDr. Ing. R. – komunikoval s panem H., s panem B., K., Š., paní B. atd. Z akcionářů PLG se potkal s panem B. a H., s paní K. se naopak nesetkal. Netuší, kdo ze jmenovaných osob věděl o smlouvách, kterou jsou předmětem obžaloby, ale pokud jde o Pivovar Kraslice, tak se jednalo o veřejně prezentovanou informaci, resp. při vstupu na burzu obžalovaný R. jasně prezentoval akvizici dalšího pivovaru, který kapacitně odpovídal Pivovaru Kraslice. Osobně s nikým z těchto lidí ale o smlouvách nemluvil, vše bylo komunikováno na úrovni PLG, tuto společnost považoval za svého partnera a s obžalovaným R. uzavíral dohody a jednal. S nikým ani nemluvil o existenci směnky, nebyl k tomu důvod. K dalším dotazům uvedl, že s obžalovaným R. a panem Š. byli několikrát v Chorvatsku v návaznosti na Pivovar Kraslice, jednalo se i o prodeji piv Lobkowiczů, taky se diskutovala možnost kooperační spolupráce PLG s pivovarem Grude. V Polsku pánové z Kraslic dělali technologický audit a obžalovaný R. tam sháněl investory. „Akce" Chorvatsko a Polsku nebyly podřazeny pod poradenskou činnost.

10. Dále uvedl, že pokud jde o provozovny v případě skutku pod bodem 1) obžaloby, tak ty analyzovali s paní T. pro obžalovaného R. v roce 2015. Jednali s panem S., s nikým jiným. V tomto projektu žádnou roli Roman Gerhard P. nehrál nebo o jeho roli obžalovaný neví. Obžalovaný skutečně pouze hodnotil dané provozovny. Obžalovaný JUDr. Ing. R. s ním po celou dobu komunikoval ze své korporátní e-mailové adresy, tedy adresy PLG, možná výjimečně šlo něco i ze soukromé e-mailové adresy.

<u>svědecké výpovědi</u>

11. *Svědkyně Oksana B.* jak v rámci přípravného řízení, tak u hlavního líčení uvedla, že působila jako asistentka obžalovaného JUDr. Ing. R. u PLG. S jakou společností konkrétně měla uzavřenou pracovní smlouvu nevěděla, jelikož se jména měnila. K předmětným smlouvám, dohodám a blankosměnkám neuvedla žádné bližší podrobnosti, neboť nebyla vždy přítomna obchodním jednáním obžalovaného, k náplni její práce pak nepatřilo kontrolovat uzavřené smlouvy. Obžalovaný měl spoustu jednání a uzavíral spoustu smluv, o uzavřených smlouvách neměla přehled. Sama pak nerozlišovala společnosti PLG a PiLo, měla sice povědomí, že základní společností je PLG, ale blíže to nezkoumala, rozdíl nezná. V kanceláři v Praze, kde působila, vedla knihu podpisů, ale nemuselo tam být zaznamenáno vše. Jednotlivé smlouvy byly archivovány různě, něco v kanceláři v Praze, něco v ústředí v Černé Hoře a něco různě po

pivovarech. Má za to, že kromě obžalovaného neexistovala žádná další osoba, která by měla přehled o všech uzavřených smlouvách obžalovaným. K obžalovanému Ch. uvedla, že jeho jméno zaslechla, ví, že měl s obžalovaným JUDr. Ing. R. schůzky, ale neví, co dojednávali. O pivovaru Kraslice nikdy neslyšela. U hlavního líčení oproti přípravnému řízení pak uvedla, že ke konci jejího působení v PLG měla s obžalovaným krátký románek. Tuto skutečnost na policii neuvedla podle pravdy.

12. ***Svědek Ing. Otakar B.*** v rámci přípravného řízení uvedl, že byl od 1. 1. 2014 zaměstnán u společnosti PiLo, byl členem představenstva a pověřen řízením obchodních činností. Dále uvedl, že veškeré smlouvy uzavírala PiLo, ani neví, proč vznikla PLG, účetnictví se soustředilo v Černé Hoře, drobné smlouvy o prodeji piva měli na starost obchodní zástupci, smlouva přes 500 000 Kč se vyhodnocovala v Černé Hoře v režimu profitability, používali vzorové smlouvy, všichni dříve pracovali v Plzeňském pivovaru, smlouvy se jen trochu upravily a používaly. Obžalovaný JUDr. Ing. R. nikdy žádnou smlouvu neuzavřel, ani nepřišel s nějakým nápadem. Pokud by obžalovaný něco uzavřel, tak by se o tom vědělo, dle jeho názoru to byl úlet, kdy obžalovaný R. chtěl jít do nějakých prostor vedle Lidového domu v Praze, vlastníci ho s tím vyhodili. Tyto prostory chtěl pronajmout, protože tam velmi často chodil za vlastníky této nemovitosti a společně se tam opíjeli. Na toto se přišlo tak, že došla účetní, kdy si obžalovaný R. nechal vyúčtovat nocleh ve známém hotelu, kde ho měli odtáhnout, když byl opilý. Mimo jednotný formulář žádné jiné smlouvy nebyly. Na klíčové zákazníky byl jiný tým, na smlouvy byly opět mustry. Každý zákazník měl svůj systém. Tam se sjednávali akce, slevy a objemy. To smluvené množství se vozilo na centrální sklad klíčových zákazníků. Všechny smlouvy byly v centrální evidenci zákazníků v Černé Hoře. O smlouvě musel vědět šéf střediska, obchod, finance. Svědek musel vědět o smlouvě asi do půl milionu korun. Když to bylo něco většího, tak se to konzultovalo s obžalovaným JUDr. Ing. R. Představenstvo kontrolovalo celek a vybrané větší věci. Obchodní smlouvy byly uloženy v archivu v Černé Hoře. Obžalovaný R. si hlídal svoje věci v Praze sám. Měl svého sekretáře Petra B. Smlouvy byly děleny podle pivovarů a zákazníků na jednotlivé šanony, kdy tyto smlouvy neměly v šanonu pevné místo, protože se s nimi neustále pracovalo. Ekonomické oddělení si vedlo svoji evidenci. Svědek se vyjádřil pouze za obchodní oddělení. Na nějaké kontroly jezdila paní K. někde z Ostravy. O vedení účetnictví svědek nic nevěděl. Obžalovaného Ch. viděl jednou, kdy R. nesl něco do hospody. Pamatuje si to jen proto, že se jmenoval Ch. O údajném uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb mezi spol. PLG a CGU jištěné biankosměnkou, vyplněnou na směnečnou sumu 8 000 000 Kč, slyšel svědek u výslechu poprvé. Společnost BE mu nic neříká. Ke kopii "Smlouvy o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb" – tím, že smlouvu měla uzavřít PLG, tak o tom nic neví, co se týká stylizace, tak takovýto styl nebyl používán společnosti PiLo, smlouva je pro něj neznámá. Neví o tom, že by se PLG měly podílet na výstavbě pivovaru. O údajné spolupráci mezi PLG a Pivovary Kraslice, zprostředkované společností Syngas a jištěné biankosměnkou na řad společnosti Syngas svědkovi není nic známo. Rovněž mu není nic známo o údajné plánované akvizici společnosti Pivovary Kraslice ze strany PLG. Ke kopii "Smlouvy o obchodní spolupráci a vzájemných postupech", údajně uzavřené mezi PLG a Pivovary Kraslice dne 23. 2. 2015, svědek uvedl, že jelikož se jedná o group, tak o tom nic neví. Obsah smlouvy je ale zcestný. Typ smlouvy mu nic neříká, o uzavření smlouvy nemusel vědět. O existenci vzoru směnky mu není nic známo. Jména Petr B., Roman Gerhard P., René S., Jiří S., Ivan K., Dušan S., Jan Š. a Ing. Václav R. svědkovi nic neříkají. Schůzky obžalovaného JUDr. Ing. Zdeňka R. s některou ze jmenovaných osob se neúčastnil. Naposledy byl v kontaktu s obžalovaným R. týden před svým odchodem z firmy, odešel 1. 4. 2018. Při poslední schůzce svědkovi obžalovaný R. nabídl, jestli by pro něho, až koupí Lobkowicze, nešel řídit obchod. V PiLo neexistovaly smlouvy o zajištění reklamních a propagačních služeb, případně poradenských služeb s celkovým objemem odměn za tyto služby

přes 10 milionů Kč. V této souvislosti se směnky nevystavovaly. Na jednáních představenstva PiLO měl po celou dobu téměř 100% účast.

13. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného dále uvedl, že byl zaměstnancem společnosti PiLo, nikoliv PLG. Po celou dobu působil jako obchodní ředitel, náplní jeho práce bylo prodávat výrobky všech pivovarů ve skupině v podstatě s marketingovou součinností, s logistikou. K samotnému fungování PiLo uvedl, že scházely peníze, v jednu chvíli to vypadalo tak, že neplatili ani dopravcům. Pivovary byly staré, vyžadovaly velké investice. Ke konci se pivovary prodávaly, protože nebyl dostatek peněz. Ale v té době už tam svědek nepracoval, skončil někdy v letech 2014-2015. Konkrétně uvedl, že pivovary Černá Hora, Hlinsko celkem dobře fungovaly, Klášter byl špatný, ve Vysokém Chlumci nebyla voda. Sice se jej netýkaly otázky výstavby pivovarů nebo rekonstrukce, protože to patřilo do gesce jiných ředitelů, ale měl přehled o fungování celé společnosti, běžně mezi sebou komunikovali. Dále k dotazům uvedl, že smlouvy na odběr piva byly jednotné. Jednotliví ředitelé prodejních středisek, kteří byli na těch pivovarech, měli podpisové právo do určité částky, měli formulářovou smlouvu, do které nesměli zasáhnout, pouze ji vyplnili, podepsali a bylo to platné, dala se to do centrální evidence. To podepsali s tím, kdo chtěl pivo odebírat. Toto spadalo do gesce svědka jako obchodního ředitele, každý pivovar měl jeden obchodní tým, který byl řízený svědkem, postupně objížděl a vždycky oni podepsali smlouvy, smlouvy naskenovali, poslali do centrální evidence, zadaly se do systému a už to mohlo potom fungovat. Pokud by smlouva přesáhla stanovenou částku, tak by mohla skončit u svědka – smlouvu by pak podepisoval on, určitě se to někdy stalo. U obžalovaného JUDr. Ing. R. by smlouva skončila, pokud by byla na 5 milionů korun, pak by smlouvu musel podepsat obžalovaný. Nemohla nastat situace, že byla uzavřena nějaká smlouva, která se nezanesla do evidence. Pokud nebyla zaevidovaná, nebyla ve výpočetním systému, tak když si někdo něco objednal, tak se to tam nemohlo do toho počítače dostat. Když byla v evidenci, tak pak teprve se mohlo objednat. Pokud jde o společnost PLG, tak za tuto nikdy nejednal, ani přesně neví, jestli v ní nějak figuroval, resp. byl v představenstvu PiLo, moc se PLG a PiLo nerozlišovalo. Pokud jde o smlouvy o poskytnutí služeb, reklamy apod., tak to nespadalo pod obchod, tedy tyto smlouvy neřešil svědek, to se týkalo marketingu, ale smlouvy se všechny evidovaly stejně. V rámci PiLO byl běžný styk platba cash, nechtěli řešit problémy. Zákazník dostal dopředu SMS zprávu o tom, že se mu veze pivo v hodnotě, které si objednal, při převzetí zboží hotově zaplatil. Pouze u klíčových zákazníků šly platby převodem. Svědek sám při své práci směnky nepoužíval, má za to, že je nepoužíval nikdo. Obžalovaného Ing. R. vídal na poradách, na představenstvech jednal s vlastníky – B. a H., dalším vlastníkem byla paní K., ta řešila hlavně finance.

14. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek k této uvedl, že je pravdou, že nejdříve nastoupil do společnosti K Brewery. K dotazům dále uvedl, že dříve vypovídal pravdu, na policii přesně popsal jednotlivé značky pivovarů i uzavírání jednotlivých smluv. Musel vědět o všech smlouvách do půl milionů korun, všechny smlouvy ale musely být evidovány. Pokud v přípravném řízení uvedl, že smlouvy, které mu byly předloženy a které měla uzavírat PLG, mu dle obsahu přišly zcestné, tak tím myslel, že mu přišlo jako úplná blbost, aby něco takového PLG uzavírala. Pokud jde o směnky, tak na představenstvu PiLo se neřešilo zajištění smluv směnkami. Neví o tom, že by existovaly nějaká pravidla či schvalovací procesy PLG pro uzavírání smluv, PLG ale podle něj nikdy smlouvu na pivo neuzavřela, a kdyby ano, tak by se použila stejná smlouva. Pokud jde o smlouvu na zajištění reklamních, poradenských služeb atd., tak o tom nic nevěděl, mohlo se stát, že by se taková smlouva uzavřela a svědek by o tom nevěděl. K dalším dotazům uvedl, že se neúčastnil tiskové konference k veřejné nabídce akcií společnosti PLG v květnu 2014, jezdíval s obžalovaný JUDr. Ing. R. přesvědčovat různé akcionáře. Neví, zda PLG měla vypracovánu strategii, neví nic o akvizičních a obchodních

jednání, která vedla či uzavírala společnost PLG. Obsah všech představenstvech, kterých se účastnil, si již nepamatuje. Pokud jde o PLG a pravomoci obžalovaného R., tak svědek uvedl, že v rámci PLG neví, o čem by se společně bavili. Smlouvy za PLG mohl uzavírat asi každý z akcionářů, tedy i obžalovaný R., ale taky měli limity. Svědek však uvedl, že nechápe, na co by PLG potřebovala smlouvu za 10 milionů Kč, takové smlouvy se neuzavíraly. Svědek nebyl členem představenstva v PLG, nevěděl by, jestli uzavírali nějaké smlouvy předsedové představenstva. Pokud by si obžalovaných Ing. R. chtěl něco koupit, tedy uzavřít smlouvu, tak ji mohl podepsat a svědek by se to nedozvěděl, tedy za PLG. Za PiLo se vše řídilo částkami. K dotazům obžalovaného uvedl, že pokud jde o PiLo, pak by neměla existovat smlouva, která by nebyla zaevidována, minimálně stran činností, které měl na starosti svědek.

15. ***Svědek Ing. arch. Kamil Š.*** ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že po určitou dobu byl generálním ředitelem ve společnosti PiLo, přesné časové vymezení neznal. Majitelem společnosti byla čínská společnost CEFC a poté CITIC Group. Od majitelů měl úkoly – zvýšit obrat a výkonnost společnosti. V té době ve společnosti nepůsobil ani jeden z obžalovaných. S obžalovaným Ing. R. se setkal v přítomnosti právníků, týkalo se to množství kauz z minulosti, které pivovary Lobkowicz měly, byly kolem toho nějaké nejasnosti. Na samotné tyto kauzy se nepamatuje, nemá k nim ani žádné podklady. Pamatuje si, že se v PiLo dělaly audity, co týkalo prodeje piva, výroby, výrobních společností, nějaké hloubkové audity se nedělaly, alespoň o tom neví. Jaký je rozdíl mezi PiLo a PLG už neví, na majetkovou strukturu už si nyní nevzpomíná. Ohledně Pivovarů Kraslice si na nic nevzpomíná, říká mu však něco jméno PhDr. Š., ale nyní už taky neví co. Je možné tvrzení PhDr. Š., že s ním jednal a že měli vůči PiLo pohledávky v podobě plnění a domluvili se na jiné formě spolupráce. Na nic bližšího si už z té doby nepamatoval, připustil však, že velkou část svého pracovního času trávil s právníky, kde se řešily smlouvy, o kterých se říkalo, že buď nemají opodstatnění nebo nebyly zaevidované nebo prostě vznikly způsobem, o kterém měl majitel pochybnosti. Bylo tam množství právních sporů, které vyplývaly z nějakých smluv, možná nějakých směnek nebo něčeho podobného. Podstatou bylo, že se zdálo, že smlouvy nebo závazky byly pro pivovar nevýhodné.

16. ***Svědek Ing. Pavel H.*** v přípravném řízení uvedl, že v PLG působil v druhém pololetí 2014 jako konzultant firmy Enterprice Investors. Tato firma je dceřiná společnost společnosti Středoevropského investičního fondu, který měl zájem o koupi skupiny PLG, procházeli procesem sběru informací, Enterprice Investors se rozhodli od investice ustoupit. Na konci roku 2014 mu pan B. a H., majoritní akcionáři skupiny PLG, nabídli, aby nastoupil jako výkonný ředitel a místopředseda představenstva. Od začátku 2015 do konce roku 2016 působil v pozici výkonného ředitele. Všechny společnosti v rámci skupiny PLG byly řízeny společně jedním vrcholovým managementem, jehož byl výkonným ředitelem. Měl na starost veškerý provoz společností, vyjma financování a vyhledávání strategického partnera pro skupinu PLG. Tyto dvě oblasti byly v kompetenci předsedy představenstva – obžalovaného JUDr. Ing. R. PLG byla v podstatě zastřešující statutární jednotka skupiny a její činnost z pohledu provozního nebyla žádná. PiLo byla statutární entita zodpovědná za veškerou obchodní činnost skupiny. Dodavateli PiLo byly statutární entity jednotlivých pivovarů jako výrobních jednotek. Byly pivovary a ty vyráběly. Pivo prodávaly společnosti PiLo za transferové ceny. PiLo pak výrobky distribuovaly na trh třetím stranám. Obchodní smlouvy uzavírala výhradě PiLo. Od roku 2015 byla jasně daná pravidla ve smyslu schvalování smluv jednotlivými úrovněmi managementu a jejich podepisování oprávněnými osobami. Od začátku svého působení ve skupině PLG upozorňoval vlastníky na nestandardní situaci, kdy předseda a místopředseda, resp. rozhodně předseda představenstva, mohli jednat za společnost samostatně. V tomto ohledu se podařilo prosadit změnu až cca v průběhu 2016. Dále popsal, jak byly od jeho nástupu evidovány smlouvy, jak probíhalo jejich schvalování apod. Dále uvedl, že obžalovaný JUDr. Ing. R. neměl

povinnost informovat kohokoliv o uzavření obchodní smlouvy. Pokud jde o obžalovaného Ch., tak jeho jméno se objevovalo v souvislosti s panem R., mluvilo se o něm několikrát v rámci jednání představenstva a dozorčí rady. Většinou v souvislosti s nějakými aktivitami v Polsku, řešil se jediný obchodní případ. Připravovali nabídku pro export piv z pivovaru Uherský Brod do Polska, obžalovaný R. říkal, že ten obchod bude zajišťovat obžalovaný Ch. Mělo se jednat o významný obchod, ale nakonec ta nabídka nebyla akceptována. O údajném uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb mezi PLG a CGU jištěné biankosměnkou, vyplněnou na směnečnou sumu 8 milionu Kč, nic svědek nevěděl. Jedná se však o nestandardní smlouvu, protože je uzavřena společností PLG, přičemž komerční aktivity už před jeho působením měla na starosti PiLo. O údajné spolupráci mezi PLG a Pivovary Kraslice zprostředkované společností Syngas a jištěné biankosměnkou rovněž nic nevěděl. Společnost Syngas mu nic neříká, v rámci obchodních smluv zajištění blankosměnkou ze strany skupiny PLG rozhodně nebylo běžné. U hlavního líčení zopakoval, že společnost PLG nebyla určena k žádným obchodním aktivitám, byla to financující společnost, která zastřešovala co do vlastnictví jednotlivé entity, a to jednak PiLo a jednak jednotlivé pivovary. PiLo byla smluvním partnerem všech zákazníku, byla to právě ta obchodní entita, která zastřešovala prodej za všechny pivovar. Taktéž zopakoval, že obžalovaný JUDr. Ing. R. jako předseda představenstva mohl dělat prakticky cokoliv, snaha svědka pak byla, aby nemohl podepisovat za společnost sám, ale s další osobou, což trvalo poměrně dlouhé měsíce. Do té doby měl obžalovaný oprávnění uzavírat a podepisovat smlouvy za PLG ze své statutární pozice, přičemž svědek nevěděl, že by měl povinnost informovat ostatní členy představenstva nebo akcionáře o uzavření každé smlouvy. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek odkázal na všechny podrobnosti v této výpovědi uvedené. K dotazům uvedl, že z informací, které měl od vlastníků skupiny a rovněž ze stavu firmy samotné, tzn. technologického podfinancování v řádech sta milionů korun, neexistoval žádný záměr původních vlastníků B. a H. akvírovat další pivovary do skupiny. Měl informaci o tom, že zájem o další akvizice nebyl, protože žádný takový zájem se nikdy neprojednával, ani na představenstvu, ani jej o něm nikdo žádným jiným způsobem neinformoval. Z jeho pohledu se obžalovaný Ch. aktivně nepodílel na obchodních aktivitách za Lobkowicze.

17. ***Svědek Michal Š.***, obchodní ředitel Pivovary Lobkowicz, v rámci přípravného řízení uvedl, že obžalovaný JUDr. Ing. R. byl jeho nadřízený, generální ředitel, jeden ze čtyř vlastníků. Vyjádřil se ke způsobu uzavírání smluv, vystavování směnek, schvalovacím procesům, ověřování podpisů. O výstavbě pivovaru mimo skupinu PLG mu nebylo nic známo, společnost Pivovar Kraslice nezná, jméno obžalovaného Ch. zná až od policie, pouze zaslechl, že obžalovaní R. s Ch. jsou kamarádi a obchodní partneři. U hlavního líčení dále uvedl, že v PiLo byl zaměstnán od roku 2009 do roku 2015, za tu dobu vystřídal zhruba tři pozice. Nastoupil jako vedoucí velkoobchodního prodeje, pak dělal manažera prodeje pro Čechy a v závěru působení byl obchodním ředitelem skupiny PiLo. Byl zaměstnancem PiLo, PLG byla dle jeho názoru společnost, která vlastnila pivovary a PiLo společnost, která zajišťovala distribuci výrobků z těchto pivovarů. Dále uvedl, že v PiLo existoval schvalovací proces, který se postupem doby různě vyvíjel, byla dána hierarchie schvalovacích oprávnění, používaly se vzorové smlouvy. On ani jeho podřízení nemohli uzavřít jiný druh smlouvy. Směnky bývaly součástí smluv, byla z nich povinna ta druhá strana. Nevzpomíná si, zda se používaly směnky, dle kterých by byla zavázána PiLo. O ostatních smlouvá, které nespadaly do jeho gesce a týkaly se Lobkowicz, nemá žádné povědomí. K předmětným smlouvá uvedl, že je možná viděl na policii, ale nemůže o nich říct nic bližšího. Pokud mu byla přečteny výpověď z přípravného řízení, tak k této nechtěl nic dodat. K dotazům uvedl, že jeho znalosti o uzavírání smluv se týkaly pouze PiLo, o uzavírání jakýchkoliv smluv na úrovni PLG nic neví. Strategie rozvoje společnosti PiLo nebo PLG nespadala do jeho kompetence, proto nebyl schopen se k tomu relevantně vyjádřit.

Obžalovaného JUDr. Ing. R. vnímal jako spoluvlastníka firmy, předpokládá, že mohl uzavřít jakoukoliv smlouvu a kdyby tak učinil, tak svědek by to ani nemusel zjistit. K dalším dotazům uvedl, že náplní jeho práce bylo i navštěvovat gastro zařízení se záměrem dodávat jim pivo, takto to činil často s různými zaměstnanci od obchodních zástupců počínaje až po obžalovaného JUDr. Ing. R. konče. Takto byl i na Ostravsku, měli tam vedoucího obchodních zástupců a jednoho nebo dva obchodní zástupce. Určitě využívali i služeb externistů, tzv. nepohrdli nikým, kdo jim dokázal zajistit odbyt pro jejich pivo, ale neví, jakým způsobem byli tito lidé hodnoceni, má za to, že to bylo spíše na bázi přátelských doporučení. Existovala celá řada gastro zařízení, velkoobchodů apod., které s nimi neměli uzavřenou smlouvu o zajištění reklamních a propagačních služeb, a přesto se jim dodávalo jejich pivo. Dále uvedl, že pravděpodobně viděl tiskovou konferenci k veřejné nabídce akcií společnosti PLG ze dne 14. 5. 2014, obsah si již nepamatuje, ale předpokládá, že na ni byla prezentována i strategie PLG ve vztahu k rozvoji skupiny. Celá firma se zapojila do příprav podkladů pro vstup na burzu, dávali nějaké předpoklady ohledně získání nových zákazníků apod.

18. ***Svědkyně Ing. Eva K.***, v letech 2008-2014 místopředsedkyně představenstva PLG i PiLo, v rámci přípravného řízení zejména uvedla, že samotná PLG neuzavírala smlouvy, až na výjimky. Dále se vyjádřila k pozici JUDr. R. a dalších osob, uzavírání smluv, vzorovým smlouvám. U hlavního líčení dále dodala, že PLG založily tradovou společnost, tzn. PiLo, a kromě toho koupily dalších sedm pivovarů. I v těchto sedmi pivovarech působila svědkyně v představenstvech, ve většině případů právě jako místopředsedkyně představenstva. Předsedou představenstva v PLG i v PiLo, byl obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R. V představenstvu neměli rozdělené role, kdo se, o co stará. Představenstvo je skupinový orgán, nicméně obžalovaný R. a pan B. pracovali ve firmě na plný úvazek, tzn. že angažmá svědkyně bylo i časově jiné než jejich. Obžalovaný pracoval jako generální ředitel a svědek B. jako obchodní ředitel. V roce 2014, kdy PiLo vstoupily na pražskou burzu se změnilo složení orgánů, svědkyně přestoupila do dozorčí rady. Obě funkce vykonávala bezplatně, po vstupu na burzu začala dostávat odměnu. V roce 2015 dva největší akcionáři prodali své podíly společnosti LAPASAN. Ona sama měla v PLG majetkový podíl, a to ve výši 6 %, po vstupu na burzu pak to byl již zcela nepatrný podíl hluboko pod jedním procentem. Fakticky pak díky své odbornosti při společných jednáních nebo i mimo ně se starala o ekonomiku, resp. spíše vypomáhala, neboť na ekonomiku byl ve firmě celý tým. Měla přehled o tom, co se děje v PLG, ale např. o obchodu takový přehled zase neměla, do toho se ani nemíchala, protože tomu nerozumí. Na úrovni PLG mluvili o strategii, ale pokud se jednalo o akvizici nějakého pivovaru nebo hlavně velkých hospod nebo pokud šlo o investici do pivovarů, tak o tom hovořili na úrovni PiLo, protože tam byli odborníci na vaření piva, na investice a na obchod. Pokud jde o nákup pivovarů, tak spíše to bylo tak, že majitelé malých pivovarů, když viděli, že se vytvořila skupina sedmi pivovarů, která se začala na pivovarském trhu profilovat a měla úspěch, tak se sami ozývali, že by chtěli pivovar prodat, ale ve firmě byly jiné priority. Neboť v té době bylo koupeno do skupiny 7 pivovarů, ty bylo třeba dostat do nějaké kondice, bylo potřeba zainvestovat obrovské peníze do zařízení pivovarů, technologických postupů, rozvoje a marketingu, hodně úsilí je stálo i dostat piva na trh, do velkoobchodů apod. To vše se běžně řešilo na představenstvech a dozorčích radách. Pokud jde o Pivovar Kraslice, tak svědkyně uvedla, že si nevzpomíná, že by o akvizici tohoto pivovaru na představenstvu někdy hovořili. Hovořilo se o akvizici jiných pivovarů, ale vždy to skončilo tak, že na to nejsou peníze, že se prostě nový pivovar kupovat nebude. K osobě obžalovaného JUDr. Ing. R. dále uvedla, že byl generálním ředitelem, měl po sebou vrcholový management, který řídil a nějakým způsobem kontroloval a hodně se staral o financování, konkrétně jednání s bankami, vyřizování úvěru apod. Jak v PLG, tak v PiLo měl právo jako předseda představenstva jednat samostatně, mohl tedy samostatně podepisovat smlouvy a jednat za společnosti. Až do doby, než se celá věc začala řešit, měla za to, že měla přehled, jaké smlouvy

se uzavírají v rámci celého koncernu, tedy jaké významné smlouvy a transakce, neboť se to projednávalo na společných jednáních představenstva a dozorčí rady. Nešlo o smlouvy s gastro zařízeními, ale např. s Lidlem či Kauflandem nebo jinými velkými odběrateli. O drobných odběratelích na představenstvu nejednali. Dalšími významnými smlouvami byly např. smlouvy na celou flotilu aut, úvěry apod. Celá struktura fungovala tak, že PLG byl vlastníkem pivovarů, ale PiLo mělo na starosti vaření a prodej piva apod. PLG tedy jako jediný majetek v aktivech měla podíly v PiLo a v ostatních pivovarech a pak pohledávky z poskytnutých půjček ve skupině. PLG neměla žádná auta, počítače, telefony apod., vše bylo v PiLo. Provozní smlouvy na úrovni PLG mohly být uzavírány leda v době, než byla založena PiLo, tedy někdy v roce 2008. Pokud byla svědkyně dotazována konkrétní smlouvy, tak ke smlouvě mezi PLG a CGU o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb uvedla, že taková smlouva by být uzavírána neměla. Určitě ně na PLG a pokud by to bylo na PiLo a byla v řádech milionů korun, tak se měla projednávat na představenstvu, a to se za účasti svědkyně nestalo, minimálně měli dostat report o uzavření takové smlouvy. Stejně tak nic neví o smlouvě mezi PLG a Syngas o poskytování poradenských služeb, ani neví, v čem byl PLG potřebovala radit. Je pravdou, že obžalovaný JUDr. R. byl v roce 2014 oprávněn uzavírat smlouvy, ale takovou smlouvu vůbec neměl uzavřít bez předchozího souhlasu. Měl na to sice oprávnění, ale neměl by to udělat. Úzus byl takový, že v dozorčí radě seděli pan B. a pan H. jako akcionáři, kteří vlastnili největší balík akcií. Obžalovaný vždy informoval o tom, co dělá nebo bude dělat a žádal si schválení, ale ve stanovách žádná taková povinnost stanovena nebyla. Obžalovaný požíval velké důvěry, až když začaly chodit dopisy z PiLo, PLG nebo Lapasanu a objevily se nějaké směnky nebo smlouvy, tak je to všechny udivilo, protože obžalovaný Ing. R. opravdu požíval velké důvěry majitelů a členů orgánů. Byla to ostatně jeho myšlenka skoupit malé pivovary, postavit je na nohy. Akcionáři do toho pak dali peníze. Když se tedy předmětné smlouvy objevily, bylo to překvapení, protože o existenci smluv v roce 2014 neměli na představenstvu tušení. Nebylo ani zvykem, že by PLG nebo PiLo ručili za něco směnku nebo dali někomu směnku. Pokud by něco takového mělo být, muselo by to odsouhlasit představenstvo a dozorčí rada. Nedělo se to a nikomu cizímu, kdo nebyl ve skupině, by směnku nedali.

19. Dále uvedla, že obžalovaného Ch. nezná, ví, že se o něm bavili na nějakém společném jednání představenstva dozorčí rady a managementu, že pan Ch. má zájem zajišťovat export do Polska. Vzhledem k tomu, že v Polsku už svého partnera měli, tak se dále o tom nejednalo. Pak taky se jednalo o tom, že pan Ch. chce stavět nějaký velký hotel s restaurací, taky v Polsku, a zda by na to neposkytli nějaké peníze, že bude následně od nich odebírat hodně. Že tedy by jej mohli do začátku nějak podpořit, ale nebyla k tomu žádná čísla, žádná prezentace, tak to taky padlo, protože měli dost svých projektů i kam dávat peníze. Následně na přelomu roku 2014-2015 obžalovaný JUDr. Ing. R. projevil zájem, že si pivovary, resp. celou skupinu, koupí. Majoritní majitelé jednali tehdy s fondem Enterprice, který si prováděl několika měsíční due diligence s tím, že to vypadalo, že skutečně skupinu koupí. Někdy v té době projevil obžalovaný zájem, že si to koupí pro sebe, potřeboval někde sehnat finance a obžalovaný Ch. byl zřejmě ten, kdo mu pomáhal investory najít a kontaktovat. To se na představenstvech neprojednávalo, ale obžalovaný Ing. R. to majoritním majitelům řekl, domlouvali se, kolik peněz a za jak dlouho má složit a obžalovaný Ch. měl být asi nápomocen při sehnání peněz. Tyto informace má z e-mailů, které chodily i jí jako člence představenstva, přímo si před jednáním vyhledala e-maily z té doby a v některých obžalovaný R. psal, že se vše jeví dobře a že obžalovaných Ch. byl někde na jednání ohledně investora. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědkyně znovu zopakovala, že obžalovaný JUDr. Ing. R. neměl povinnost informovat o zavření obchodní smlouvy, ale měli na představenstvu za to, že to dělá, byla to taková zvyklost a neočekávali, že by něco neřekl nebo neprojednal hlavně s pány B. a H., kteří celý kolos financovali. Dle jejího názoru je tedy musel informovat z morálního hlediska, ale neexistoval žádný interní předpis,

který by jej k tomu zavazoval. K dalším dotazům uvedla, že PLG měla vysoký základní kapitál, ale ve skutečnosti to byla jenom „matka“, kde se nedělala žádná činnost, takže na její úrovni ani žádné uložiště dokumentů nepotřebovali. Nebyl tam žádný pohyb, žádná činnost. Nemůže vyloučit, že společnost Syngas vykonávala nějakou poradenskou činnost pro některou společnost ze skupiny PLG, ale neví o tom, pro samotnou PLG pak určitě nevykonávala. K dalším dotazům uvedla, že v PLG neexistoval vnitřní předpis představenstva či jiný vnitřní předpis, který by upravoval, co má být předmětem jednání představenstva, kdo co předkládá, jak, v jakých lhůtách apod. Neví o tom, že by existovala nějaká písemné akcionářská dohoda v tomto duchu.

20. ***Svědek Petr B.,*** personální a IT ředitel PLG od roku 2016, v rámci přípravného řízení uvedl, že nedošlo k navázání spolupráce mezi společnostmi PLG či některou z jejich dceřiných společností a se společností CGU či BE z důvodu nerentability a též z důvodu informací o neseriózności této firmy. Nestandardní bylo, že s tím přišel generální ředitel. U hlavního líčení svědek uvedl, že pro PiLo (předtím K Brewery Group) pracoval od začátku, tedy od září 2009. V roce 2015 převodem podniku se převáděly PiLo do PLG, PiLO také zůstalo, ale zaměstnanci a veškeré aktivity se převáděly do PLG. V té době veškeré obchodní aktivity prováděla společnost PiLo, tam byly veškeré ekonomické a obchodní aktivity. PLG byla entita akcionářů nebo akcionářská, kde nebyly žádné aktivity ekonomického charakteru, pouze vlastnická struktura a ze 100 % vlastnili PiLo a dále ty koncernové pivovary jako jednotlivé právní entity. V roce 2015 proběhla analýza profitability jednoho z inkriminovaných obchodů, ta analýza nedopadla, byla zamítnuta, a celý obchod se tímto nezrealizoval a ukončil. V té době byl svědek na pozici finančního ředitele, tzn. měl na starost jeden úsek celého schvalovacího procesu, a to analýzy profitability, tzn. že se porovnala výtěžnost potencionálního obchodu versus vzniklé náklady na začátku. Obžalovaný JUDr. Ing. byl přímý nadřízený svědka. V té době se schvalovaly obchody, které měly návratnost tři a půl roku. Pokud návratnost byla vyšší, tak z finančního oddělení byl zamítavý názor. Inkriminovaný obchod byl atypický, resp. návrh obchodu byl atypický už tím, že byl jednak zcela finančním rozsahem mimo mantinely, které byly běžné. Pohybovali se ve smlouvách o dílo v řádech statisíců, maximálně jednotek milionů korun. Ale ta konkrétní smlouva byla se sumou 16 nebo 17 milionů korun, smlouva šla mimo běžný ceník, pivo by prodávali dráž, než bývalo zvykem. Tímto způsobem svědek hovořil o smlouvě, která se týkala Germanie nebo tak nějak, ví, že se názvy pak nějak měnily – CGU, BE. Dále k dotazům svědek uvedl, že finanční oddělení vedlo účetnictví od úrovně PiLo dolů, pro PLG účetnictví nevedli ani neměli k dispozici, pouze jednou ročně obdrželi výkazy. Stran smluv koncových odběratelů piva, pak tyto smlouvy takřka výhradně nosilo obchodní oddělení, tzn. donesli nějaký návrh, který obsahoval finanční investici, obsahoval předpokládané hektolitry, které se buď dokládaly, pokud to byla třeba konkurenční provozovna a pak se spustil schvalovací proces a jednou z částí toho schvalovacího procesu byla kontrola profitability, tedy návratnost. Pak byl třeba další krok – analýza kreditního rizika – což bylo vyhodnocení, které od roku 2013 dělala pro PiLO externí společnost a nějakým způsobem analyzovala úvěrovou kreditibilitu provozoven, jestli nedluží odběratelům, zákazníkům apod. Analýza profitability byla relevantní pro všechny obchody, které byly vyšší než 150 000 Kč. Pokud investice byla větší než milion korun, tak poslední slovo měla dozorčí rada, což byli v té době akcionáři, vlastníci, kteří buď s tou investicí souhlasili nebo nesouhlasili. Svědek sám ani jeho podřízení smlouvy neuzavírali, pouze se vyjadřovali a dávali kladné nebo zamítavé stanovisko. Vše se pak odehrávalo na úrovni PiLo, protože veškeré obchodní aktivity v té době dělala pouze entita PiLo. Na úrovni PLG nemělo žádnou logiku, aby tam byly smlouvy, protože PLG nic neprodávala, žádnou ekonomickou činnost nevyvíjela. Na druhou stranu připustil, že by nemusel vědět, pokud by PLG uzavřela nějakou smlouvu, protože do října 2015 nevedli účetnictví PLG. Uzavírání smluv na poradenské a zprostředkovatelské služby, o obchodní

spolupráci, vzájemných postupech, co se týče PLG nebo smlouvy o zajištění reklamních a propagačních služeb – tak by o nich nevěděl, ale současně by mu to nedávala smysl. Pokud jde o společnost Syngas, tak v účetnictví byla jedna konzultační faktura na cca 200 000 Kč – roku 2014 nebo 2015. Nebyla k ní ale žádná smlouva či plnění. Fakturu schvaloval obžalovaný JUDr. Ing. R. Dále v roce 2014 proběhla nějaká krátkodobá finanční půjčka – posílaly se finanční prostředky ve prospěch účtu Syngas, bylo to na příkaz obžalovaného R., peníze se následně vrátily ve lhůtě, jak bylo dohodnuto. O Pivovaru Kraslice se dozvěděl až v rámci vyšetřování, o strategii PLG nic v podstatě nevěděl, věděl např. o emisi akcí na trh, ale podrobněji do ničeho nebyl vtažen. O akvizici dalšího pivovaru na úrovni PLG by se dozvěděl až v okamžiku, kdy by se pivovar opravdu integroval. Věděl o snahách obžalovaného JUDr. Ing. R. koupit akcie společnosti PLG nebo PiLo. S obžalovaným Ch. se osobně nepotkal, jeho jméno se ve společnosti objevovalo, a to v roce 2014 v souvislosti se zmíněnou krátkodobou půjčkou a fakturou Syngas. Dále v roce 2015 měl být obžalovaný v nějakém jednání s obchodem s možností nějakého exportu piva do Polska do nějakých řetězců, ale toto také nedopadlo. Obžalovaný nebyl zaměstnancem, ale externím člověkem, který přišel s nějakou možností obchodu. Takto to alespoň vnímal svědek. Pokud jde o směnky, tak tyto se používaly jako zajišťovací instrument z druhé strany, tzn. že na nich nefigurovali jako dlužníci. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek nechtěl nic dodat s tím, že je vše tak, jak uváděl na policii. Smlouvy, které mu byly předloženy na policii, mu přišly nestandardní jednak protože to měla být uzavřena smlouva o smlouvě budoucí, což se běžně nedělalo. Pak také z logiky věci by smlouvy měla uzavírat PiLo, kde se i prodávalo pivo, kde se inkasovaly tržby a kde to mělo význam. K dalším dotazům svědek uvedl, že když se jim v roce 2015 dostalo do rukou účetnictví PLG, tak tam neexistovala žádná evidence smluv. Paní K. dovezla účetní doklady a finanční výkazy. Pak byla ještě korporátní dokumentace, ta byla nepřehledná, doklady dávali dva nebo tři roky dohromady, byla sice nějaká excelová evidence smluv, ale dokumenty tam nebyly zdaleka všechny. K formálnímu předání této dokumentace nedošlo, doklady zůstaly v kanceláři obžalovaný JUDr. Ing. R. v Praze. Část dokladů byla systemizovaná, nicméně řada dokumentů byla mimo evidenci a šlo spíše o hledání. K dalším dotazům svědek uvedl, že neví o tom, že by někde na úrovni PLG či PiLo bylo deklarováno, že obžalovaný Ing. R. má povinnost informovat někoho o uzavření obchodní smlouvy. Dále nemá žádnou informaci o tom, že by existovala nějaká rozvojová strategie společnosti, ale nemůže to vyloučit. Pokud byl dotazován, zda se účastnil tiskové konference k veřejné nabídce akcií společnosti PLG v květnu 2014, tak uvedl, že proběhla nějaká prezentace, této se účastnil, prezentoval stránky týkající se financí. Dělaly se prezentace na více místech, ale neví, zda to byly tiskové konference. Pokud byl dotazován přímo na 12. 5. 2014, tak uvedl, že si přesně není jistý, nemůže to potvrdit ani vyvrátit, určitě byl na „akci“ v sídle společnosti na ulici Hvězdové, kde prezentoval finance. Zda tam byla prezentována informace o plánovaných akvizicích pivovarů, tak to si nepamatuje, jeho vstup byl limitní, komentoval jen vývoj tržeb. Neví, zda byla v roce 2014 předjednána akvizice nějakého dalšího nového pivovaru o výstavu cca 80 – 100 000 hektolitrů. Navíc v té době měli pivovar někde na úrovni 60-70 % těch stávajících, takže úplně by to nedávalo smysl, pokud by se zároveň nekupoval trh. Výrobní kapacitu měli dostatečnou. Dále uvedl, že si nevzpomíná, zda s ním byla v roce 2015 řešena možnost převzetí výroby piva pro trh USA z pivovaru Vratislavice do Pivovaru Protivín. K dalším dotazům uvedl, že nemá informace, jaké pravomoci měl obžalovaný JUDr. Ing. R., tedy co vše mohl uzavírat. Dle obchodního rejstříku mohl podepisovat za PiLo i za PLG smlouvy sám jako předseda představenstva. Tedy až do akvizice společností LAPASAN.

21. ***Svědek Petr B.*** v rámci přípravného řízení uvedl, že o předmětných smlouvách (uvedených v žalovaných skutcích) nic neví. Vyjádřil se toliko ke svým kontaktům s obžalovaným JUDr. Ing. R. s tím, že tento mu nabídl spoluinvestici ke koupi skupiny PLG, tehdy měl obžalovaný

už částečně rozjednané financování přes J&T banku a potřeboval pokrýt zbývající část. Svědek tedy půjčil obžalovanému R. 65 milionů Kč, tato půjčka byla zajištěna dvěma směnkami. Půjčka nebyla uhrazena, došlo k uhrazení toliko úroků ve výši 4 miliony Kč. Osoby S., P., S., Ch. svědek zná. Od pana P. svědek slyšel něco o tom, že měl obžalovaný R. shánět obchody na Ostravsku a že v tom měl figurovat i S., že s ním se měl obžalovaný domlouvat ohledně výtoče na Ostravsku. Tohle ale slyšel až po uzavření své půjčky s obžalovaným JUDr. Ing. R. *(k tomu došlo dne 13. 5. 2015)*. U hlavního líčení svědek uvedl, že když vypovídal na policii, tak si myslel, že je dotazován ke směnce, kterou obžalovaný R. vystavil svědkovi, až v průběhu výslechu pochopil, že se jedná o jinou směnku. O této jiné směnce pak neví vůbec nic. Dále popsal své seznámení s obžalovaným JUDr. Ing. R. s tím, že měl informaci, že obžalovaný byl majitelem Pivovarů Lobkowicz. Obžalovanému půjčil peníze, snad na nějaký polský pivovar, následně je potřeboval na vyplacení svých partnerů, ale následně se účel půjčky změnil. Nejprve obžalovaný potřeboval peníze na nějakou zálohu pro své partnery, kteří mu dali nějaký časový prostor na to, aby mohl uskutečnit koupi pivovarů, na to mu peníze i svědek půjčil. Poté, když se obžalovanému podařilo pivovary prodat, záloha byla uvolněná a měla být svědkovi vrácena, ale obžalovaný to už neudělal. Měli sepsánu smlouvu o půjčce a došlo i k podpisu směnky na částku 65 milionů Kč. Poté, když se dozvěděl, že záloha byla po prodeji pivovarů uvolněna, tak obžalovaného naháněl, ale ten se stále vykrucoval a nakonec zjistil, že je obžalovaný ve finančních problémech. Dále k dotazům uvedl, že zná i obžalovaného Ch., seznámil je pan P. Obžalovaného Ch. pak zaznamenal ve spojení s obžalovaným R., věděl, že měli nějaké plány směrem do Ameriky, že chtěli vyvážet nějakou pramenitou vodu. On sám obžalovanému R. vysvětloval, že všechny obchodní transakce, které obžalovaný dělá, jsou úplně nesmyslné ekonomicky, a že prakticky nemůže získat žádný profit. Směnky ve vztahu ke společnostem CGU či BE nebo Syngas mu nic neříkají. Ví, že bylo něco ve smyslu, že obžalovanému R. bylo slíbeno, že mu seženou restaurace, ve kterých se bude vytáčet jeho pivo, že měla být nějaká dohoda, že obžalovanému Ch. bude zajištěna nějaká výtoč v regionu Ostrava. Vše slyšel od P., prakticky o tom nic bližšího neví, jméno osoby, která to měla slíbit, si nepamatuje, u žádných jednání přítomen nebyl. Název společnosti CGU mu nic neříká, pokud jde o BE, tak on sám vlastní s panem P. společnost Biosolution, je to společnost, která vyráběla pouliční osvětlení apod. O společnosti Syngas nic neví. S panem P. měl firmy od nějakých devadesátých let, znají se dlouho, P. mluvil o obžalovaném JUDr. R. a přišel s tím, že si chce půjčit. Svědek má za to, že pan P. určitě nijak nefiguroval v prodeji PLG. Pokud jde o osobu Jiřího S., tak tohoto svědek zá, taktéž již dlouho. Obchodní vztahy spolu nikdy neměli, ani neví, že by měl něco společného s projednávanou věcí. Stejně tak Ivan K., který byl jeho kamarád. Pokud byl dotázán na osobu René S., tak k této uvedl, že to je ta osoba, která sháněla pro R. pivovary na Ostravsku. Jsou známí, ale nikdy nebyl u jednání mezi ním a obžalovaným JUDr. R. ohledně výtoče a restaurací. Darinu S. nikdy neviděl. Poté byla svědkovi pro rozpory přečtena výpověď z přípravného řízení, k této nechtěl nic dodat. K dotazům uvedl, že na policii vypovídal pravdu, takže pokud uváděl, že mu obžalovaný R. nabízel odkoupení skupiny PLG, tak to tak asi bylo, nyní už si na vše nepamatuje. Zpočátku považoval obžalovaného za solidního člověka, později zjistil, že si půjčoval od dalších lidí a nevracel, proto svůj názor změnil. Má za to, že obžalovaný si už potom půjčoval, i když věděl, že to nevrátí.

22. ***Svědek Mgr. Martin B.***, předseda představenstva Slezská finanční a obchodní a.s., v rámci přípravného řízení uvedl, že předmětem činnosti zmíněné společnosti je obchodování s pohledávkami. Dále se vyjádřil smlouvě o postoupení pohledávky uzavřené se Syngas, za kterou vystupoval Lukáš Ch. Celou transakci předjednal kolega svědka Mgr. Pavel S. Cena za postoupení pohledávky byla sjednána ve výši 1 600 000 Kč. U hlavního líčení dále uvedl, že se díval do podkladů a společnost Syngas dělala pro PiLo nějaký projekt spojený s Pivovarem Kraslice, dostali na posouzení spoustu materiálů, včetně projektu apod. Smlouvu o postoupení

pohledávky podepisoval svědek jako statutární zástupce, při té příležitosti se asi poprvé potkal s obžalovaným Ch. Následně zahájili vymáhání koupené směnky, což skončilo soudním vymáháním. Následně několikrát jednali s PiLO a celá záležitost se korektně urovnala dohodou o narovnání, smírem. K dotazům uvedl, že obžalovaného JUDr. Ing. R. nikdy neviděl. Když směnku začali vymáhat, tak má za to, že obžalovaný R. už v pivovarech nebyl, z PiLo se jim ozvali, že o žádné směnce nic neví, že o tom nemají žádné záznamy, což svědka překvapilo, proto následně směnku zažalovali. Pokud byl dotazován na Mgr. V., pak uvedl, že se jedná o jeho kolegu, který přišel s tím, že jiný jeho klient má nabídku na odkoupení jiné směnečné pohledávky, také se to týkalo pohledávky za Pivovarem Lobkowicz. Jednalo se o pana Š., tedy jejich klienta, resp. společnost Valenter. Pokud byla svědkovi přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, pak k této uvedl, že byla přesnější. Pokud dříve uvedl, že zná jméno pana Š., tak už si na to u hlavního líčení nevzpomněl, je možné, že bylo v nějaké smlouvě ohledně Kraslic. K dalším dotazům uvedl, že na počátku nezaznamenal při obchodu se směnkou nic nestandardního, jinak by do toho ani nešel. Ale bylo předloženo spoustu materiálů ohledně Kraslic, nevypadalo to nereálně.

23. ***Svědek Mgr. Pavel S.***, exekutor, v rámci přípravného řízení uvedl, že zná oba obžalované. Byl na jednom z jednání, na kterém byli přítomni pan Š. a obžalovaný Ch. a dále statutáři PLG, informován o existenci pohledávky, která byla následně postoupena na Slezskou finanční a obchodní a.s. U hlavního líčení dodal, že mu obžalovaný Ch. dokládal nějaké dokumenty týkající se pohledávky, viděl i nějaký projekt, a na základě toho předal kontakt na kolegu B., který následně dohodl finální záležitosti týkající se převodu pohledávky společnosti Syngas za společností PLG. K dotazům uvedl, že obžalovaného Ch. poznal v rámci úřední činnost při jiné exekuční kauzy. Bylo to přes pana Michala H. Obžalovaného R. poznal na osobní schůzce v Praze a týkalo se to projednávané věci. Konkrétně mu obžalovaný Ch. řekl, že mu společnost PLG dluží nějaké peníze z titulu jakési činnosti na společném projektu pro společnost PLG a pro společnost Pivovar Kraslice a že tu pohledávku má zajištěnou smluvní dokumentací a k ní vystavenou směnkou. Směnku viděl, byla na částku 6 milionů korun. Obžalovaný R. byl v době vystavení směnky statutárním zástupcem PLG, byl na jednání, diskutovalo se o tom, jak ta pohledávka vznikla apod. Následně je nakontaktoval na Mgr. B., u dalších jednání již nebyl. Dokumenty, které mu byly předloženy obžalovaným Ch. vypadaly věrohodně, byl následně překvapen, jakým způsobem nakonec byla ta pohledávka hodnocena. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení uvedl, že s obžalovaným Ch. byli i následně občas v telefonickém kontaktu, ale PLG spolu neřešili. K dalším dotazům uvedl, že setkání mezi ním a obžalovanými proběhlo si v roce 2015 nebo 2016. Obžalovaný R. na této schůzce dle názoru svědka říkal, že PLG skutečně obžalovanému Ch. peníze dluží.

24. ***Svědek Martin B.,*** v letech 2008-2015 předsedy dozorčí rady PLG a prostřednictvím svého společnosti i akcionář PLG, v přípravném řízení uvedl, že smlouvy, které PiLo jako dcera a servisní společnost uzavřela, byly číslovány a evidovány. Má za to, že smlouvy o obchodní spolupráci uzavírala jen PiLo, nikoliv PLG. Většinu jednání s velkými obchodnímu partnery vedl pan B. Ohledně akvizic firmy se vždy ptali na názor pana B. O společnostech Syngas, CGU ani o smlouvách s těmito společnostmi či o směnkách mu není nic známo. Nezná Pivovar Kraslice. Obžalovaný JUDr. Ing. R. měl zájem o odkup majoritního podílu PLG ve prospěch PiLo, měl mu na tuto transakci půjčit pan B., zaplatil zálohu. Do léta 2015 měl obžalovaný R. zaplatit kupní smlouvu, což se mu nepodařilo. U hlavního líčení dále uvedl, že v PLG měla paní K. majetkovou účast ve výši 6 %, obžalovaný JUDr. Ing. R. 9 %, zbytek měl svědek v poměru 2 k 1 s Grzegorzem H. Nebyl zaměstnancem PLG či PiLo, byl předseda dozorčí rady, měli společné schůzky s managementem (ředitelé jednotlivých pivovarů), s představenstvem, a to jednou za měsíc, jednou za dva měsíce. Schůzky probíhaly tak, že byla vždy dozorčí rada a

představenstvo plus vždycky jednotliví členové z managementu. Řešily se nové akvizice v restauracích, výsledky za poslední období. Víceméně tam byli vždycky všichni vlastníci na většině těch schůzek. Samostatnou schůzku vlastníků neměli. PLG byla v podstatě mateřská holdingová společnost, která vlastnila jednotlivé pivovary. Nevyvíjela žádnou činnost, tu vyvíjely PiLO. V rámci PLG bylo jenom bankovní financování a akcionářské půjčky od akcionářů. Tedy na úrovni PLG se uzavíraly smlouvy o půjčkách, o jiných smlouvách svědek nevěděl. Obchodní či provozní smlouvy určitě se určitě neuzavíraly, to bylo na PiLo. Vždycky o všech smlouvách věděli, tedy od určité částky. Pokud by šlo o smlouvy za PLG, tak by se to dozvěděli tak, že by jim to řekl obžalovaný R. nebo někdo jiný, neví o tom, že by byly nějaké smlouvy, které by vybočovaly normálu. Za dobu jeho působení se nikdy nedozvěděl o smlouvě, která by nebyla v evidenci. Obžalovaný JUDr. Ing. R. byl ve výkonném managementu a generálním ředitelem, náplní jeho práce bylo řídit firmu. V té době neměl důvod mu nevěřit, změnilo se to až po prodeji skupiny LAPASANu, kdy se dozvěděli nové a nové věci, o kterých předtím nevěděli. O Smlouvě o poskytování poradenských služeb mezi PLG a Syngas poprvé slyšel na výslechu u policie, nic o smlouvě neví, nezná jejich obsah, to samé platí o Smlouvě o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb uzavřenou mezi PLG a CGU. Neví o tom, že by se smlouvy o smlouvě budoucí ve společnosti uzavíraly. Pokud jde o smlouvy o zajištění reklamních a propagačních služeb, tak takové se uzavíraly, neměl přehled o jednotlivých takto uzavřených smlouvách, ale mohl nahlédnout do evidence, podívat se na přehled, které restaurace k nim patří atd. PLG vlastnila sedm pivovarů, později už se neřešil nákup dalšího pivovaru, protože měli i nadbytečnou výrobní kapacitu, spíše investovali do trhu než do pivovarů. O Pivovaru Kraslice do vyšetřování neslyšel, určitě se neřešil. Jména PhDr. Š. a Mgr. S. mu nic neříkají. Pokud jde o Polsko, tak tam měli odběratele, dohledal, že obžalovaný Ch. chtěl odebírat, ale pan H. mu řekl, že jenom na předplatbu, že je nový zákazník. V této souvislosti se s obžalovaným Ch. potkal, jindy se neviděli. Nebyl přítomen na schůzích, nevěděl o žádném spojení obžalovaného Ch. s vedením společnosti. V e-mailové komunikaci dohledal, že měl pomáhat obžalovanému JUDr. Ing. R. s financováním nákupu PLG. K dalším dotazům uvedl, že v PLG se používaly směnky vůči bance v rámci úvěrů, jinak ne. Že by PiLo nebo PLG byli na straně dlužníka ze směnek, to se nedělo, o ničem takovém neví. Pokud byla svědkovi přečtena výpověď z přípravného řízení, tak k této nechtěl nic dodat, v podrobnostech na ni odkázal. Dále uvedl, že nebylo nikde stanoveno, že obžalovaný R. povinen je informovat. Zakotveno to nebylo, ale morálně to tak vždycky bylo. Obžalovaný JUDr. R. mohl za PLG či PiLo podepisovat smlouvy. Kdyby uzavřel smlouvu, poté je o ní neinformoval a ani ji nikam nezaevidoval, tak by se vůbec nedozvěděli, že nějaká taková smlouva existuje. Morálně by to asi bylo proti majitelům, ale asi by to bylo právoplatné. Vůči obžalovanému JUDr. R. chovali důvěru – tedy svědek, Grzegorz H. a paní K., pan B.

25. ***Svědek Dušan H.*** se vyjádřil ke spolupráci se společností BE, pro kterou zpracovával účetnictví. Spolupráci ukončil někdy v únoru či březnu 2017. Účetnictví předal panu S. O pohledávce vůči PLG mu není nic známo. U hlavního líčení uvedl, že žádného z obžalovaných nezná. V BE pracoval jako externí účetní, nebyl tam zaměstnán. Jednal s Jiřím S. Pokud jde o účetnictví BE, tak jednalo se o hostinskou činnost a výnosy z automatů, z prodeje majetku a z dotací od pivovaru, v té době to byl zřejmě Staropramen, s Lobkowiczemi tam nic nebylo. Společnost měla více provozoven, prakticky od Ostravy až po Orlovou. Z pohledu svědka bylo účetnictví vedeno standardně. Účetnictví přebíral pan René S. jako kamarád Jiřího S. Nevyloučil, že by předmětná smlouva mohla projít účetnictví BE.

26. ***Svědek Mgr. Dušan S.*** v rámci přípravného řízení uvedl, že působil v pozici předsedy a místopředsedy představenstva společnosti Pivovar Kraslice. Mezi touto společností a společností PLG byla uzavřena smlouva o obchodní spolupráci, jednání o podpisu smlouvy se

účastnili oba obžalovaní. Zda se na uzavírání smluv podílela i společnost Syngas, svědek nevěděl. Jaký byl vztah mezi Syngas, potažmo obžalovaným Ch., a PLG, svědek rovněž nevěděl. U hlavního líčení dále dodal, že v roce 2015 došlo k uzavření smlouvy s PiLo, ale současně uvedl, že není schopen rozlišit PiLo a PLG. Pokud jde o společnost Syngas, tak ví, že je to společnost obžalovaného Ch., ale nic víc o společnosti neví. Pokud byl dotazován, zda společnost Syngas vystupovala za některou ze stran při jednáních, či s touto společností byly uzavírány nějaké smlouvy, tak uvedl, že za Pivovar Kraslice s touto společností nic nepodepisovali. Pokud mu pak byly předestřeny smlouvy, kterou jsou předmětem tohoto trestního řízení, tak uvedl, že se o nich dozvěděl až na společném jednání s novým představenstvem PLG, které řídil Ing. Š., stejně jako až tehdy se dozvěděl o nějakých směnkách. K dotazům dále uvedl, že společnost Pivovar Kraslice fungovala již dříve, byla na jiný projekt, který se nerealizoval, zhruba v roce 2012 ji transformovali právě na projekt vybudování pivovaru v Kraslicích. V té době žádný pivovar v Kraslicích nestál, byl to pouze záměr, v roce 2013 koupili budovu. V té době vyráběli pivo tzv. ve službě v pivovaru ve Vratislavicích, a to vyváželi do USA, kde našli partnera, a to pana R. V roce 2015 se pak podepsala spolupráce s PiLo nebo PLG, svědek nebyl schopen tyto dvě společnosti rozlišit. Poté, když byl odvolán obžalovaný JUDr. R., tak nové vedení už nejevilo zájem o tento projekt, takže se do dnešních dnů nerealizoval. Než došlo k uzavření smlouvy s PiLo, tak tomu předcházela jednání, a to asi půl roku nebo třičtvrtě roku před uzavřením smlouvy. Pivovar Kraslice se měl stát součástí holdingu Lobkowicz, mělo to být cca 50 % PiLo jako matka a 50 % stávající akcionáři Kraslic. Po odchodu obžalovaného JUDr. R. ze struktury Lobkowicz jednali s novým předsedou představenstva, nakonec se domluvili na nějaké expertní spolupráci při restrukturalizaci jejich stávajících pivovarů. Udělali pro ně audit Pivovaru Jihlava, následně i to nové představenstvo bylo odvoláno. Asi po roce pak dospěli k závěru, že spolupráce nemá význam. K dalším dotazům uvedl, že tím, že vyváželi pivo do USA, tak Lobkowiczům otevřeli cestu tímto směrem, chtěli dále vyrábět pivo v nějakém pivovaru patřící do Lobkowicz Group, jednalo se v Pivovaru Protivín, ale ti o to neměli zájem, u tohoto byl přítomen obžalovaný Ch., obžalovaný R. tam nebyl. Obžalovaného Ch. znal již z dřívějška a když nastoupil v Lobkowiczích, tak je obžalovaný oslovil s tím, že má na starosti akvizici nových projektů. Svědek působení obžalovaného Ch. v Lobkowiczích pochopil tak, že je manažerem akvizic. Pokud byla svědkovi přečtena výpověď z přípravného řízení, pak k této nechtěl nic bližšího dodat. K dalším dotazům svědek uvedl, že předpokládaný výstav Pivovaru Kraslice byl 90-100 000 hektolitrů.

27. ***Svědek PhDr. Jan Š.,*** dřívější předseda představenstva Pivovaru Kraslice, v přípravném řízení uvedl, že zná oba obžalované, věděl, že obžalovaný Ch. měl nastoupit k obžalovanému JUDr. Ing. R. do Lobkowiczkých pivovarů. O společnosti Syngas mu nebylo nic známo. Potvrdil, že mělo dojít k akvizice PLG do Pivovaru Kraslice, vše organizoval obžalovaný Ch. K naplnění smlouvy nikdy nedošlo, změnilo se vedení PLG, byla jim nabídnuta i kompenzace. Motorem akvizice byl obžalovaný Ch., zda vystupoval jako fyzická či právnická osoba svědkovi známo nebylo. U hlavního líčení svědek uvedl, že o akvizici nejdříve mluvil s obžalovaným Ch. s tím, že mají rozpracovaný pivovar. Obžalovaný mu na to řekl, že pracuje na části akvizic v lobkowiczkých pivovarech a zprostředkoval schůzku s generálním ředitelem, obžalovaným R. Následně se domluvili na nějaké spolupráci směrem do USA, Izraele apod. Kvůli Lobkowiczům měnili projekt, resp. jej doplňovali. K Lobkowiczům se dostali tak, že v roce 2014 hledali strategického partnera, v roce 2015 pak podepsali smlouvu. V rámci projektu byla hlavně výstavba pivovaru. Účast PLG na Pivovaru Kraslice vznikla právě tím, že se potkal s obžalovaným Ch., který říkal, že dělá akvizice pro PiLo. Pro Pivovar Kraslice to byla prestiž dostat se do takové skupiny. Svědek nebyl schopen rozlišit PLG a PiLo, obžalovaný Ch. mu řekl, že pracuje pro Lobkowické pivovary, jejich strukturu nestudoval. V té době vyráběli pivo v pivovaru ve Vratislavicích, měli odbyt do USA a připravovali výrobu košer piva. Smlouvu

nakonec uzavřeli někdy v roce 2015, finální verze byla, že si nechali majetkovou účast 45 %, obžalovaný Ch. měl mít 10 %. Celé to dopadlo tak, že se pak hledal kupec pro akcie v Lobkowiczích, což rozkolísalo o jejich vzájemná jednání. Obžalovaný JUDr. Ing. R. jel kvůli tomu i do Číny, vrátil se s tím, že to dopadlo, a proto se těšili na další spolupráci. A pak už to šlo z kopce, odvolali obžalovaného R., pozvalo si je nové vedení, nechtěli nový pivovar, nakonec je ale zaměstnali, v podstatě ty informace, co dělali pro obžalovaného R., zužitkovalo i nové vedení Lobkowicz. Následně ale bylo odvoláno i toto nové vedení a pro další vedení už nedělali, protože za svou práci nikdy nedostali ani korunu. K dotazům dále uvedl, že stran smlouvy, kterou uzavřeli s Lobkowiczemi, pak tato smlouva byla z jejich strany plněna, udělali projekt atd. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení nechtěl svědek k této své výpovědi nic dodat s tím, že v podrobnostech je to tak, jak uvedl na policii. K dalším dotazům uvedl, že i předtím, než se setkal s obžalovaným Ch., tak hledali nějakého investora. To, že následně potkal obžalovaného Ch., byla vlastně náhoda.

28. ***Svědkyně Bc. Jana Š.***, dcera PhDr. Jana Š., v rámci přípravného řízení uvedla, že zná oba obžalované. Společnost Syngas nezná, neví nic o uzavřených smlouvách se Syngasem nebo PLG ani o akvizici Kraslic ze strany PLG. Nepamatovala si nebo nevěděla, že by se před ní mluvilo o tom, že mají obžalovaní investovat do výstavby pivovaru Kraslice. Ale projekt na výstavbu pivovaru určitě byl, otec o tom hovořil, něco takového se řešilo. U hlavního líčení uvedla, že na policii byla dotazována na to, jestli ví něco víc o vztahu mezi panem Ch. a panem R. Tehdy uvedla, že se s nimi sešla na jedné schůzce, oni se už určitě znali dříve. Nicméně tehdy na policii nepochopila, o co šlo, to jí následně osvětlil až otec po výpovědi u soudu. Řekl jí, že snad má být předmětem sporu skutečně, že neexistoval Pivovar Kraslice nebo že by tento projekt nebyl reálný. K tomu uvedla, že fyzicky pivovar jako budova neexistoval, resp. byla budova určená k rekonstrukci, ale produkt Pivovar Kraslice už existoval, konkrétně na schůzce, na které byla přítomna, šlo o košer pivo Nahar z Pivovaru Kraslice. Následně podrobně vysvětlila svou roli v celé věci s tím, že byla kontaktem na to, jak udělat pivo košer, vymyslet název v hebrejštině, a to z důvodu, že studovala hebraistiku a žila s ortodoxním Židem. V projektu šlo o to do budoucna vařit pivo přímo v Kraslicích, v Pivovaru Kraslice. V té době se pivo vařilo v jiném pivovaru, který na to měl kapacitu, jeho název si nepamatovala. Projekt na Pivovar Kraslice byl, budova stála, ona se vyjadřovala i k rekonstrukci, protože technologie výroby košer piva je trošku jiná. U té konkrétní schůzky byl kromě obžalovaných přítomen ještě její otec, velvyslanec v Izraeli pan P. a možná pan S., dále partneři z izraelské strany. Obžalovaný Ch. na schůzce hlavně překládal do angličtiny, obžalovaný R. tam byl za Lobkowicze, dělalo se „to" dohromady s nimi. Co přesně se ve vztahu k Lobkowiczům řešilo, to nevěděla, ale asi do toho kraslického pivovaru chtěli vstoupit finančně, protože kapacitu, aby košer pivo vařili u sebe, neměli. O plánované akvizici Pivovaru Kraslice ze strany PLG něco slyšela, ale nestarala se o tom, takže k tomu nemůže říct nic konkrétního. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědkyně k věci nechtěla nic dalšího uvést. K dotazům na rozpory mezi výpověďmi uvedla, že pokud na policii uvedla, že nevěděla, že na schůzce byl obžalovaný R. za Lobkowicze, tak se nešťastně vyjádřila, prostě tam obžalovaný byl a jednal. Už při výslechu na policii věděla, že tam obžalovaný R. byl za Lobkowicze, protože ten projekt byl s nimi spojený, resp. takto jí to bylo prezentováno doma otcem. Upřesnila, že jí otec řekl, že bude docházet k nějakému financování ze strany Lobkowicz, ale více se o to nezajímala, v té době byla vysokoškolská studentka a její role v Pivovaru Kraslice byla de facto formální či poradní. Ví však, že otec jezdil na Lobkowicze.

29. ***Svědek Mgr. Jakub V.*** se v přípravném řízení vyjádřil k e-mailové adrese valenter@valenter.cz s tím, že tato adresa patří společnosti Valenter a.s., která je jeho dlouholetým klientem coby advokáta. Ke smlouvě o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb mezi CGU a PLG uvedl, že je vázán povinností mlčenlivosti a nemůže vyloučit, že mu nějaká taková

smlouva nebyla klientem předložena. U hlavního líčení uvedl, že obžalované nezná a nikdy se s nimi osobně nesetkal. K předmětné smlouvě o smlouvě budoucí uvedl, že o této nic není ani o směnce, kterou byla smlouva zajištěna. Výše uvedenou e-mailovou adresu nepoužíval, předpokládá, že patří jejich klientovi. Nepamatuje si, že by někdy jednal o odkupu pohledávky za PiLo. Je pravdou, že proběhla nějaká informace, že jsou v oběhu nějaké směnky, které vystavila PiLo. Odkud tuto informaci měl, si již nepamatuje, ale pokud by tuto směnku vymáhal za společnost Valenter, tak předpokládá, že by si to pamatoval.

30. ***Svědek F. K.*** ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že pracoval jako řidič u René S. Pokud jde o obžalovaného Ch., tak si pamatuje, že s ním S. řešil prodej piva, snad Lobkowicze, jezdili po hospodách, ale z prodeje sešlo. Pokud byla jeho telefonem vyfocena smlouva o smlouvě budoucí, dohoda o vyplňovacím právu směnečném a biankosměnka, tak pan S. někdy neměl telefon a používal telefon svědka. Dokumenty pak mohly být zaslány dne 8. 8. 2016 bez podpisů stran z jeho e-mailové xxx na e-mail p. S. xxx. O obsahu dokumentů mu není nic známo. U hlavního líčení uvedl, že na policii se jej ptali na nějakou upravenou smlouvu z telefonu na telefon. V té době dělal řidiče a ochranku panu S., někam jeli a S. zařizoval nějakou půjčku, ale měli tam špatné datum a svědek měl tehdy nejnovější telefon zn. Samsung, tak se nabídl, že v telefonu má Wordu a že to může S. upravit. S. mu to poslal a on dokument upravil, jednalo se o nějaké půjčení peněz. K dotazům uvedl, že řidiče dělal S. asi od roku 2016, nyní už spolu nejsou v kontaktu, protože mu dlužil peníze na výplatách. S. podnikal, měl hodně hospod a heren, přišel o řidičák, proto je všude vozil. Při jednáních S. nebyl přítomen, seděl bokem nebo v autě. Pokud jde o smlouvu, která se posílala přes jeho mobilní telefon, tak uvedl, že S. a jeho společník měli nějaký podnik nebo restauraci, domluvili půjčku, bylo to hodně peněz, přes nějakého movitého člověka, pro pana R. Oni z toho měli mít nějaký profit, že mu domluvili půjčku. Mělo to být ohledně piva, rozjetí pivovaru nebo tak. Ve smlouvě změnil svědek pouze datum. Tím druhým mužem, co měl domlouvat půjčku, byl pan P. Ta půjčka byla pro pana HR. či R., prostě pro šéfa nebo manažera pivovaru. Obžalovaný Ch. byl nějaký obchodní zástupce v tom pivovaru. Jezdil na Ostravsko ohledně piva. Jednou jej vezl do Berlína na nějakou ochutnávku piv. Párkrát jej vezl i s panem S., ale jejich jednání přítomen nebyl. Chtěli prodávat pivo v restauracích, ale nijak to nedopadlo. Obžalovaného Ch. vozil i po konkrétních restauracích. Pokud byl dotazován na CGU, tak uvedl, že to byla firma, která provozovala ty herny, ale neví, kdo v té firmě figuroval. Neměl k dispozici žádnou směnku ve vztahu k S. a PiLo. Nepamatuje si, jak se jmenovala smlouva, kterou v telefonu upravil, ale šlo o nějaké půjčení peněz. Pokud byla svědkovi přečtena výpověď z přípravného řízení, tak k této nechtěl nic uvést. K dotazům uvedl, že je možné že byl zaměstnán přímo u BU. Pokud jde o pana B., tak ví, že se o něm bavili, že je to hodně movitý člověk, měl za to, že to byla zřejmě ta osoba, která půjčovala peníze. Na policii mu řekli, že z jeho telefonu měla odejít smlouva o půjčce, proto měl za to, že to bylo ohledně půjčení peněz, blíže si to prostě nepamatuje, šlo o předělání data. Na policii vypovídal pravdu, byl pouze zaskočený, že měl snad dostat nějaké peníze a policisté jej chtěli brát jako nějakého spolupachatele. O co v té smlouvě šlo, skutečně nevěděl. Neví, zda bylo více smluv, které fotil a posílal S., ale určitě mu přeposílal třeba nájmy hospod, kde také upravil datum apod. Prostě si běžně něco přeposílali, svědek používal telefon místo notebooku. Obsahy smluv nikdy nestudoval, za žádnou z těch společností nikdy nejednal. Do 24. nebo 25. 4. 2015 byl ve výkonu trestu odnětí svobody. Po hospodách s obžalovaným Ch. se jezdilo nějak v roce 2016, protože tak nějak začal u S. pracovat, ale pivo už se řešilo předtím.

31. ***Svědek Jiří M.*** ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že mu není nic známo o směnce vystavené na BE, dříve CGU. V období let 2014-2016 podnikal v půjčkách ve společnosti FANI TRADE. Pak byly reality, restaurace. Zabýval půjčováním peněz, prodejem nemovitostí a koučováním restaurací, řešil i odkup a vymáhání pohledávek. K dalším dotazům uvedl, že Jiří S.

je jeho kamarád, ale neměli spolu žádné obchodní vazby. Zná taktéž Jiřího S., tento se mu ve společnosti J.A.R. staral o restauraci, pracoval tam jako provozní. Romana Gerharda P. zná jen z doslechu, resp. asi jednou jej viděl, zřejmě s panem S. Jména obžalovaných mu nic neříkají, stejně tak neví nic o společnostech CGU či BE. Společnost PiLo zná, ale ne ze své obchodní činnosti. Ohledně svých restaurací měl smlouvy asi s Pivovarem Ostravar. Pokud jde o směnku BE, tak byl požádaný panem S., zda mu může pomoci s jednou směnku, nic bližšího k tomu S. neuvedl. Pak začal mít S. problém, říkalo se, že bere drogy, proto už té směnce nevěnoval žádnou pozornost. Pokud mu byla předložena jím podepsaná smlouva o prodeji směnky (č.l. 697-699), tak k této uvedl, že si pamatuje, že něco podepsal, že uzavřeli dohodu, že pokud směnku vymůže, tak S. z této směnky vyplatí 2 miliony korun, ale díky tomu, co se o S. dozvěděl, tak se tomu přestal věnovat, bral to jako nevěrohodné. Sám za tuto směnku nic nezaplatil a pak už s ní nic neřešil, nevymáhal ji, ani neví, kde se směnka nyní nachází. Měl ji tehdy k dispozici v originále. Se S. není v kontaktu od července 2016. V rámci svého podnikání se zabýval i vymáháním směnek.

32. ***Svědek Roman Gerhard P.*** se v rámci přípravného řízení vyjádřil ke kontaktům s obžalovanými Ch. a JUDr. Ing. R., svědky Jiřím S., René S., Petrem B., Oksanou B. a Ivanem K., kteří jsou mu známi. S. byl svědkův obchodní partner v oblasti výherních automatů, Petr B. je jeho dlouholetý obchodní partner a přítel. Měl povědomí o směnce na směnečnou sumu 8 milionů korun a smlouvě o smlouvě budoucí. Směnka byla posléze indosována na Ivana K. Pokud bylo svědkovi předestřeno, že směnka byla indosována na Jiřího M., tak o tom mu nebylo nic známo a neví, odkud se vzal. Směnku následně u soudu uplatnil pan K. prostřednictvím advokáta Mgr. P., soudní poplatek zaplatil patrně pan K. U hlavního líčení svědek dále dodal, že nemá žádný vztah ani k obžalovaným ani k firmám PLG či PiLo, o těchto ví pouze tolik, že prodávají pivo. Ví o tom, že byla vystavena směnka pivovarem, která byla prodána panu K. a že směnka asi nebyla dobrá, protože se následně ukázaly s ní problém. Pokud jde o společnost CGU, tak jednu dobu byl v této společnosti společníkem, a to společně s paní S. a Jiřím S. Společnost nejprve obchodovala s herními automaty a pak se zabývala obchodem. Statutárním zástupcem společnosti byl Jiří S. Pokud jde o smlouvu mezi CGU a PLG, pak to byla ta smlouva, která byla garantovaná zmíněnou směnku, o smlouvě ale nic bližšího neví, patrně již nebyl ve společnosti, když smlouva byla podepsána. Jako společník ani neměl kontrolu nad tím, jaké smlouvy byly podepisovány, to vše řešili pan S. a pan S. (za manželku). Společnost měla v té době pět nebo šest heren, byly to běžné bary. Jaký byly smlouvy na pivo nebo jakým způsobem se herny zásobovaly, to vše vyřizoval pan S. O samotné směnce na 8 milionů korun se dozvěděl tak, že Jiří S. za svědkem přijel do Polska a poprosil jej, aby oslovil pana K., aby směnku koupil, protože tam bylo nějaké vyúčtování mezi panem S. a panem K. Na základě tohoto pak pan K. směnku koupil. Sám svědek se nezajímal, o jakou směnku se jedná, garantovali mu, že je směnka dobrá, proto oslovil pana K. Se S. za ním do Polska přijel i S., přijeli s konkrétní nabídkou, a to 5 milionů korun, za tuhle částku směnku K. koupil, peníze poslal nadvakrát. Co se s penězi stalo, to svědek netuší, ale má za to, že peníze S. se S. vybrali, asi to mělo být srovnání nějakého dluhu se S. Směnku samotnou viděl. O tom, že není dobrá, se dozvěděl, když ji chtěl pan K. po pivovarech vymáhat, tehdy mu pivovary odpověděly, že taková směnka nebyla podepsána. K dalším dotazům uvedl, že obžalovaného Ch. zná, seznámili se na benzínce, tehdy obžalovaný dělal ve společnosti Chladící Věže Praha, pomáhal této společnosti vyřešit problém v Polsku s výstavbou elektráren. Obžalovaný Ch. s panem S. za ním pak přišli, že má oslovit pana B., který je svědkům kamarád – společník z Fortuny Polsko, že obžalovaný Ing. R. chce půjčit 60 mil. Pana B. oslovil a poté už jednali obžalovaný R. s B. spolu. To bylo dříve, než byly směnky. Ví, že peníze od B. měly sloužit jako zástava, obžalovaný Ing. R. chtěl koupit nějaké pivovary. Od pana B. pak ví, že peníze nebyly vráceny, nic bližšího k věci neví. Dále uvedl, že pokud jde o smlouvu mezi CGU a PLG, tak v té době vůbec nevěděl, že to

spolu nějak souvisí, o smlouvě nevěděl vůbec, dozvěděl se to, až když přijeli S. se S. a chtěli, aby K. koupil směnku. To bylo asi rok a půl či dva poté, co oslovil pana B. ohledně půjčky pro obžalovaného R. Ohledně směnky s obžalovaným nikdy nemluvil. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení uvedl, že pokud mu smlouvu mezi PLG a CGU pan S. posílal, tak o ní asi věděl, ale jsou to pro něj jen drobné, obchoduje s velkými částkami. Nedostal žádnou odměnu ani za převod směnky.

33. ***Svědek Jiří S.,*** jednatel a společník CGU (následně BE) v rámci přípravného řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. U hlavního líčení uvedl, že „tady toto jeho podnikání a všechno jej dorazilo“, léčí se u psychiatra, bere antidepresiva, navštěvuje neurologa a jiné lékaře. To vše má vliv na jeho paměť. Dále uvedl, že neví kdy, ale byla založena firma BIOSOLUTION, kde byl pan P., paní S. a svědek. Nějak to fungovalo, pak z něj udělali nejhoršího, paní S. odešla, odešel i pan P. a svědek zůstal sám jako jednatel BIOSOLUTION. Pak se do toho vložil pan S. a začal svědka řídit, tento jej poslouchal, prostě si myslel, že je vše v pořádku. Pan S. mu začal dávat pokyny, co má dělat, jak to má dělat atd. Dále uvedl, že S. přivezl směnku nebo směnky z Lobkowiczkého pivovaru, a svědek má dojem, že podepsal panu M., což byl taky známý od S., že tu směnku prodal za 2 miliony korun, ale pořád v tu dobu směnku ještě neviděl. Nikdy mu, resp. firmě BIOSOLUTION, ty 2 miliony nepřišly. Takto to pokračovalo dále, S. z něj tahal rozumy, chtěl vědět, kdo z jeho známých má peníze, nějakou dobu S. u svědka i bydlel, když se vyhýbal nástupu trestu. Tradovalo se, že má vlivné známé na policii na severní Moravě. Svědek pak už toho měl dost a v roce 2018 chtěl jít na policii, ale kvůli těm známým nešel. S. jej ujišťoval, že je všechno v pořádku, že policii svědek nezajímá. Nakonec svědek na policii šel, ale do Olomouce, s nějakým policistou se sešel v restauraci, pak byl na celní správě ve Frýdku, dále chodil na policii v Ostravě na ulici Na Hradbách, nakonec jej dostihla policie Nový Jičín, a dostihlo jej to, že dělal bílého koně. Řešil to Nový Jičín, protože ta firma S. byla napsaná ve Frenštátě pod Radhoštěm. Kromě M., přivedl S. i pana K., směnku od Lobkowicz mu nabídl za 3 miliony korun, které S. K. dlužil. Dále svědek uvedl, že se směnkami nemá žádné zkušenosti. Později přišel dopis z Lobkowicz, že ta směnka je neplatná nebo něco podobného. ***Celá spontánní výpověď svědka u hlavního líčení byla zmatená, svědek nebyl schopen správě vysvětlit, o čem hovoří, přebíhal od tématu k tématu a evidentně pletl různé události tak, že je buď zaměnil nebo sloučil do jedné. Soud se pokusil dotazy vyjasnit výpověď svědka S.*** Tento tedy k dotazům uvedl, že vše, co kdysi vydělal, prohrál v kasinu, je mimo jiné gambler, resp. teď už ne, protože nemá peníze. Nemůže za to jen pan S., ale i další věci. Než svědek poznal pana S., tak měl velkou firmu – potraviny. Řidiči jezdili po obchodech a rozváželi zboží, firma skončila, protože už nebyly peníze, nebylo na nákup zboží, neměl na nájem, na výplaty ani na základní věci. Pana S. poznal v herně, tento nějak zařídil firmu BIOSOLUTION, byli společně u notáře, firmu od někoho převzali. Firma měla i jiné názvy – něco jako CASINO MORAVA nebo MORAVIA. Pokud mu byl předestřen název CGU, tak uvedl, že to bylo něco takového. Jako společníky byli paní Darina S. a pan P., S. tam být nemohl, protože byl v pátrání. Svědek byl ve firmě jednatel, má nějaké povědomí o tom, co to znamená. Pana S. poslouchal, protože měl maminku v domově důchodců a S. s panem S., Arménem, mu vyhrožovali, že něco udělají mamince. Faktická činnost za společnost spočívala v tom, že podepisoval, co přinesl S. Ví, že byli na nějaké exkurzi v pivovaru, že něco prodávali Číňani, že někdo sháněl peníze, aby to koupil nebo aby koupil část pivovaru. Nějak se do toho namotal pan B., kterého svědek znal, a B. jim měl půjčit 60 nebo 100 milionů korun. Následně upřesnil, že ze začátku firmu řídil, předmětem činnosti společnosti byla většinou hostinská činnost a automaty, jako herny. Firma měla provozovny v Českém Těšíně, Havířově, dvě v Ostravě, a ještě někde asi. Byla tam i cukrárna. V té době pak už byl spíše takový „pucflek“, už se s ním nejednalo. Fakticky dále pracoval v cukrárně, nedělal tam ale provozního, ostatní provozovny neřešil. Pak najednou zmizel milion a hodilo se to na něj, že to vzal. V té cukrárně poznal ředitele Lobkowicz, žádné

jednání však nevedl, nic nezařizoval, jen podepisoval, co mu dal S. Žádnou smlouvu nikdy nevytvořil, ani u sebe žádnou smlouvu nenašel. K dalším dotazům uvedl, že nejprve se do provozoven dodávalo pivo Ostravar, v Karviné byl problém, tam chtěli jen Radegast. Matně si pamatuje, že snad podepsal smlouvu na plzeňské pivo. Když se s obžalovaným JUDr. Ing. R. poznali v té cukrárně, tak pak byli pozváni do Pivovaru Černá Hora, tam byl s nimi i další ředitel. Po předestření jména obžalovaného Ch., svědek uvedl, že to byl právě on, kdo s nimi byl také v pivovaru. Bylo to někdy v rozmezí let 2014-2016, přesně si to nepamatuje. Na té zahrádce s R. nejednal, to vše řešil S., nějakou smlouvu pak podepsal v Černé Hoře. Myslí si, že se nic dalšího nepodepisovalo, ale prakticky tam vznikla směnka, že PiLo jim bude dodávat pivo a další věci, a vystavili směnku, protože snad nedodali to pivo v tom množství, jaké bylo ve smlouvě, resp. že když to nesplní, tak jim pivovar dá 8 milionů korun jako nějakou sankci. Neví však, jestli byla směnka vystavena ve stejný den jako smlouva. Směnku viděl až, když mu ni S. nechal podepsat, svědek sám to nechápal. Následně uvedl, že když podepsal ty 2 miliony s panem M., tak směnku neviděl. Směnku viděl, když pan K. přijel a pan S. měl nějakého právníka a jakože panu K. ji prodali, takže tam tu směnku viděl poprvé a tehdy tu směnku tam i podepsal. Ale moc si to nepamatuje. Ví, že se říkalo, že těch směnek je více, ale nemůže to potvrdit. Pokud jde o pivo, tak už si nepamatuje, jaké měla PiLo dodávat, zřejmě i pivo dodávalo, ale ne v takovém množství, jako se bralo třeba od Ostravaru. Vše kolem řešil S., svědek s Lobkowiczemi už potom nejednal. K dalším dotazům uvedl, že se mohlo stát, že panu S. podepsal nějakou plnou moc, ale objevily se i dokumenty, o kterých si myslí, že je nepodepsal. S Lobkowiczema to asi podepsal. Pokud jde o obžalovaného Ch., toho viděl vícekrát, vystupoval za Lobkowicze, jejich setkání pak měly spojitost právě s Lobkowiczemi. Ví však, že pak se stalo, že jej S. se S. namotali do jiné firmy, S. chtěl, ať sepíše smlouvu se S., že mu svědek půjčil 5 milionů, což svědek nechtěl, protože neměl žádné peníze. Tak přinesli smlouvu, že mu obžalovaný Ch. půjčil 5 milionů, které on následně půjčil S. To ale asi nemělo nic společného s Lobkowiczemi. V jeho přítomnosti nebyli obžalovaní přítomni v žádné z restaurací či heren, R. byl v té cukrárně a oba v Černé Hoře. Účetnictví BIOSOLUTION řešil pan S., daňové přiznání podával pan účetní H. Účetnictví bylo si myslí spálené, protože mu S. řekl, že to má v plánu. S. jej posílal, aby od účetního H. účetnictví vyzvedl, ale svědek jej nechtěl převzít, tak pak to nějak dopadlo, že je protokol, že převzal účetnictví od H. S. a předal to svědkovi, ale nikdy mu nic nepředal. Svědek nebyl u toho, když účetní předával účetnictví S. Celé to skončilo tak, že šel svědek na policii, poté jej ještě S. nabádal, ať zmizí, ať odjede do Moskvy, kde má známého. Taky S. říkal, že dostane 5 milionů korun od K., za to, jak půjčil B. peníze do pivovarů, těch 60 nebo 100 milionů korun.

34. Pokud byla svědkovi předložena Smlouva o smlouvě budoucí, tak uvedl, že nemůže přísahat, že ji podepsal, není si jiný. Nepamatuje se, že by se v Praze něco podepisovalo. Datumově by to možná souhlasilo. K dohodě o vyplňovacím právu směnečném (č.l. 19-20) uvedl, že si to vůbec nepamatuje. Ale ví, že *oni* dělali to, že si jeho podpis nějak ofotili a udělali razítko a podpisy. To zjistil u jiné smlouvy. Ke směnce na č.l. 36 uvedl, že si pamatuje, že tu směnku podepsal u právníka pana S. Totéž ale tvrdil o směnce na č.l. 37, proto následně uvedl, že neví, zda směnka na č.l. 36 je ta, o které mluvil.

35. K dalším dotazům uvedl, že S. z něj tahal jména osob, které svědek znal, a když ti lidé měli peníze, tak je za nimi poslal. Pana B. seznámil se S. Obžalovaného R. s panem B. nedal dohromady, ale má za to, že spolu jednali, protože se říkalo, že půjčil pan B. 60 nebo 100 milionů korun, 65 nebo 100 milionů Kč. To vše ví od S., že obžalovaný JUDr. Ing. R. potřeboval peníze na nějakou část pivovaru nebo na nějaká procenta, že Číňani chtějí pivovar prodat. Pokud byl dotazován, proč plnil pokyny S. a podepisoval různé dokumenty, tak uvedl, že více méně věřil panu P., kterého znal přes dvacet let. Takže zpočátku podepisoval, když u toho byl pan P., pak

už to prostě *jelo,* až zůstal sám jako jednatel. Dále k dotazům uvedl, že si nepamatuje, jestli se v některé z provozoven, které provozoval BIOSOLUTION, točilo pivo Lobkowicz, ale moc asi ne, možná vůbec nebo v jedné. Pokud mu byly předestřeny názvy provozoven Mash, Kovárna, tak uvedl, že to je vše práce S., bylo to vytvořeno kvůli penězům. Restaurace Letka v Brušperk, Slezský domov v Krnově, Dallas v Krnově, Pivnice U Čardana v Bruntále, Libetip Casino v Ostravě-Přívoze, Ještěrka v Ostravě-Radvanicích, Cobra v Porurbě a herna Monaco v Orlové, tyto nezná. U Pivnice Orlice v Orlová si není jistý. Silvie v Porubě snad nějaký čas byla s BIOSOLUTION spojená. Pokud byla svědkovi předložena Smlouva o prodeji směnky (č.l. 311-313), tak uvedl, že podpis na smlouvě je jeho, na okolnosti podpisu si nepamatuje. Má však za to, že nejdříve se závazek postupoval na pana M. a později na pana K.

36. K opětovnému dotazu ohledně smlouvy s obžalovaným Ch. na půjčku 5 milionů korun uvedl, že si myslí, že se to podepisoval na Rohlence a že u toho byl obžalovaný Ch., ale nemůže to říct s naprostou jistotou. Stejně tak nemůže vyloučit, že výše uvedené provozovny byly nějakým způsobem spojené s panem S.

37. ***Svědek René S.*** jak v rámci přípravného řízení, tak u hlavního líčení využil svého zákonného práva odepřít vypovídat a ve věci nevypovídal z obavy z trestního stíhání své osoby.

38. ***Svědkyně Markéta T.***, bývalá partnerka obžalovaného Ch., v rámci přípravného řízení uvedla, že měla informace o aktivitách obžalovaného, když od roku 2015 začala s tímto sdílet společnou domácnost. U jednání se Syngas v roce 2013 a 2014 nebyla přítomna. S věcí se seznámila až v roce 2015, když bydleli s Lukášem ve společné domácnosti a dělala pořádek v listinách. Našla dvě smlouvy a směnku. Smlouva byla uzavřena mezi Kraslicemi a PLG. Zúčastnila se výjezdu do Chorvatska, kde se jednalo o distribuci piva na chorvatském trhu. Jednání byli přítomni manželé Ivica a Dana S. Jednání ohledně akvizice PLG do Pivovaru Kraslice se neúčastnila, byla však podporovatelem projektu. Neměla žádnou představu ohledně svého finančního ohodnocení v rámci činnosti pro Pivovar Kraslice. V Ostravě byla s Lukášem Ch., setkali se s panem S. Byli na ohlídce restaurací, které měl v provozu nebo na starost. Vevnitř nebyli. Pak se s panem S. setkala ještě v Polsku na prohlídce rozestavěné restaurace, její majitel měl zájem o lobkowiczké pivo. U hlavního líčení uvedla, že se účastnila spousty aktivit obžalovaného Ch., byla osobně na několika obchodních jednáních, některé byly s obžalovaným R., některé se týkaly obchodních jednání přímo pro lobkowiczký pivovar. Ta jednání probíhala v Ostravě, Polsku, Chorvatsku. Součástí těchto aktivit byla proto, že byla tehdy partnerka obžalovaného Ch., navíc byl plán do budoucna, že by spolupracovala s lobkowiczkými pivovary, že by tam pracovala jako obchodní ředitelka, marketingová ředitelka. Na tom se dohadovali s panem obžalovaným Ch. Obžalovaný se vždycky scházel s panem R., kde spolu plánovali obchodní aktivity, které chtějí dělat, v jakém regionu a v jakém rozsahu. Obžalovaný Ch. působil jako obchodník, byla tam zprostředkovatelská smlouva mezi lobkowiczkým pivovarem a obžalovaným, nebyl jejich zaměstnanec. K dalším dotazům uvedla, že její aktivita do budoucna měla směřovat do Pivovaru Kraslice. Ona sama obžalovaného R. poznala po prodeji lobkowiczkých pivovarů společnosti CEFC, tam měla navazovat obchodní spolupráce obžalovaného Ch. pro lobkowiczký pivovar. Jestli byly nějaké spolupráce předtím, tak o tom nemá žádné informace, tyto nemůže přesně specifikovat. Obchodní spolupráce, o které mluvila, nastala pro prodeji PiLo. Svědkyně však nebyla schopna rozlišit společnosti PiLo, PLG, Lobkowiczký pivovar. Opakovaně uvedla, že její spolupráce začala po prodeji pivovaru Číňanům. Všechna jednání se týkala vždycky jenom regionů, typu produktu a objemu, jde o jednání mezi obžalovanými, u kterých byla přítomna. Např. se jednalo o Ostravsko, protože to byl region, který nebyl vůbec obsazen Lobkowiczemi, dále se navázal kontakt na Polsko, pak možnost spolupráce se společností Konzum v Chorvatsku, protože znali paní Danu z Chorvatska. Fakticky tuto činnost vykonával

obžalovaný Ch., skutečně fyzicky objel místa, která byla vhodná pro obchod s pivovarem, vždy se jednalo o restaurace, herny, prostě provozovny, kde se točilo pivo. Obžalovaný Ch. připravoval nějaké dohody, šlo o dokumenty mezi Lobkowiczemi a mezi potencionálním odběratelem, provozovnou. Fyzicky u předávání dokumentů nebyla, ale objížděla s obžalovaným Ch. provozovny a všechno se týkalo piva z PiLo. Práce obžalovaného Ch. pro Lobkowicze, kterých se účastnila, trvaly určitě minimálně rok. Dopadlo to tak, že se obžalovaný Ch. snažil ještě o další spolupráci, pořád se snažil pracovat pro Lobkowicze, chtěl dotáhnout ty Kraslice, ale už tam neprobíhala komunikace. Zda skutečně se vozila piva do Polska a Chorvatska, to svědkyně nevěděla. Ani nevěděla, jak byla ukončena spolupráce obžalovaného s Lobkowiczemi, nějak zvláštně to vyšumělo. Pokud jde o Kraslice, tak byla navázána spolupráce ve smyslu podobném jako Lobkowicze dělaly v jiných pivovarech, tzn. nějaká investice do toho, aby se mohl pivovar, on byl ve fázi výstavby, byl zařazen do celého konceptu, Lobkowicze se měly podílet i na dostavbě pivovaru. U uzavírání dohod nebyla, byla přítomna u jednání obžalovaného Ch. s panem Š., kdy se bavili o možných podmínkách pro Pivovar Kraslice. Byla podepsaná spolupráce mezi Kraslicemi a Lobkowiczemi nebo pivovarem. Dopadlo to tak, že neproběhla investice, nebyla naplněna dohoda ze strany pivovaru směrem ke Kraslicím. U všech jednáních, kterým byla přítomna, vystupoval obžalovaný Ch. za PiLo, měl vystavené vizitky, legitimně za společnost vystupoval. Nezná žádnou další osob, která by viděla jednat za Lobkowicze. K dalším dotazům uvedla, že společnost Syngas byla ve spolupracích taky, jedná se o společnost s ručením omezeným, která se zabývá obchodem, zprostředkováním obchodu. Obžalovaný Ch. byl jednatelem společnosti, v současné době je jednatelkou svědkyně, společníkem není nikdo. K opakovaném dotazu uvedla, že společnost je její, je tedy jednatelkou i jedinou společnicí. Pokud byla dotazována na Smlouvu o poskytování poradenských služeb uzavřenou mezi PiLo a Syngas s datem 16. 4. 2014, tak uvedla, že netuší, o jakou smlouvu jde. Nebyla u uzavření této smlouvy ani u jejího podpisu, ale ví o směnce, kterou byla tato smlouva jištěna. Smlouvu se směnkou zakládala mezi dokumenty společnosti Syngas. Pokud byla dotazována na různé osoby v této věci vystupující, pak uvedla, že s Romanem P. s obžalovaným Ch. po Ostravsku po provozovnách, následně upřesnila, že to bylo s panem René S., s panem P. proběhl kontakt na to Polsko. Pokud jde o společnost BE, tak ta byla navázána na obžalovaného R. Smlouva o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb uzavřená mezi PLG a CGU, resp. BE, jí nic neříká. Pokud jí byla přečtena výpověď z přípravného řízení, tak k této uvedla, že to, co na policii uvedla, tak bylo, a to i v podrobnostech. Potvrdila, že obžalovaný Ch. s obžalovaným JUDr. R. jednali o nástupu obžalovaného Ch. do pozice exportního a akvizičního ředitelem, JUDr. R. chtěl, aby to nebyla externí spolupráce, ale aby byl obžalovaný Ch. zaměstnancem. Vyplňování směnky obžalovaným JUDr. Ing. R. nebyla fyzicky přítomna. K dalším dotazům uvedla, že neví, kdo obžalovaného Ch. platil za činnost, kterou vyvíjel pro Lobkowicze, byla to dohoda mezi nimi. Když přebírala dokumentaci společnosti Syngas, tak směnka nebyla její součástí. Obžalovaný Ch. po ukončení spolupráce neměl pohledávky vůči lobkowiczkému pivovaru, alespoň o ničem takovém neví. K opakovaným dotazům uvedla, že je přesvědčená, že během jejich cest po Ostravsku byl v Lobkowiczích již nový čínský vlastník.

39. ***Svědek Ing. Miloš H.*** ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že v projektu Pivovar Kraslice měl na starost technologie, neboť záměrem bylo v pivovaru vyrábět košer pivo. Koordinátorem projektu byl Dušan S. a na projektu se dále podílel Jan Š. Jelikož nedošlo k realizaci projektu, tak nadále na projektu nespolupracoval, ale s pány S. a Š. i nadále spolupracuje. Má za to, že obžalovaného Ch. nezná, neuvědomuje si, že by se setkali či osobně spolu něco řešili. Obžalovaného JUDr. Ing. R. zná, účastnil se s ním pracovní cesty do Číny. Rovněž zná Michala V., majitele pivovaru Zvíkov a prezidenta Svazu minipivovarů. Ohledně akvizice PLG v pivovaru Kraslice svědkovi není nic známo. Společnost Syngas nezná. Účastnil

se jednání o výstavbě pivovaru Kraslice, na kterých byli přítomni pánové S. a Š., nevzpomíná si, že by na schůzce byli přítomni obžalovaní. Jméno Markéta T. svědkovi nic neříká. U hlavního líčení nad rámec výše uvedeného uvedl, že v připravovaném projektu Pivovaru Kraslice měl na starosti technologickou část. Obchodní část zajišťovali kolegové. Svědek pracoval jako externí technologický konzultant. Projekt se nakonec nerealizoval, nemá tušení, z jakého důvodu. Z jeho pohledu byl projekt životaschopný. Dále popsal svou faktickou činnost na projektu s tím, že obchodní činnosti se vůbec nevěnoval. Znovu zopakoval, že si nepamatuje, že by se viděl někdy s obžalovaným Ch. S obžalovaným JUDr. Ing. R. byl jednou v Číně, ale to se týkalo jiného projektu, dělal audit pivovaru v Číně, jestli by byl schopen vyrábět pivo českého typu. Pro PiLo tedy dělal nějakou poradenskou činnost. V souvislosti s jeho angažmá externího poradce pro Kraslice určitě nejednal s PiLo. Nebyl přítomen žádnému jednání s Pivovarem Kraslice, kde by byli účastni obžalovaní. V projektu Pivovaru Kraslice nebo v projektu košer piva s obžalovanými nebyl v žádném kontaktu. Pokud byla svědkovi přečtena výpověď z přípravného řízení, tak k této nechtěl nic dodat. K dotazům uvedl, že je skutečně možné, že pan S. hovořil o tom, že Pivovar Kraslice uvažuje o strategickém partnerovi.

40. ***Svědek Michal V.***, výrobní ředitel Pivovaru Protivín, v přípravném řízení uvedl, že do doby výstavby pivovaru Kraslice mělo být pivo do tohoto pivovaru odebíráno z Protivína. Pro činnost pivovaru Kraslice byl najat Ing. Miloš H., kterého zná svědek od vysoké školy. Svědek se účastnil schůzek ohledně provozu pivovaru Kraslice. Obžalovaného Lukáše Ch. nezná a nepamatuje si, že by se potkali. Taktéž nezná společnost Syngas Technologies ani Markétu T. nezná. U hlavního líčení uvedl, že po výpovědi na policii pátral, o co se vůbec jednalo, protože návštěv, které v pivovaru Protivín prováděl, bylo velké množství, bral to spíše jako nějaké exkurze. K dotazům uvedl, že obžalovaný JUDr. Ing. R. byl jeho nejvyšší nadřízený. Jména Š., S. mu nic neříkají, resp. pány si nepamatuje. Ohledně Pivovaru Kraslice slyšel od Miloše H., který říkal, že má vzniknout Pivovar Kraslice a do té doby se sháněly kapacity, kde by se jejich pivo mohlo vyrábět. Z tohoto důvodu se přišli na tuto možnost zeptat i do Pivovaru Protivín. Nebyl však u žádné schůzky, kde se jednalo o Kraslicích, pouze o možnosti pro Kraslice vařit pivo. Ale skončilo to tak, že Protivín neměl kapacitu na sklenice o objemu 0, 33 litrů. Dále svědek uvedl, že si nevzpomíná si, zda se v tomto nějakým způsobem angažoval obžalovaný JUDr. R. Ohledně Pivovaru Kraslice nikdy neslyšel, že by to měla být akvizice PLG, a to ani z veřejného prostoru, protože dělá i minipivovary, tak se zajímal, jak rostou pivovary apod. Jméno společnosti Syngas mu nic neříká. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení uvedl, že má za to, že to řekl téměř stejně, odkázal pak v podrobnostech právě na tuto výpověď.

41. ***Svědek Petr B.***, jednatel společnosti Sampa, u hlavního líčení uvedl, že společnost PLG byla kdysi jejich klientem. Zabývají se řešením špatných pohledávek a i něčemu, čemu lze obecně říkat ekonomické detektivní služby. U PLG se jednalo o drobnější záležitosti, a to prověrky hospod, restaurací, podniků, které měly zájem od PLG odebírat pivo nebo nápoje. Měli za úkon ověřit, jestli se těm zájemcům dá poskytnout určitý ekonomický kredit či nikoliv, podávali o výsledku své činnost zprávy. Konkrétně zjišťovali, jestli hospody či hospodský nemají dluhy, exekuce, jakou mají v místě pověst apod. Osobně pak žádné zařízení neprověřoval ani zprávy nepsal, na to mají zaměstnance. Společnost BE nebo CGU nezná, jméno Darina S. mu nic neříká, jméno René S. možná už slyšel, ale neumí ho zařadit.

42. ***Svědkyně Ing. Klára Š.*** se ve své výpovědi u hlavního líčení vyjádřila ke své spolupráci s PLG. Pracovně se zabývá komunikací s investory, vztahy s investory pro firmy, které jsou kótované na burze v Praze, ale i na dalších burzách ve střední Evropě, ve Varšavě, v Budapešti atd. Když společnost Pivovary Lobkowicz šla v roce 2014 na burzu, tak ji oslovil obžalovaný JUDr. Ing. R. Následně pro tuto společnost vykonávala práci de facto spočívající v zajištění splnění

povinností vůči regulátorovi trhu, vůči burze, a dále v komunikaci s akcionáři, kteří si akce koupili. Podrobně pak vysvětlila povinnosti společností při vstupu na burzu i okolnosti takového úkonu s tím, že každá společnost, která je na burze, musí už i investorům předložit nějaký výhled, aby investoři tzv. věděli, do čeho jdou. Výhled PLG byl takový, že společnost chtěla stabilizovat své výnosy a chtěla se soustředit na zlepšování svých provozních marží, tedy chtěla zlepšit výnosy a snížit náklady. K dotazu, zda se přímo hovořilo o akvizici jiného pivovaru uvedla, že si není vědoma, že by se na něčem pracovalo aktivně, ale u takových firem je akviziční strategie součástí obchodní strategie. Konkrétně však ve vztahu k Pivovaru Lobkowicz takovou informaci nemá, na nic takového si nepamatuje. K dalším dotazům uvedla, že před vstupem jakékoliv společnosti na burzu se dělá její hloubková prověrka účetnictví apod. Kurzotvorná informace je obecně jakákoliv informace, která souvisí s konkrétní firmou, s jejím jednáním nebo s nějakými okolnostmi nebo s akciemi, a pokud ta informace není obecně známá, tzn. nemá ji k dispozici širší veřejnost nebo odborná veřejnost, a pokud by ta informace byla známá, tak by měla zásadní nezpochybnitelný vliv na cenu akcie, respektive hodnotu společnosti, která je reflektovaná cenou akcie. Kurzotvornou informací je stoprocentně informace o plánované akvizici konkrétního pivovaru. Dále uvedla, že u samotného IPO nebyla, začala pracovat s Lobkowiczemi až od července 2014, tzn. zhruba měsíc a půl po IPO. Prezentaci strategie společnosti PLG možná viděla, ale přítomna na ni nebyla.

43. ***Svědek Mgr. Jiří S.*** u hlavního líčení uvedl, že neviděl žádnou směnku, jenom nějakou kopii nějaké smlouvy, ale už si na to moc nepamatuje. Ví, že se mu dostala do ruky nějaká kopie a tu dal prověřit svému právníkovi a ten řekl, že je to bezcenný papír, tak se tím dále nezabýval. K dotazům uvedl, že obžalované nezná. Pana Reného S. zná, považuje jej za „pacholka“, a nechtěl by se s ním už nikdy vidět. Společně chtěli rozjet sazku, ale nakonec zjistil, že je to zvláštní postavička, jejich (S. a společníka Sergeje S.) způsob podnikání šel úplně mimo svědka. Nikdy žádnou směnku neviděl, viděl pouze kopii nějakého prohlášení nebo nějaké obchodní smlouvy. Už si přesně nepamatuje, kdo mu tu kopii dal apod., přemýšlel o tom, a je možné, že to byli buď výše uvedení nebo pan Jiří S., kterého zaměstnává. To, co jsem viděl, zda se to nějak vztahovalo k panu S., to si právě nepamatuju. Přemýšlel jsem, kdo mi to jako by dal nebo dal prověřit de facto. Mohlo to být více lidé, ale o těch dvou jsem teďka něco řekl, takže je možné, že buďto od nich nebo potom od toho pana S., kterého zaměstnává, protože je fakticky bezdomovec a on se mu snaží pomáhat, dělá hlídače na skládce a pomocné práce. Nebyl u žádného jednání mezi S. a S., neví, jestli se znají, ale kolují různé řeči. Ohledně předmětného dokumentu ví, že to byla nějaká smlouva o prodeji něčeho ve smyslu PiLO, asi zřejmě něco v duchu obchodní smlouvy. Neví ani, kdo byli účastníci této smlouvy. Jména Jiří M. ani Ivan K. mu nic neříkají. Stejně jako společnosti CGU, resp. BE. Zná Petra B., on mu doporučil pány S. a S., považuje ho za férového chlapa. Myslí si, že S. udělal ze S. bílého koně.

44. ***Svědek Tibor N.*** u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného Ch. asi vůbec nezná. Pokud jde o obžalovaného JUDr. Ing. R., tak to byl jeho ředitel ve firmě Lobkowicz, párkrát se potkali. Svědek sám nerozlišoval firmy PLG, PiLo nebo Lobkowiczký pivovar. Patřil do nižšího managementu, byl obchodním ředitelem Pivovaru Uherský Brod, měl na starost region Uherského Brodu. Co se dělo výše ve firmě, to šlo mimo jeho sféru. Náplní jeho práce bylo získávat nové zákazníky, starat se o chod střediska jako takového, šlo spíše o obchodní činnost, pod sebou měl nějakých pět, šest obchodních zástupců. Mezi tuto náplň patřilo i objíždění restaurací v regionu a lanaření je pro jejich pivovar. Pokud se to povedlo, většinou se uzavírala smlouva na dobu pěti let, kdy dopředu vyplatili nějakou část peněz, a to za to, že budou po nějakou dobu odebírat pivo od jejich pivovaru. Bylo to ohraničené hektolitry – výtočí. Takto v té době fungoval celý pivní trh. Kromě toho poskytovali restauraci různé příslušenství. Někdy se i samy restaurace ozývaly, že chtějí prodávat jejich piv. Ve své praxi se nesetkal s tím, že by

se mu ozval prostředník, že je schopen sehnat zákazníky. Na uzavírání předmětných smluv se nepodílel obžalovaný R., možná na závěr dal nějaký podpis, ale nic spolu nekonzultovali, svědek měl své nadřízené. Pokud byl dotazován na Ostravsko, tak uvedl, že tam byl distribuční sklad, který řídil pan H., byl na stejné úrovni jako svědek. Pokud jde o restaurace na Ostravsku, tak svědek žádné neobjížděl, má za to, že primárně ani nikdo z jeho podřízených, neboť na Ostravsku byli dva nebo tři obchodní zástupci. Pivovar Kraslice mu nic neříká, stejně jako společnosti CGU nebo BE. K dalším dotazům uvedl, že má za to, že určitě existovala nějaká databáze smluv nebo provozoven, zřejmě někde na centrále společnosti. On sám uzavřené smlouvy hlásil a posílal do centrály, nejprve do Brna, poté do Černé Hory. Dále uvedl, že neslyšel o tom, že by se na Ostravsku měl stavět nějaký pivovar, který by spadal do jejich struktury, svědek nic nevěděl ani o tom, že by se plánovala nějaké expanze na Ostravsko, resp.

45. ***Svědek Martin H.*** u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného Ch. nezná, zná obžalovaného JUDr. Ing. R., neboť v roce 2009 nastoupil do společnosti K Brewery Trade, nyní asi Lobkowicz Group. Obžalovaný R. byl obchodní ředitel, po jednatelích a majitelích byl asi tím nejvyšším ve firmě. Dále se se vyjádřil k tomu, že nerozlišoval společnosti Pivovary Lobkowicz a Pivovary Lobkowicz Group, měl pořád jednu pracovní smlouvu. Byl zaměstnaný jako obchodní zástupce, náplní jeho práce byl prodej piva, získání nových akvizic, nových provozoven, to vše na území severní Moravy. Vyjádřil se k typu smluv, které se se zákazníky sepisovaly, fakticky šlo o smlouvy o dílo, jmenovaly se různě, např. i Smlouva o zajištění reklamních a propagačních služeb – zákazník musel dělat pivovaru jakoby reklamu na své prodejně a pivovar mu za to dával peníze. Dále zákazník dostal dopředu od pivovaru nějaké peníze a musel odebírat jejich pivo. Zákazníci dostávali různé reklamní předměty. Pokud takovou smlouvu uzavřel, procházelo to schválením, na smlouvě musely být cca další čtyři podpisy, resp. pokud mu nadřízený smlouvu schválil, nachystal podklady, smlouvu vyhotovili v Praze, on ji následně nechal podepsat zákazníkem. Smlouva o poskytování poradenských služeb mu nic neříká. Netuší, zda obžalovaný JUDr. R. uzavíral nějaké smlouvy. Společnosti CASINO GAMES UNIVERSAL nebo BIOSOLUTION mu nic neříkají, ve Frenštátu pod Radhoštěm nebyla provozovna, kde by se prodávalo pivo Lobkowicz. Neměli tam žádné zastoupení, nebyla tam standardní klasická hospoda, o které by věděl. Kromě hospod dodávali pivo i velkoobchodům.

46. ***Svědkyně Dana G.*** u hlavního líčení uvedla, že zná obžalovaného Ch., poznala jej v obchodní věci, protože podniká, a s jedním chorvatským podnikatelem měla zprostředkovatelskou smlouvu na prodej pivovar. Takto poznala pana Jana Š. a ten na jednu schůzku přivezl obžalovaného Ch. S tímto pak rozvíjeli další aktivity, protože pracoval pro PiLo, začali pracovat na tom dostat pivo do jednoho velkého řetězce v Chorvatsku. Obžalovaní oba byli i v Chorvatsku, prvně se byli na pivovar podívat, potom se dělal technický audit. Obžalovaný Ch. přijel asi proto, že měl pomoc pivovar rozjet, a protože jednal za Lobkowicze, vše směřovalo k prodeji chorvatského pivovaru. Bylo to v roce 2015. Potom byl obžalovaný Ch. v Chorvatsku kvůli pivu Lobkowicz, dostat jej do chorvatského Konzumu, jedná se o řetězec, který měl přes 900 prodejen. Nakonec to nedopadlo z důvodů problému na straně Konzumu, tedy fyzicky se pivo do Chorvatska nedovezlo. Stejně tak ztroskotal prodej chorvatského pivovaru, nedomluvili se na penězích, tedy konkrétně majitel pivovaru s panem Š. U této schůzky byl i obžalovaný Ch., ale asi ne jako zástupce Lobkowicz, následně svědkyně ale uvedla, že asi tam byl za Lobkowicze, protože potom měli schůzku i v Praze s obžalovaným R., chtěli to dát nějakým způsobem všechno dohromady. V Praze se řešilo, jestli by Lobkowicz koupil ten chorvatský pivovar nebo se přidal jako partner. U této schůzky byl i obžalovaný Ch. Má za tol, že probíhala současně jednání o prodeji pivovaru a jednání o dodávkách do Konzumu. V Praze jednala i s obžalovaným Ch., protože měl na starost export, předával jí vzorky piva ze skladu.

47. ***Svědek Michal H.*** ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že zná oba obžalované, Lukáše Ch. asi od roku 2010, kdy byl generálním ředitelem společnosti Chladící Věže Praha. Obžalovaného R. znám od roku 2014, 2015 jako člověka, který zastupoval PiLo. S obžalovaným Ch. jej pojí přátelský vztah, s obžalovaným R. se znali čistě pracovně. Pokud jde o společnost PLG, tak svědek tuto společnost vnímal jako privátní pivovar, kde obžalovaný R. se snažil ten pivovar pozvednout, dostat na burzu s nějakou zajímavou možností do budoucna. Obžalovaný Ch. svědkovi řekl, že s PiLo velmi spolupracoval, snažil se rozvíjet obchodní aktivity PiLo, pomoct v rámci financování. Dále se podrobně vyjádřil ke svým znalostem společnosti PLG, o svém podnikání, záměrech apod. Zajímal se i o dění v PLG, byl přítomen i některým jednáním, byl s obžalovanými za původními vlastníky. Neznal oficiální postavení obžalovaného Ch. v PiLo, měl za to, že byl obchodním ředitelem, obžalovaný R. byl generálním ředitelem a předsedou představenstva. Obžalovaný Ch. pro PiLo vykonával celou sérii věcí, některé z nich inicioval i svědek. Nebyl však schopen vysvětlit, na základě jakého vztahu jednal za Lobkowicze, resp. jejich jménem komunikoval s případnými partnery apod. Uvedl, že tak činil na základě komunikace s předsedou představenstva a komunikace s obžalovaným Ch. Na základě ústní dohody s obžalovaným R. měl za úkol najít další trhy, rozšířit další trhy a vytipovat, kde by to bylo možné. Nedělal to za odměnu. Neví nic o uplatňování směnky vůči PiLo. Ví, že obžalovaný Ch. pracoval na Pivovaru Kraslice, ale jestli měl k tomu uzavřenou nějakou smlouvu, to svědek nevěděl. K dalším dotazům uvedl, že obžalovanému Ch. dal kontakt na pana S., resp. na pana B., protože chtěl pan Ch. profinancovat nějakou pohledávku.

48. ***Svědek Jaroslav Z.*** ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že zná obžalovaného Ch., společně zakládali společnost Syngas, a to za účelem splňovacích jednotek syntézního plynu, což následně nevyšlo. Dalším společníkem byl doc. K. V Syngasu svědek a pan K. skončili někdy v roce 2014, přenechali ji obžalovanému Ch., tento ji chtěl využívat dále. Obžalovaného JUDr. Ing. R. nezná. V době, kdy ve společnosti Syngas působil, tak má za to, že se nezabývala zprostředkováním služeb nebo obchodu, ale přesně si na to nevzpomíná. O společnosti PiLO slyšel od obžalovaného Ch., na základě tohoto obchodu s PLG přenechávali svůj podíl v Syngas obžalovanému. Fakticky to bylo tak, že se domluvili s obžalovaným, že pokud si přinese svůj vlastní obchodní záměr, což byly ty Lobkowicze, tak že mu to přenechají, neměli důvod v Syngasu setrvávat, byla to obchodní činnost obžalovaného. K dalším dotazům uvedl, že ví o tom, že obžalovaný Ch. měl nějaký záměr nebo projekt ohledně pivovarů, pamatuje si, že pracoval i na Pivovaru Kraslice. Ten měl být nějak spojený s Lobkowiczemi. Obžalovaný svědkovi ukazoval i nějaká smlouvu, zřejmě s Lobkowiczemi.

listinné důkazy

49. Pro přehlednost na tomto místě soud uvádí údaje, které jsou snadno dohledatelné z veřejných zdrojů, v tomto případě konkrétně z obchodního rejstříku *(č.l. 228-236, 3449-3460 atd.)*:

Společnost PLG (Pivovary Lobkowicz Group, a.s.)
- v obchodním rejstříku zapsána dne 20. 7. 2005 pod názvem K Brewery Group, a.s., od 18. 11. 2013 název změněn na Pivovary Lobkowicz Group, a.s.,
- sídlo společnosti od 24. 11. 2008 – Praha 4, Hvězdova 1716/2b,
- obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R. byl zapsána jako předseda představenstva společnosti v obdobích
    - 20. 7. 2005 – 24. 11. 2008 (funkce od 20. 7. 2005 do 1. 10. 2008),
    - 24. 11. 2008 – 18. 8. 2013 (funkce od 1. 10. 2008 do 4. 9. 2013),
    - 18. 8. 2013 – 11. 11. 2013 (funkce od 1. 10. 2008 do 4. 9. 2013),
    - 11. 11. 2013 – 8. 9. 2016 (funkce od 4. 9. 2013 do 30. 6. 2016),

v období od 27. 3. 2014 do 17. 9. 2015 pak bylo zapsáno v obchodním rejstříku, že společnosti zastupují navenek členové představenstva, a to mimo jiné tak, že samostatně zastupuje společnost předseda představenstva, ***tedy obžalovaný JUDr. Ing. R. v této době mohl společnost zastupovat sám jako předseda představenstva,***
od 17. 9. 2015 pak již bylo zapsáno, že společnost zastupují navenek buď dva členové představenstva nebo samostatně člen představenstva na základě písemného pověření představenstva, ***tedy od této doby již nemohl obžalovaný JUDr. Ing. R. zastupovat PLG samostatně,***

Společnost CGU (CASINO GAMES universal s.r.o.)
- v obchodním rejstříku zapsána dne 3. 5. 2009 pod názvem VETAMO CONNEXION s.r.o., od 28. 1. 2010 název změněn na CASINO GAMES universal s.r.o., od 7. 8. 2014 název změněn na BIOSOLUTION ENERGY s.r.o.,
- sídlo společnosti od 28. 1. 2010 – Frenštát pod Radhoštěm, Lomná 1587,
- svědek Jiří S. byl zapsána jako jednatel společnosti v obdobích
  - 28. 1. 2010 – 7. 8. 2014,
  - 7. 8. 2014 – 15. 8. 2018,
  - 15. 8. 2018 – 22. 7. 2021.
- v období května 2014 (v době uzavření SOSB) byli společníky společnosti Darina S., Jiří S. a Roman Gerhard P. – tento fakticky od 22. 11. 2011 do 28. 12. 2016,

Společnost Syngas (Syngas technologies, s.r.o.)
- v obchodním rejstříku zapsána dne 29. 4. 2011,
- obžalovaný Lukáš Ch. byl zapsán jako jednatel společnosti v obdobích
  - 13. 2. 2012 – 26. 11. 2015 (funkce od 31. 1. 2012),
  - 26. 11. 2015 – 29. 5. 2016,
  - 29. 5. 2016 – 15. 2. 2017,
  - 15. 2. 2017 – 6. 10. 2017, od té doby je zapsána jako jednatelka bývalá partnerka obžalovaného Ch., svědkyně Markéta T.,
- jako společník byl pak obžalovaný Ch. zapsán v obchodním rejstříku od 13. 2. 2012 do 6. 10. 2017, od té doby je jediným společníkem již zmíněná svědkyně Markéta T.,

50. Ze ***Zápisu z jednání dozorčí rady společnosti PLG ze dne 29. 6. 2016*** *(č.l. 144)* vzal soud za prokázáno, že dozorčí rada PLG s účinností ke dni 30. 6. 2016 odvolala z funkce člena představenstva PLG obžalovaného JUDr. Ing. R. *Tedy ke dni 1. 7. 2016 již obžalovaný nebyl členem představenstva PLG.*

51. Z ***Rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 5. 9. 2016*** *(č.l. 145)* vzal soud za prokázáno, že společnost LAPASAN jako jediný akcionář PLG při výkonu působnosti valné hromady společnosti PLG odvolala obžalovaného JUDr. Ing. R. ke dni 5. 9. 2016 z funkce člena dozorčí rady společnosti. *Tedy ke dni 6. 9. 2016 nebyl obžalovaný již ani členem dozorčí rady.*

52. Ze ***Stanov PLG účinných v době sepsání smluv SOSB a SOPPS*** *(č.l. 148verte-156)*, které jsou součástí notářského zápisu ze dne 18. 3. 2014, sp.zn. Nz 631/2014, sepsaného jako osvědčení o rozhodnutí valné hromady PLG, vzal soud za prokázáno, že členové představenstva společnosti PLG (tedy i obžalovaný JUDr. Ing. R.) měli „povinnost vést evidenci svých právních jednání učiněných jimi za společnost a informovat o svých právních jednáních představenstvo při jednání představenstva a do zápisu z jednání představenstva předat úplný přehled svých právních jednání“ – bod B. čl. 15 odstavec 3 Stanov. Zmíněné povinnosti členů představenstva

PLG pak platila i v dalších verzích stanov. *Obžalovaný měl tedy povinnost informovat ostatní členy představenstva o uzavření SOSB a SOPPS.*

53. Ze ***Zápisů o zasedání představenstva společnosti PLG ze dne 12. 3. 2014, 1. 5. 2014, 22. 5. 2014, 17. 9. 2014, 19. 11. 2014, 30. 3. 2015*** *(č.l. 1402-1412)* vzal soud za prokázáno, že se těchto zasedání účastnili vždy všichni členové představenstva (v té době konkrétně obžalovaný JUDr. Ing. R., svědci Ing. K. a Ing. B.). Při zasedáních bylo probíráno vedení účetnictví, bylo rozhodnuto o zvýšení základního kapitálu a s tím souvisejících úkonech. Obžalovaný JUDr. Ing. R. jako předseda představenstva seznamoval ostatní členy představenstva se stavem obchodů jednotlivých pivovarů tvořících spolu se společností PLG koncern, se zprávami o podnikatelské činnosti společnosti a stavu jejího majetku, s hospodářskými výsledky společnosti. V žádném zápisu se pak nehovoří o právních jednáních předsedy představenstva ve smyslu uzavření nějaké smlouvy (např. předmětných smluv SOSB a SOPPS), ačkoliv byl dle stanov společnosti obžalovaný JUDr. Ing. R. (kdyby k uzavření takových smluv skutečně došlo) povinen tak učinit.

54. Soud měl dále k dispozici ***obsah e-mailové schránky xxx*** *(č.l. 1798, 1801-1859, 1861-1914, 1916-1920, 1922-1929)* za období od 1. 1. 2014 do 15. 6. 2018, a to na základě příkazu soudce Okresního soudu v Novém Jičíně (č.l. 1785 a násl.). Tuto e-mailovou schránku užíval obžalovaný JUDr. Ing. R. Z obsahu předmětné e-mailové schránky vzal soud za prokázáno, že v roce 2014 obžalovaný JUDr. Ing. R. s žádnou osobou prostřednictvím e-mailu nekomunikoval ohledně smlouvy SOSB ze dne 27. 5. 2014 ani ohledně smlouvy SOPPS ze dne 16. 4. 2014 a ani ohledně dalších listin s těmito smlouvami souvisejícími (dohody o vyplňovacím právu směnečném a blankosměnky). O těchto smlouvách pak není zmínka v žádném e-mailu ani v letech 2015 a 2016, 2018. Zmínka o těchto smlouvách se pak nachází v roce 2017, a to např. v e-mailech s advokátkou obžalovaného JUDr. Helenou G. Jedná se např. o ***e-mail ze dne 16. 8. 2017*** *(č.l. 1891-1893)*, v jehož příloze obžalovaný JUDr. Ing. R. doplnil k otázkách společnosti LAPASAN text týkající se právě předmětných smluv. Přičemž u smlouvy SOBS ze dne 27. 5. 2014 hovoří o společnosti BE, ačkoliv smlouva byla uzavřena se společností CGU, resp. v roce 2014 se tak společnost BE jmenovala. Dále k této smlouvě uvádí, že o ní věděl za PLG pan Michal S. (obchodní ředitel) a Pavel H. (výkonný ředitel), dále obžalovaný uvedl, že uzavření této smlouvy nebylo schváleno vedením PLG. V případě smlouvy SOPPS ze dne 16. 4. 2014 pak obžalovaný doplnil, že předmětem smlouvy bylo zajištění exportu piva PLG na Balkán a akvizice pivovaru Kraslice, že za společnost PLG byl s projektem seznámeni Pavel H. a Michal S.

To vše za situace, kdy zcela zjevně byl obžalovaný JUDr. Ing. R. velmi činný při své pracovní (i osobní) činnosti právě prostřednictvím e-mailů, neboť za vyžádané období (cca 4, 5 let) bylo v jeho e-mailové schránce zajištěno celkem 57 124 e-mailových zpráv. Tedy průměrně cca 1 050 e-mailů měsíčně, průměrně cca 34 e-mailů denně. ***Při této frekvenci je zarážející, že se žádné e-maily netýkaly shora uvedených smluv, dohod ani směnek, zejména v době, kdy měly být tyto sjednávány a i uzavřeny.***
V tomto směru pak považuje soud za nutné zmínit, že v e-mailové schránce obžalovaného JUDr. Ing. R. se nenachází ani žádné e-maily z roku 2014-2015 zabývající se pivovarem Kraslice, př. e-maily s osobami vystupujícími za společnost Pivovar Kraslice, a.s. Až od roku 2016 se objevují e-maily s osobami Jan Š. a Dušan S., ovšem v těchto e-mailech vystupují zmíněné osoby jako zástupci společnosti TABET s.r.o. Ohledně pivovaru Kraslice se objevuje první e-mail až v srpnu 2017 (*č.l. 1926).*

55. V e-mailové schránce obžalovaného JUDr. Ing. R. pak byl nalezen ***e-mail ze dne 13. 4. 2014*** *(č.l. 1916-1917),* ve kterém mu společnost Czech Airlines Handling, a.s., zasílá letenky na jeho

jméno, a to na den 14. 4. 2014 z Prahy do Londýna a následně z Londýna do New Yorku. Tuto skutečnost potvrzuje i ***sdělení společnosti British Airways ze dne 18. 12. 2018*** *(č.l. 2790-2794),* ze které dále vyplývá, že se obžalovaný zpátky do Prahy vracel letem z Londýna dne 20. 4. 2014.

56. Z ***protokolu o jednání ze dne 21. 11. 2018*** *(č.l. 2691-2695)* u Městského soudu v Praze ve věci sp.zn. 49 Cm 211/2017 (ohledně směnky mezi PLG a Syngas) vzal soud za prokázáno, že obžalovaný Ch. u tohoto jednání v postavení svědka uvedl, že „k vyplnění blankosměnky ve směnečné sumě 6 mil. Kč došlo v kanceláři pana R., který ji vlastnoručně vyplnil…. Směnka byla vyplněna až po uzavření smlouvy dne 23. 2. 2015 s tím, že v obou případech jsem osobně byl s p. R. u podpisu blankosměnky a jejím doplnění…"

57. Stěžejními listinnými důkazy jsou zejména ke skutku pod bodem 1) rozsudku Smlouva o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb mezi PLG a CGU (dále jen „SOSB") a Dohoda o vyplňovacím právu směnečném (dále jen „DVPS-1") a ke skutku pod bodem 2) rozsudku Smlouva o poskytování poradenských služeb mezi PLG a Syngas (dále jen „SOPPS") a Dohoda o vyplňovacím právu směnečném (dále jen „DVPS-2).

<u>ke skutku pod bodem 1) rozsudku</u>

58. Z listiny nazvané jako ***SOSB ze dne 27. 5. 2014*** *(č.l. 14-18)* soud zjistil následující skutečnosti:
    - účelem této smlouvy je uzavřít budoucí smlouvu o zajištění reklamních a propagačních služeb,
    - předmětem smlouvy budoucí je závazek CGU zajistit provádění reklamy a propagace v prostorách a objektech specifikovaných provozoven provozovaných CGU, konkrétně
        - Herna a pivnice M.A.S.H. Masarykova třída 752,
        - Pivnice Kovárna, Francouzská 1321, Kopřivnice,
        - Restaurace Letná, Jožky Matěje 522, Brušperk,
        - Slezský domov, Náměstí hrdinů 2, Krnov,
        - Dallas, Bruntálská ulice, Krnov,
        - Pivnice U Čagana, Rybníka 1568/4, Bruntál,
        - Libe tip Casino, Nádražní 143, Ostrava-Přívoz,
        - Pivnice Orlice, Orlová,
        - U Turka, Těšínská 300, Ostrava-Radvanice,
        - Silvie, nám. V. Vacka, Ostrava-Poruba,
        - Cobra, Opavská, Ostrava-Poruba,
        - Herna Monako, Osvobození, Orlová,

      a naproti tomu závazek PLG zaplatit CGU za jeho činnost odměnu. Současně bylo sjednáno, že může být kterákoliv z výše uvedených provozoven nahrazena jinou se stejným závazkem objemu.
    - dále jsou ve smlouvě podrobně specifikována práva a povinnosti smluvních stran,
    - odměna pro CGU byla stanovena touto smlouvou na jednorázovou částku ve výši 17 000 000 Kč bez DPH s tím, že uhrazena bude na základě faktury vystavené společností CGU, a to nejdříve v den nabytí účinnosti smlouvy budoucí; oproti tomu se společnost CGU zavázala odebrat od PLG v každém kalendářním roce trvání smlouvy pivo v celkové hodnotě 17 193 300 Kč bez DPH; dále byly ve smlouvě řešeny alikvótní části odměn pro případ nedodržení výše specifikovaných povinností,
    - dále byla ve smlouvě stanovena sankce pro případ, že by nebyla uzavřena budoucí smlouva, a to do třiceti kalendářních měsíců od podpisu této smlouvy; sankce spočívala

v povinnosti proplatit směnku vlastní ve prospěch CGU; současně byla sjednána smluvní pokuta ve výši 8 000 000 Kč pro případ porušení povinnosti společnosti PLG podepsat ve lhůtě 30 měsíců budoucí smlouvu,
- ohledně směnky bylo sjednáno, že se PLG zavazuje u podpisu této smlouvy vystavit a podepsat na řad CGU blankosměnku vlastní, bez protestu. Při podpisu smlouvy budoucí pak CGU dopíše na směnku hodnotu dle výše pokuty, tedy 8 000 000 Kč, s datem splatnosti dle platnosti této smlouvy, tedy 30 měsíců od podpisu této smlouvy. Tato směnka může být poskytovatelem uplatněna, pouze pokud by PLG nepodepsal smlouvu budoucí v termínu platnosti této smlouvy, či nevyplatil následný bonus. Tato směnka tak zajišťuje povinnost PLG k úhradě smluvní pokuty,
- na smlouvě je uvedeno datum 27. 5. 2014 v případě obou smluvních stran, za PLG je parafována předsedou představenstva – Zdeňkem R., a za CGU jednatelem společnosti – Jiřím S.,
- přílohou smlouvy je směnečné prohlášení, směnka vlastní a kalkulace zavázaného objemu, cenová úroveň (viz níže).

59. Z listiny nazvané jako ***DVPS-1 ze dne 27. 5. 2014*** *(č.l. 19-20)* soud zjistil následující skutečnosti:
- výstavce (PLG) v této dohodě prohlašuje, že dne 27. 5. 2014 vystavil na řad Garanta (???) blankosměnku vlastní bez protestu, ve které nejsou vyplněny údaje směnečné sumy a data splatnosti,
- předmětem dohody je ujednání o způsobu doplnění blankosměnky, kterou PLG vystavil ve prospěch Remitenta (CGU) za účelem zajištění řádného a včasného plnění smluvní pokuty v souladu s podmínkami stanovenými smlouvou o smlouvě budoucí o zajištění reklamních a propagačních služeb uzavřené dne 25. 5. 2014,
- PLG udělil CGU vyplňovací právo směnečné, které jej opravňovalo k tomu, aby doplnil na blankosměnce směnečnou sumu v souladu se shora citovanou smlouvou a učinil tak z blankosměnky směnku úplnou,
- současně PLG souhlasil s tím, aby do směnečné sumy byly v plné výši zahrnuty všechny splatné neuhrazené pohledávky vyplývající z podmínek stanovených předmětnou smlouvu, včetně veškerého případného příslušenství a smluvních pokut,
- na dohodě je uvedeno datum 27. 5. 2014 a je opatřena parafami za remitenta a výstavce, u parafy remitenta je pak otisk hranatého razítka společnosti BIOSOLUTION ENERGY s.r.o.
- na č.l. 38-40 se nachází znovu tato smlouva, tentokrát opatřená razítkem notářky JUDr. Jaroslavy Voclové a její tajemnice Ivety K. o tom, že dne 7. 9. 2016 v Praze obžalovaný JUDr. Zdeněk R. uznal před notářkou podpis na této smlouvě za vlastní,

60. Z listiny nazvané jako ***Blankosměnka vlastní*** (*č.l. 36-37*) zjistil soud následující skutečnosti:
- směnka je datována dnem 27. 5. 2014, jedná se původně o nevyplněnou směnku,
- výstavcem je společnost PLG, směnka je opatřena parafou za tuto společnost u jména Zdeněk R., předseda představenstva,
- směnka je na řad společnosti CSU,
- splatnost *(28. 11. 2016)* a směnečná suma *(8 000 000 Kč)* jsou doplněny písmem psaným rukou,
- na druhé straně směnky je napsán rukou text „*Místo nám na řád Ivan K., nar. xxx, bytem xxx – „bez závazku““* a je opatřen datumovým razítkem 29. 11. 2016 a razítkem společnosti BE a parafou,

61. Na tomto místě považuje za nutné zmínit soud skutečnost, že na *č.l. 1695-1704* se nachází jiná, i když obsahově naprosto totožná, podepsaná ***Smlouva o smlouvě budoucí o zajištění***

reklamních a propagačních služeb ze dne 27. 5. 2014 jako SOSB ze dne 27. 5. 2014 (viz výše). Jedinými rozdíly jsou
- *v osobě poskytovatele*, když u této „druhé" smlouvy je uvedena společnost P & S Group 22 s.r.o., ovšem taktéž zastoupena jednatelem Jiřím S. (tedy jako u SOSB ze dne 27. 5. 2014),
- *v odměně poskytovatele*, když u SOSB ze dne 27. 5. 2014 je uvedena částka 17 000 000 Kč oproti částce 15 500 000 Kč ve smlouvě se společností P & S Group 22 s.r.o.,
- *ve výši směnečné sumy na blankosměnce* – ve smlouvě se společností P & S Group 22 s.r.o. je uvedena částka 7 000 000 Kč, kdežto v SOSB je uvedena částka 8 000 000 Kč.

Ve všech ostatních bodech se jedná o naprosto totožné smlouvy, a to dokonce i v předmětu smlouvy, tedy v seznamu provozoven!!!

Tedy stejného dne obžalovaný JUDr. Ing. R. uzavřel dvě velmi podobné smlouvy o smlouvě budoucí na stejný předmět smlouvy, konkrétně na zajištění provádění reklamy a propagace v prostorách a objektech stejných provozoven, jen s jiným subjektem, ovšem v obou případech zastoupených svědkem Jiří S.

Na *č.l. 1486* se pak nachází nepodepsaná ***Dohoda o vyplňovacím právu směnečném ze dne 27. 5. 2014*** s označenými stranami PLG zastoupená JUDr. Ing. R. na jedné straně a P & S Group 22 s.r.o. zastoupená Jiřím S. na druhé straně. Obsahově se pak jedná o totožnou dohodu jako ***DVPS-1 ze dne 27. 5. 2014*** (viz výše), avšak pouze s rozdílem ve směnečné sumě. Na *č.l. 1487* se pak nachází nepodepsaná ***Směnka vlastní ze dne 27. 5. 2014***, ze které zjistil soud následující skutečnosti:

- směnka je datována dnem 27. 5. 2014, je celá vyplněná *(nejedná se tedy o blankosměnku),*
- směnečná suma je stanovena na částku 7 000 000 Kč,
- splatnost je stanovena na 28. 11. 2016,
- směnka je na řad společnosti P & S Group 22 s.r.o.
- výstavcem je společnost PLG, směnka není podepsána.

Je patrné, že se v případě této směnky jedná o velmi podobnou směnku jako Blankosměnka ve prospěch CGU.

Není pak bez zajímavosti, že jako směnku z č.l. 1487, tak dohodu z č.l. 1486 a i nepodepsanou Smlouvu o smlouvě budoucí z č.l. 1488-1492, zaslal e-mailem (*č.l. 1485)* obžalovaný Lukáš Ch. na adresu xxx dne 2. 6. 2016 s textem e-mailu „… posílám ty smlouvy co byly podepsány v 2014". Tento e-mail byl získán na základě příkazu soudce Okresního soudu v Novém Jičíně (č.l. 1464 a násl.).

62. Z ***e-mailových zpráv včetně příloh*** (*č.l. 43-47, 196-202*) vzal soud za prokázáno, že
- e-mailem ze dne 15. 6. 2015 obžalovaný JUDr. Ing. R. sděluje Petru B., že by mohli získat odběratele na Ostravsku, jednalo by se o firmu, ve které je společníkem Roman Gerhard P. ***(v té době byl společníkem ve firmě CGU, resp. BE,*** *a dále ve firmách CASINO MORAVIA s.r.o. společně s Jiřím S., a BoBoQ Fresh CZ s.r.o. společně s Jiřím S. a CGU)* a chtěl by schvalování spustit do nejdříve, v příloze pak zaslal předběžnou kalkulaci,
- na tento e-mail reaguje Petr B. e-mailem ze dne 17. 6. 2015, ve kterém obžalovanému JUDr. Ing. R. sděluje, že „nastartoval SAMPU", což dokládá i e-mailem ze stejného dne zaslaným společnosti Sampa, ve které žádá o kontrolu bonity kontaktu (BIOSOLUTION ENERGY s.r.o.) s tím, že se jedná o velmi vysokou investici (cca 15-20m), takže prosí i o vyhodnocení reálné likvidity takto vysoké investice,
- e-mailem ze dne 25. 6. 2015 zasílá Mgr. Hynek F. (jednatel společnosti Sampa) obžalovanému JUDr. Ing. R. informace ke společnosti BE, jakož i k osobám s touto (a jinými společnostmi) spojenými (Darina S., René S.), e-mail vyznívá značně negativně vůči společnosti BE,

- e-mailem ze dne 29. 6. 2015 pak zasílá Petr B. (další jednatel společnosti Sampa) obžalovanému JUDr. Ing. R. a Petru B. fakturu za akci Biosolution Energy na částku 60 500 Kč, přičemž předmětem faktury je „ověření společnosti BIOSOLUTION ENERGY s.r.o.),
- v e-mailu ze dne 9. 6. 2015 se pak obžalovaný Ch. zmiňuje rovněž o společnosti BE s tím, že smlouva o dílo s touto společností bude na 15, 5 mil.

ke skutku pod bodem 2) rozsudku

63. Z listiny nazvané jako ***SOPPS ze dne 16. 4. 2014*** *(č.l. 1025, 1035-1039)* soud zjistil následující skutečnosti:
    - PLG v této smlouvě prohlašuje, že má zájem získat obchodní podíl ve společnosti Pivovar Kraslice a.s. a zajistit od Syngasu přípravu akvizice tohoto obchodního podílu,
    - PLG dále v této smlouvě prohlašuje, že má zájem na vzájemné dohodě o postupech na výstavbě Pivovaru Kraslice, spolupráci v rámci obchodní exportní činnosti a na výrobě dohodnutých značek,
    - Syngas v této smlouvě prohlašuje, že se mimo jiné zabývá poradenskými službami a disponuje kontakty s majiteli Pivovaru Kraslice a.s. a účastní se daného projektu,
    - Syngas dále prohlašuje, že pro PLG připraví obchodní dohodu, investiční záměr a zpracuje smlouvu o obchodní spolupráci a vzájemných postupech,
    - předmětem smlouvy je závazek společnosti Syngas poskytnout PLG poradenské a zprostředkovatelské služby podle této smlouvy a závazek PLG zaplatit Syngasu jednotlivé složky odměny,
    - ve smlouvě jsou podrobně rozepsána práva a povinnosti obou smluvních stran, jakož i mlčenlivost, odpovědnost za škodu, dobu trvání smlouvy apod.,
    - jako odměna byla dohodnuta provize ve výši 2, 5 % z realizační ceny Transakce, resp. odsouhlaseného investičního záměru, který bude součástí transakce a stanovuje cenu transakce pro výpočet provize, *nebo* zajistí Syngasu v rámci transakce 10 % na obchodním podílu,
    - dále se strany dohodly, že provize PLG bude zajištěna blankosměnkou vlastní vypsanou PLG na řad bez protestu ve prospěch Syngasu, přičemž hodnotu provize na směnku dopíše Syngas po ukončení transakce, splatnost směnky bude dva roky od jejího vystavení,
    - nárok na provizi vznikne Syngasu i v případě, kdy k realizaci transakce dojde až po skončení smlouvy, nejpozději však do osmnácti měsíců po jejím skončení,
    - jako odměna byla dále stanovena kompenzace za nerealizovanou transakci pro případ, že budou společnosti PLG poskytnuty služby dle smlouvy a nebude dokončena transakce. V takovém případě se PLG zavazuje poskytnout Syngasu jednorázovou kompenzaci ve výši 5 500 000 Kč (bez DPH),
    - na smlouvě je uvedeno datum 16. 4. 2014 v případě obou smluvních stran, za PLG je parafována předsedou představenstva – Zdeňkem R., a za Syngas jednatelem společnosti – Lukášem Ch.,
    - přílohou smlouvy je DVPS-2 (Dohoda o vyplňovacím právu směnečném) a blankosměnka vlastní (viz níže).

64. Z listiny nazvané jako ***DVPS-2 ze dne 16. 4. 2014*** *(č.l. 1025, 1040-1041)* soud zjistil následující skutečnosti:

- výstavce (PLG) v této dohodě prohlašuje, že dne 16. 4. 2014 vystavil na řad remitenta (Syngas) blankosměnku vlastní bez protestu, ve které nejsou vyplněny údaje směnečné sumy a data splatnosti,
- předmětem dohody je ujednání o způsobu doplnění blankosměnky, kterou PLG vystavil ve prospěch Syngas za účelem zajištění řádného a včasného plnění provize v souladu s podmínkami stanovenými smlouvou o poskytování služeb uzavřenou dne 16. 4. 2014,
- PLG udělil Syngas vyplňovací právo směnečné, které jej opravňovalo k tomu, aby doplnil na blankosměnce směnečnou sumu v souladu se shora citovanou smlouvou, současně PLG souhlasil s tím, aby do směnečné sumy byly v plné výši zahrnuty všechny splatné neuhrazené pohledávky vyplývající z podmínek stanovených předmětnou smlouvu, včetně veškerého případného příslušenství a smluvních pokut,
- na dohodě je uvedeno datum 16. 4. 2014 a je opatřena parafami za remitenta a výstavce.

65. Z listiny nazvané jako ***Blankosměnka vlastní*** *(č.l. 49-50)* zjistil soud následující skutečnosti:
- směnka je datována dnem 16. 4. 2014, jedná se původně o blankosměnku s nevyplněnou směnečnou sumou; datum splatnosti na směnce je stanoveno dne 16. 10. 2016 na řad Syngas,
- výstavcem je společnost PLG, směnka je opatřena parafou za tuto společnost u jména Zdeněk R., předseda představenstva,
- směnečná suma *(6 000 000 Kč)* je doplněna písmem psaným rukou,
- na druhé straně směnky je napsán rukou text „*Za společnost Syngas Technologies s.r.o. IČO: 24842036, na řad společnosti Slezská finanční a obchodní a.s., IČO: 04699751 – „bez závazků", V Ostravě dne 28. 6. 2016 – LUKÁŠ CH. – Jednatel*" a je opatřen parafou pod jménem Lukáš Ch.,

66. Z listiny nazvané jako ***SOOS ze dne 25. 6. 2014*** *(č.l. 1025, 1042-1044)* uzavřenou mezi společnostmi Syngas (strana 1) a Pivovar Kraslice a.s. (strana 2) zjistil soud následující skutečnosti:
- obě smluvní strany v této smlouvy deklarovaly, že společným zájmem je vzájemná spolupráce při postupech, vedoucích k realizaci výstavby pivovaru Kraslice,
- společnost Syngas je obchodní společností zajišťující obchodní kontakty, jak pro budoucí prodej značek pivovaru Kraslice, tak především nalezení strategického partnera pro výstavbu pivovaru,
- společnost Pivovar Kraslice a.s. je vlastníkem a výrobcem značek piv Munsterberg, Nahar beer, Pragobeer, Prelát, Furst Munsterberg a vlastníkem připravovaného projektu výstavby pivovaru,
- předmětem smlouvy je závazek Syngasu činit kroky k uzavření dohody o spolupráci vedoucí k výstavbě připravovaného závodu Pivovaru Kraslice a o vstupu nového investora, resp. strategického partnera do společného podniku,
- ve smlouvě jsou uvedena i povinnosti jednotlivých stran,
- smlouva je opatřena parafami u jména Lukáš Ch. za Syngas a u jména Jan Š. za Pivovar Kraslice a.s., vedle posledně jmenované parafy se nachází otisk hranatého razítka společnosti Pivovar Kraslice a.s.

67. K této smlouvě pak existuje ***Dodatek č. 1 ze dne 21. 5. 2015*** *(č.l. 105-107)* mezi stejnými smluvními stranami, ze kterého zjistil soud mimo jiné následující skutečnosti:
- v Úvodním ustanovení se hovoří o tom, že v mezidobí došlo k nalezení nového investora, resp. strategického partnera, se zájmem vstoupit do společného podniku s Pivovarem Kraslice a.s., přičemž tímto partnerem má být PLG,

- důvodem dodatku je pak zejména verifikace činností společnosti Pivovar Kraslice a.s., které proběhly v rámci spolupráce jak mezi touto společností a společností Syngas vycházející ze smlouvy SOOS, tak i spolupráce, která se rozvinula mezi společností Pivovar Kraslice a.s. a společností PLG vycházející přitom z uzavřené smlouvy SOOSVP,
- dodatek je opatřen parafami u jména Lukáš Ch. za Syngas a u jména Jan Š. za Pivovar Kraslice a.s., pod jménem Jan Š. se nachází otisk hranatého razítka společnosti Pivovar Kraslice a.s.

68. Z listiny nazvané jako ***SOOSVP ze dne 23. 2. 2015*** *(č.l. 94-96)* uzavřenou mezi společnostmi PLG (Strana 1) a Pivovar Kraslice a.s. (Strana 2) zjistil soud mimo jiné následující skutečnosti:
    - smluvní strany v této smlouvě deklarovaly, že společným zájmem je vzájemná obchodní spolupráce při výrobě a prodeji svých produktových značek, společným cílem je výstavba pivovaru Kraslice a rozložení výrobní náplně mezi současné výrobní kapacity PLG a pivovar Kraslice dle technologické vhodnosti a kapacity jednotlivých pivovarů,
    - ze smlouvy pak mimo jiné vyplývá, že následujícími kroky bude započetí společné obchodní spolupráce, příprava převedení objemu výroby Pivovaru Kraslice a.s. z Libereckého pivovaru do skupiny PLG, podpis smlouvy o výstavbě pivovaru Kraslice jako společné invence,
    - předpokládaný harmonogram začíná březnem 2015.

69. Z listiny nazvané jako ***Záznam ze jednání*** *(č.l. 108-109)* soud zjistil, že dne 7. 5. 2015 v čase mezi 11:00 hodin až 13:00 hodin se v kanceláři společnosti PLG sešli Jan Š. za Pivovar Kraslice a.s., Zdeněk R. za PLG a Lukáš Ch. za Syngas. Předmět jednání označil Lukáš Ch. tak, že je dán programem, kdy bude diskutováno o jednotlivých bodech spolupráce a bude muset být dohodnut postup zejména ohledně nákladů a dalších postupů v spolupráci. V jednotlivých bodech je pak podrobně popsán předmět jednání. Pro danou věc je pak zajímavý bod 3. tohoto záznamu nazvaný *Dohoda o dalším postupu*. V tomto bodě sdělil Lukáš Ch., že se zabezpečením spolupráce je spojena značná nákladová zátěž, přitom tato otázka není podrobně definována v SOOSVP ze dne 23. 2. 2015. Na to Zdeněk R. sdělil, že má za to, že to je v této smlouvě řešeno, k tomu Jan Š. sdělil, že to ve smlouvě podrobně řešeno není. Dále se účastníci dohodli o způsobu řešení nákladů. V této smlouvě není ani zmínka o SOPPS ze dne 16. 4. 2014 uzavřené mezi PLG a Syngasem.

70. Z ***faktury č. 160102*** *(č.l. 238)* a ***z e-mailu ze dne 11. 3. 2016*** *(č.l. 239)* vzal soud za prokázáno, že společnost Syngas fakturovala společnosti Pivovary Lobkowicz, a.s. (!!! jiná společnost než PLG) dne 4. 2. 2016 provedené služby dle objednávky ze dne 6. 1. 2016 (technická podpora, posouzení, zpracování dokumentu, posouzení) částku 229 900 Kč. Tuto fakturu pak dne 11. 3. 2016 zaslal obžalovaný JUDr. Ing. R. e-mailem Petru B. s otázkou, zda „bychom toto dokázali zprocesovat, aby to nikde moc nesvítilo?“
    Ovšem na č.l. 1086 spisu se nachází naprosto totožná faktura (zaslaná policejnímu orgánu e-mailem od obžalovaného Ch.) již s názvem odběratele PLG. Tedy je zřejmé, že existují dvě různé verze totožné faktury, přičemž není možné, aby stejná společnost fakturovala různým společnostem pod stejným číslem faktury.

71. Na č.l. *892-899* spisu jsou založeny listiny, které obžalovaný Ch. dokládal k prokázání oprávněnosti pohledávky jeho společnosti Syngas vůči PLG při postoupení této pohledávky. Jedná se jednak o jakýsi ***plán činností*** obžalovaného Ch. ve společnosti PLG a pro PLG, př. plán činností jiných osob v této společnosti, a ***nevyplněná manažerská pracovní smlouva*** mezi PLG a obžalovaným Ch. Z těchto listin vzal soud za prokázáno, že obžalovaný Ch. do

budoucna počítal s možností pracovního poměru u společnosti PLG a v této souvislosti pro společnost PLG vykonával nějakou činnost. V plánu činností je pak první datum uvedeno 5. 9. 2015.

72. Jediné e-***maily obžalovaného Ch.***, které tento včetně příloh zaslal do spisu policejnímu orgánu, z období předcházející roku 2015 jsou založeny na č.l. *1291-1311*. Z těchto listin pak jednoznačně vyplývá, že spolu obžalovaní sice prostřednictvím e-mailů komunikoval již v roce 2014, ale jejich veškerá komunikace se týkala akvizičního procesu, nikoliv však pivovaru Kraslice, ale „odkupu" společnosti PLG od jejich původních majoritních akcionářů Palace Capital, a.s. a Go solar s.r.o. – viz návrh smlouvy o podílu na výnosech na č.l. 1299 a násl. Je patrné, že obžalovaní hledali investory nebo způsoby financování k „nákupu" PLG, a to i prostřednictvím svědka Michala H. či různých bank (např. J&T Banka, Sberbank, Regnum Bank).

73. Ostatně o skutečnosti, že mezi obžalovanými bylo více smluvních vztahů, na základě kterých obžalovaný Ch. jednal za PLG, př. i v její prospěch, svědčí i nepodepsaná ***Mandátní a provizní smlouva (č.l. 1141-1144)*** ze dne 1. 2. 2015 mezi smluvními stranami PLG na jedné straně a Syngas na druhé straně. Předmětem této smlouvy je „závazek Syngas vykonávat pro PLG jeho jménem a na jeho účet obchodní a exportní aktivitu" na vyjmenovaných teritoriích. Tato smlouva byla e-mailem zaslána dne 12. 3. 2015 obžalovaným Ch. obžalovanému JUDr. Ing. R. Zmíněný e-mail i se smlouvou pak zaslal obžalovaný Ch. policejnímu orgánu. **Není bez zajímavosti, že v textu e-mailu policejnímu orgánu obžalovaný Ch. uvádí, že se jedná o „příklad, kdy jej pan R. požádal o <u>novou formu</u> smlouvy mezi PLG a Syngas…", přičemž v původním e-mailu mezi obžalovanými se nehovoří o žádné <u>nové formě</u>, obžalovaný Ch. se tak před policejním orgánem jednoznačně snaží vzbudit dojem, že již před tímto e-mailem z března 2015 existovala ještě i jiná smlouva mezi nimi, ačkoliv to z textu e-mailu ani z přílohy e-mailu vůbec nevyplývá.**

74. Ze ***sdělení Městského úřadu Kraslice ze dne 22. 8. 2018 včetně příloh*** *(č.l. 2769-2774)* vzal soud za prokázáno, že společnost Pivovar Kraslice a.s. zaslal tomuto úřadu až v roce 2017 ohlášení odstranění stavby Hotel Praha v Kraslicích, předtím zaslal podnět ze dne 28. 8. 2015 na pořízení změny územního plánu, a to z důvodu konverze areálu na pivovar. **Tedy až v srpnu 2015 ve vztahu ke stavebnímu úřadu činí kroky k plánované výstavbě pivovaru Kraslice.**

75. Ze ***smlouvy o úvěru ze dne 13. 5. 2015*** uzavřené mezi Petrem B. a Lobkowiczký pivovar, a.s. je zřejmé, že věřitel Petr B. poskytl dlužníkovi LoPi půjčku ve výši 65 mil. Kč na nákup akcií PLG od společností Palace Capital, a.s. a Go solar s.r.o., za Lo Pi smlouvu podepsal obžalovaný JUDr. Zdeněk R.

76. Z ***daňových přiznání k dani příjmů právnických osob*** za příslušná zdaňovací období BE (dříve CGU) vyplývá, že v nich nefiguruje částka odpovídající ceně za postoupení pohledávky Ivanu K. vůči PLG.

<u>hodnocení důkazů</u>

77. Po ***takto provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu*** dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných byla dostatečně prokázána bez důvodných pochybností.

78. Ve věci proběhlo rozsáhlé a podrobné dokazování, a ačkoliv se může zdát, že je celá věc skutkově velmi složitá, de facto opak je pravdou. Stěžejní otázkou, kterou bylo třeba vyřešit, je skutečnost, zda předmětné smlouvy, tedy SOSB a SOPPS byly antedatovány či nikoliv. Tato okolnost (antedatace) pak byla provedeným dokazováním zcela jednoznačně prokázána. Níže bude popsána celá řada důkazů, které antedataci prokazují či potvrzují, fakticky se skutečnosti níže uvedené týkají obou skutků, přičemž v části odůvodnění rozsudku týkající se zprošťujícího výroku je pak zdůvodněno, z jakého důvodu v případě skutku pod bodem 1) rozsudku nebylo prokázáno protiprávní jednání obžalovaného Ch. Všechny níže zmíněné důkazy se však týkají obou skutků.

79. Obžalovaní JUDr. Ing. R. a Lukáš Ch. po celou dobu trestního řízení svou vinu popírali s tím, že předmětné smlouvy uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku neantedatovali. Podrobně se pak vyjádřili ke svým aktivitám ve prospěch společnosti PLG a při chystání projektu Pivovaru Kraslice. Těmito aktivitami pak chtěli vysvětlit, že nejen, že předmětné smlouvy nebyly antedatované, ale naopak byly naplňovány a měly být tedy i ze strany PLG zcela jednoznačně dodrženy, resp. tedy vyplnění na smlouvy navazujících směnek bylo zcela legální a oprávněné. Obžalovaný Ch. se dále hájil tím, že jeho pracovní činnost pro PLG byly ve třech směrech, a to jednak prodej akcií PLG a jeho následný odkup a zajištění pozice pana R., jednak akvizice pivovaru Kraslice za jeho osobní účasti a rodinné účasti v tomto projektu, a jednak rozvoj obchodní činnosti v pivovaru Lobkowicz.

80. Obhajoba obžalovaných je však spolehlivě vyvrácena celou řadu provedených důkazů. Svědci, zaměstnanci společnosti PLG či jejich dceřiných společností, a dále svědci, členové orgánů PLG, o předmětných smlouvách nic nevěděli. PLG obdobné smlouvy nikdy neuzavírala, nepoužívala směnky jako zajišťovací instrument tak, aby z nich byla povinná (vyjma bankovních úvěrů), smlouvy nebyly evidovány. Byly uzavřeny se subjektem, který byl pro PLG neznámý. Na úrovni představenstva PLG se uzavřelo, že se nový pivovar kupovat nebude. Jméno obžalovaného Ch. na představenstvu PLG padlo až v souvislost s vývozem piva do Polska a výstavbou hotelu s restaurací, na což finance ze strany PLG poskytnuty nebyly. Společnost PLG následně prověřila dostupné listinné a elektronické archívy společnosti a tyto neobsahují žádné originály či kopie předmětných smluv. Jak akcionáři, tak vrcholoví i další manažeři PLG, uvedli, že PLG jako mateřská společnost žádné obchodní aktivity nevyvíjela. Smlouvy tohoto typu nikdy neuzavírala a předmětné aktivity byly i v rozporu přinejmenším s rozdělením činností v rámci skupiny. Veškeré takové aktivity i smlouvy činila v rámci skupiny společnost PiLo.

81. Konkrétně pak:

Svědkyně B., asistentka obžalovaného R., pak o Pivovaru Kraslice nikdy neslyšela, z její výpovědi dále vyplývá, že obžalovaného Ch. zřejmě nepovažovala za osobu patřící do skupiny PLG, neboť se k němu vyjádřila v tom směru, že míval jednání s obžalovaným R. De facto neuvedla žádné skutečnosti, které by měly vliv na závěr o vině obžalovaných či skutkovém stavu, z její výpovědi vyplývá, že mohla, ale i nemusela nic vědět o předmětných smlouvách. Je však s podivem, že by svědkyně jako asistentka obžalovaného R., se kterou měl následně obžalovaný intimní poměr, a která měla tedy velmi blízký vztah k obžalovanému, **nevěděla nic minimálně o plánované akvizici Pivovaru Kraslice, dokonce nikdy ani o Pivovaru Kraslice neslyšela.**

Svědek Ing. Otakar B. opakovaně uvedl, že veškeré obchodní smlouvy se uzavíraly na úrovni PiLo. Všechny obchodní smlouvy pak byly v centrální evidenci zákazníků v Černé Hoře. O předmětných smlouvách, dohodách a blankosměnkách se dozvěděl až na výslechu na policii, ke smlouvám se přímo vyjádřil, že mu přijdou zcestné a jako „blbost“, PLG podle něj smlouvu na

pivo nikdy neuzavřela. Taktéž potvrdil, že nevěděl nic o tom, že by se PLG měly podílet na výstavbě pivovaru ani o spolupráci mezi PLG a Pivovary Kraslice. Naopak uvedl, že se na úrovni představenstva PLG uzavřelo, že se nový pivovar kupovat nebude. Dále uvedl, že v souvislosti se smlouvami o zajištění reklamních a propagačních služeb, př. poradenských služeb, se nevystavovaly směnky (kde by bylo PLG na straně povinného dlužníka). Svědek tedy ve své výpovědi podrobně hovořil spíše o fungování PiLo, ale vzhledem k tomu, že se účastnil porad představenstva, tak měl i informace na této úrovni. **Připustil, že si pak obžalovaný R. na úrovni PLG mohl uzavřít „co chtěl", ale opakovaně uvedl, že ohledně piva PLG nic neuzavíralo**.

Svědek Ing. Pavel H. pracoval v PLG a PiLo až od přelomu let 2014-2015, př. od počátku roku 2015, ale již v druhé polovině roku 2014 ve společnostech působil jako konzultant firmu Enterprice, jejíž mateřská společnost měla zájem o koupil PLG. Taktéž tento svědek potvrdil, že obžalovaný R. si mohl ve společnosti PLG „dělat, co chtěl", sám svědek se pak od nástupu snažil změnit nastavení, kdy mohl obžalovaný sám podepisovat a vystupovat za společnost. Fakticky se to pak změnilo až v roce 2016. Taktéž tento svědek potvrdil, že PLG byla pouze „matka" a nevykonávala žádnou obchodní činnost, za jeho působení se pak na úrovni PLG nic neuzavíralo, ani by to nedávalo žádný smysl, protože PLG do obchodních vztahů vůbec neměla vstupovat. Co se dělo před jeho nástupem do společnosti, k tomu nebyl schopen se vyjádřit, tudíž ani k SOSB ani k SOPPS ani k Pivovaru Kraslice, ale uvedl, že ani v době jeho působení ve společnosti PLG se nemluvilo o akvizici dalšího pivovaru, pánové H. a B. jako majoritní akcionáři neuvažovali o akvizici pivovaru mimo skupinu. **V souvislosti se svědkem Ing. H. pak je nutné uvést, že v e-mailu (č.l. 1891-1893) obžalovaný JUDr. Ing. R. sděluje advokátce JUDr. G., že o předmětných smlouvách věděl i mimo jiné svědek H., taktéž byl svědek seznámen s projektem Kraslice. Tyto skutečnosti dle názoru soudu svědčí o antedataci smluv, protože v době, kdy měly být předmětné smlouvy dle textu uzavřeny (tedy 27. 5. 2014 a 16. 4. 2014) svědek v PLG ještě vůbec nepůsobil.**

Svědek Michal Š., obchodní ředitel PiLo, také nic nevěděl o uzavření smluv SOPPS a SOSB, nevěděl nic ani o akvizici Pivovaru Kraslice ze strany PLG, takový pivovar mu nic neříkal. Ke společnosti PLG se nechtěl moc vyjadřovat, neboť do toho neviděl, ale potvrdil, že veškeré obchodní smlouvy dělala společnost PiLo. Taktéž potvrdil, že obžalovaný JUDr. Ing. R. uzavřít jakoukoliv smlouvu, vnímal jej jako spoluvlastníka. K získávání nových provozoven, kde by se mohlo prodávat jejich pivo, uvedl, že měli obchodní zástupce, ale i získávali kontakty od externistů, spíše však na přátelské bázi. **Tedy nebylo obvyklé, že by za „obstarání" nových odběratelů piva byl někdo, kromě oficiálních obchodních zástupců, odměňován.**

Svědkyně Ing. Eva K., minoritní akcionářka a místopředsedkyně představenstva PLG, následně členka dozorčí rady, popsala ve svých výpovědí vznik PLG, založení PiLo, kde byla PLG stoprocentním vlastníkem s tím, že následně PiLo začalo skupovat pivovary. Celkem pak do skupiny patřilo 7 pivovarů, tyto vařily pivo, a společnost PiLo, která byla ve struktuře na stejné úrovni jako pivovary, se starala o obchod. Svědkyně potvrdila, že si obžalovaný R. mohl dělat, co chtěl, měl pravomoc za společnost PLG podepisovat sám, sjednávat obchody atd., ale měla spolu s ostatními akcionáři za to, že jim obžalovaný vše hlásil, až později zjistili, že to tak nebylo. Brali to tak, že to měl jako morální povinnost, písemně to nikde stanoveno nebylo. Taktéž potvrdila, že po nákupu 7 pivovarů už neměli zájem o akvizici dalšího pivovaru, i když se občas nějaké pivovary hlásily, aby je PLG koupilo, stejně tak se na představenstvu o jiných pivovarech bavili, neboť to byli konkurenti. Peníze na akvizici nového pivovaru však nebyly, v dané době se dospělo k tomu, že se nový pivovar kupovat nebude. Vůbec si pak neuvědomovala, že by se mluvilo o Pivovaru Kraslice, přičemž má za to, že kdyby se tak dělo, že by si to pamatovala.

Dále uvedla, že pokud jde o smlouvu SOSB, tak taková smlouva vůbec neměla být uzavírána, a to z toho důvodu, že kdyby byla uzavřena, tak by ji měla uzavírat PiLo a ne PLG, a navíc tato smlouva byla v řádech milionů, takže by se tato smlouva musela projednávat na představenstvu, což se za její přítomnosti nestalo. Ke smlouvě SOPPS, pak uvedla, že na úrovni PLG zase nebyl důvod takovou smlouvu uzavírat, neví, v čem by PLG potřebovala „radit". Uvedla, že společnost Syngas určitě pro PLG žádnou činnost nevykonávala. **Právě tato tvrzení svědkyně jsou dalším důkazem o antedataci předmětných smluv. Obžalovaný JUDr. Ing. R. měl na úrovni PLG dle svědkyně pouze morální povinnost (měl důvěru ostatních akcionářů) hlásit uzavření smluv, kdežto na úrovni PiLo by takové smlouvy musel být projednány na představenstvu. Obžalovaný JUDr. Ing. R. tedy „neměl jinou možnost" než smlouvy napsat na společnost PLG, protože jedině u této společnosti si mohl dovolit ji nepředložit v rámci schvalovacího řízení.**

Svědek Petr B., personální a IT ředitel PLG od roku 2016, se vyjádřil k tomu, že PLG žádné ekonomické aktivity nevyvíjela, ale obžalovaný JUDr. Ing. R. si mohl uzavřít jakoukoliv smlouvu. Předmětné smlouvy však svědek nikdy neviděl, připadají mu nestandardní. Ví, že společnost BE (dříve CGU) se prověřovala s negativním výsledkem, navíc nestandardní byla výše v případě smlouvy SOSB i skutečnost, že o prověření žádal přímo obžalovaný R. Pokud jde o společnost Syngas, tak té byla v roce 2014 proplacena faktura bez bližšího podkladu a následně jí byla poskytnuta krátkodobá půjčka, kterou společnost vrátila. **Další ze sdělení, které podporuje verzi obžaloby, že smlouvy byly antedatované. V případě, že by v roce 2014 již byla skutečně uzavřena smlouva SOPPS, pak by společnost Syngas nemusela fakturovat bez podkladu, ale mohla by odkázat ve faktuře právě na předmětnou uzavřenou smlouvu.** Dále svědek uvedl, že o Pivovaru Kraslice slyšel až v rámci trestního řízení, avšak zároveň připustil, že o strategii PLG nic nevěděl.

Svědek Petr B. potvrdil opakovaně, že obžalovanému JUDr. Ing. R. půjčil finanční částku ve výši 65 000 000 Kč, kterou mu obžalovaný nevrátil. Popsal genezi jednání s obžalovaným ohledně této částky s tím, že původně byla určená na nějaký polský pivovar, následně je obžalovaný potřeboval na vyplacení nějaké zálohy pro své partnery. Vyjádřil se ke svědkům S., P. a S. s tím, že tyto zná. Od P. slyšel, že obžalovaný R. sháněl obchody na Ostravsku a že v tom měl figurovat nějak i S. Obžalovanému mělo být slíbeno, že mu seženou restaurace, kde se bude točit jeho pivo, že Ch. bude zajištěna nějaká výtoč v regionu Ostrava. To vše slyšel od P. Uvedl, že to slyšel až po uzavření své půjčky s obžalovaným JUDr. Ing. R. **K této došlo až dne 13. 5. 2015, tedy je zde další důkaz svědčící o antedataci předmětných sluv.** O předmětných smlouvách a směnkách nic nevěděl. Obžalovaného Ch. zaznamenal v souvislosti s obžalovaným R. a vývozem pramenité vody do USA. Jiří S. je jeho kamarád, s půjčkou pro obžalovaného R. přišel pan P.

Svědci Mgr. Martin B. a *Mgr. Pavel S.* se vyjádřili k indosování směnky, kterou měla společnost Syngas vůči PLG, př. k jejímu vymáhání. Směnku pak odkoupila společnost Mgr. B. za částku 1 600 000 Kč. Oba svědci jednali s obžalovaným Ch. **I když soud nepochybuje o tom, že se v rámci postupování směnek může jednat o zcela obvyklý obchod, tedy že je směnka postoupena za nižší hodnotu, než na kterou je vystavena, na druhou stranu ve spojení s dalšími důkazy tento postup obžalovaného Ch. (za společnost Syngas) spočívající v tom, že směnku se ani nepokusil vymáhat, je dalším střípkem potvrzující vinu obžalovaných.**

Svědek Martin B., akcionář PLG prostřednictvím své společnosti, potvrdil ve své výpovědi, že PLG byla mateřská společnost a PiLo dceřiná s tím, že měl za to, že veškerou obchodní činnost

dělala PiLo, tato měla zaměstnance atd. PLG nevyvíjela obchodní činnost, uzavírala jen smlouvy na úvěry. Na odběr piva uzavírala smlouvy jen PiLo. O předmětných smlouvách a směnkách nic nevěděl. Směnky se v neprospěch PLG vůbec nevyplňovaly, až na bankovní úvěry. Nebyla v plánu ani akvizice nového pivovaru, ani na to nebyly peníze. **I tento svědek tedy potvrzuje verzi, že předmětné smlouvy byly nesmyslné a antedatované, i když měl obžalovaný JUDr. Ing. R. oprávnění je uzavřít.**

Svědek Mgr. Dušan S. za Pivovar Kraslice popsal vývoj projektu na výstavbu Pivovaru. Potvrdil také, že mezi společností Pivovar Kraslice a PLG (či PiLo) byla v roce 2015 uzavřena smlouva o obchodní spolupráci, u které byli obžalovaní. Se společností Syngas má za to, že žádná smlouva uzavřena nebyla. S obžalovaným R. se seznámil při jednání, u které byl i obžalovaný Ch. a svědek Š., a to na konci roku 2014 či na začátku roku 2015. Pokud jde o předmětné smlouvy a směnky, o nich nic nevěděl, dozvěděl se o nich až na jednání v Lobkowiczích s novým vedením. **Zmíněná smlouva SOOSVP (s PLG) byla uzavřena dne 23. 2. 2015, smlouva SOOS (se Syngasem) pak 25. 6. 2014.** V podrobnostech viz výše. **Tyto údaje nasvědčují skutečnosti, že obžalovaný Ch. měl prostřednictvím své společnosti obchodní vazby se společností Pivovar Kraslice, avšak současně z nich nevyplývá, že by na základě této smlouvy měl činit cokoliv za PLG nebo v její prospěch.**

Svědek PhDr. Jan Š. jako svého času předseda představenstva Pivovaru Kraslice popsal své působení v této společnosti, popsal vývoj a záměr projektu na výstavbu nového pivovaru, potvrdil, že měli zájem o vstup strategického partnera. Svědek nerozlišoval společnosti PLG a PiLo, stejně tak i když mu nic neříkal název společnosti Syngas potvrdil, že jednal s obžalovaným Ch. a že neřešil, jestli tento jedná jako fyzická osoba nebo zástupce právnické osoby. Potvrdil také, že se s obžalovaným Ch. znali dlouho, tento mu říkal, že pracuje pro Lobkowiczký pivovar a že shání akvizice, poté se svědek až setkal s obžalovaným JUDr. Ing. R. Popsal, že nakonec jednali i novým vedením PLG. **Z obsahu výpovědi svědka pak vyplývá, že nejdříve požádali o změnu územního plánu, pak vyřizovali úvěr s bankami a jelikož nechtěli čekat, tak oslovil obžalovaného Ch., ať mu sežene strategického partnera. Ze sdělení Městského úřadu Kraslice však jasně plyne, že Pivovar Kraslice podal podnět na pořízení změny územního plánu až 28. 8. 2015. Tedy z hlediska časové posloupnosti je zřejmé, že ve vztahu ke společnosti PLG jako strategického partnera se začalo jednat až v roce 2015. Pokud pak obžalovaný Ch. na základě SOOS činil již v roce 2014 nějaké kroky, pak to byla zjevně jeho soukromá iniciativa, resp. iniciativa za společnost Syngas nesouvisející s PLG. Tedy další okolnost svědčící o tom, že smlouva SOPPS byla antedatována.**

Svědkyně Bc. Jana Š. potvrdila, že skutečně existoval projekt na výstavbu pivovaru v Kraslicích, s obžalovanými se sešla na jedné schůzce, u které se řešilo vaření košer piva. Měla za to, že Lobkowicze měly vstoupit finančně do Kraslic, protože sami neměli kapacitu, aby košer pivo vařili ve svých pivovarech.

Svědek F. K., řidič svědka S., potvrdil, že na jeho e-mail přišla zpráva z e-mailu používaného René S. a týkala se SOSB, DVPS-1 a s tím související biankosměnky, přičemž svědek měl z pokynu S. upravit ve dokumentech datum. **Svědek K. byl však až do dubna 2025 ve výkonu trestu odnětí svobody. I když výpověď svědka byla částečně zmatená, resp. moc si toho nepamatoval, lze právě ze skutečností výše uvedených dovodit antedataci smlouvy SOSB, neboť si byl jistý, že se upravovala na jeho mobilním telefonu, přičemž v roce 2014, tedy v době, kdy měla být uzavřena, se tak nemohlo stát, neboť byl svědek ve výkonu trestu. Navíc popisoval, že se ohledně piva jezdilo po severní Moravě s obžalovaným Ch. až v roce 2016. Z výpovědi svědka lze taktéž vyčíst motiv pro**

uzavření antedatované smlouvy ze strany BE (CGU), a to jako profit, že domluvil P. (společně se S. a S.) půjčku obžalovanému R. od Petra B.

Svědek Jiří M. v podstatě nepodal k věci moc relevantních skutečností, ale když mu byla ukázána předmětná směnka pro CGU, tak uvedl, že ho Jiří S. požádal, ať tuto směnku vymůže pro něj, dohodli se, že když ji vymůže, tak dá S. 2 miliony, přičemž za postoupení směnky na sebe nic neplatil. Pak zjistil, že S. má problémy a bere drogy, tak směnku už neřešil a patrně ji časem skartoval (!!!). **V tomto směru pak výpověď svědka potvrzuje nestandardnost a nevěrohodnost celé smlouvy SOSB.**

Svědek P. přemluvil K., aby za 5 000 000 Kč koupil směnku od Jiřího S., směnku ve prospěch CGU (BE), ze kterou byla povinná PLG. V této transakci se angažoval i René S. Co udělali S. se S. se získanými penězi, svědek nevěděl. Až následně se svědek dozvěděl i o smlouvě mezi PLG a CGU. Dále svědek potvrdil, že znal obžalovaného Ch. a tento přišel se S. a chtěli, aby svědek oslovil svého kamaráda Petra B., že chce obžalovaný R. půjčit peníze. **Tedy svědek potvrzuje, že obžalovaný Ch. se angažoval i ve zprostředkování půjčky ve prospěch obžalovaného JUDr. Ing. R., zcela jistě se v této transakci angažovali i S. se S. Tato skutečnost pak svědčí pro to, že směnka pro CGU (BE) mohla být jako profit za sjednání půjčky, jak o tom hovořil svědek K.**

Svědek Martin H. pracoval pro PLG jako obchodní zástupce, resp. vedoucí obchodních zástupců, pro severní Moravu. Potvrdil, že uzavírali smlouvy s provozovnami a dalšími zákazníky, společnosti CGU a BE mu nic neříkaly. **Tedy tvrzení obžalovaných, že bylo potřeba rozšířit trh na Ostravsko, neodpovídá realitě, neboť PLG měla zástupce pro tuto oblast a nebylo potřeba, aby obžalovaný Ch. v roce 2014 objížděl za Syngas jednotlivé provozovny. Evidentně takto činil až později, a to s motivací, že se stane vysoce postaveným zaměstnancem PLG.** V podstatě obdobně se vyjádřil i *svědek Tibor N.*, který popsal fungování Pivovaru Uherský Brod spadajícího do PLG s tím, že potvrdil, že PLG mělo obchodní zástupce na Ostravsku. O žádné větší investici na Ostravsku pak nevěděl.

Svědek Mgr. Jiří S. uvedl, že má za to, že René S. udělal z Jiřího S. bílého koně, sám považuje S. za „pacholka".

Svědkyně Markéta T. se s celou věcí seznámila až v roce 2015, kdy začala s obžalovaným Ch. sdílet společnou domácnost. Tudíž zcela logicky nemohla nic vědět o tom, co se mělo dít či dělo v roce 2014. Uvedla však, že obžalovaného JUDr. Ing. R. poznala po prodeji PLG společnosti CEFC, kdy měla navazovat obchodní spolupráce obžalovaného Ch. pro lobkowiczký pivovar. Její aktivita do budoucna pak měla směřovat do Pivovaru Kraslice. Opakovaně potvrdila, že objížděla s obžalovaným Ch. různé provozovny a byla účastna nějakým jednáním, ale až v době, kdy byla vlastníkem PLG čínská společnost. **Výpověď svědkyně potvrzuje verzi soudu, že obžalovaný Ch. nějakou činnost ve prospěch PLG vykonával, ale rozhodně ne v roce 2014, přičemž tak činil, protože měl slíbeno zaměstnání pro sebe, ale i pro svědkyni.**

Ve vztahu *ke svědkovi Jiřímu S.* se soud domnívá, že se jednalo o naprosto „čistokrevného" tzv. bílého koně, řízeného převážně René S. Jeho výpověď byla částečně zmatená, což bylo dáno tím, že se svědek snažil podrobně popsat veškeré situace, které zažil a jednání, kterých byl účasten, avšak evidentně byl pouze využíván S., tedy nemohl mít ani veškeré informace o činnost CGU (BE) a nemohl si některé zjevné souvislosti ani spojit. Na spoustu věcí si ani nepamatoval, sám sebe označil za gamblera. O jeho postavení „bílého koně" svědčí dále jeho různá vyjádření typu „S. si mě povolal… přinesli mi smlouvu k podpisu… něco se podepisovalo na zahrádce…

v cukrárně jsem poznal ředitele Lobkowicz…“ apod. Tedy z informací svědka nelze v podstatě vycházet, **ovšem jen ze závěru o jeho postavení tzv. bílého koně lze dovodit, že smlouva SOBS rozhodně nebyla smlouva, kterou by obžalovaný JUDr. Ing. R. v rámci své činnosti v PLG v roce 2014 standardně uzavíral, tedy další střípek do mozaiky potvrzující antedataci smlouvy.**

Svědek Ing. arch. Kamil Š. ve své výpovědi neuvedl v podstatě žádné relevantní skutečnosti, když si na spoustu věcí vůbec nepamatoval, navíc se stal generálním ředitelem PiLo až v době, kdy byla vlastníkem již čínská společnost. Potvrdil však, že se následně řešily problémy s nějakými smlouvami, které buď neměly opodstatnění nebo nebyly zaevidované nebo vznikly způsobem, o kterém měl majitel pochybnosti. *Svědek Dušan H.*, účetní CGU (BE), k věci v podstatě neuvedl žádných relevantních informací, neboť sice uvedl, že si na předmětnou smlouvu a směnku nepamatuje, ale připustil, že pokud mu byly předloženy, tak byly zaúčtovány v účetnictví. Účetnictví CGU (BE) není k dispozici. Společnost PLG mu nic neříká a pokud jde o pivovary, tak pamatuje si ve vztahu k CGU jen Staropramen. Ani *svědek Mgr. Jakub V.* neuvedl žádné zásadní skutečnosti, snad až na fakt, že věděl o tom, že jsou v oběhu nějaké směnky, které vystavila PiLo. Obžalované však nezná ani se s nimi nikdy nesetkal. *Svědek Jaroslav Z.* se vyjádřil ke společnosti Syngas, kterou společně s obžalovaným Ch. zakládali, *svědek Michal H.* se pokusil soud objasnit, jak běžné probíhají obchodní vztahy mezi podnikateli a že i on se snažil obžalovanému Ch. pomoci s činností ve prospěch PLG. *Svědkyně Dana G.* potvrdila, že jednala s obžalovanými ohledně nákupu chorvatského pivovaru a ohledně vývozu lobkowiczkého piva do Chorvatska. *Svědkyně Ing. Klára Š.* potvrdila ve své výpovědi, že společnost PLG byla před svým vstupem na burzu životaschopnou společností, ale neuvedla nic o tom, že by se v souvislosti s tímto vstupem řešila akvizice pivovaru Kraslice nebo jiného pivovaru. *Svědek Michal V.* jako výrobní ředitel Pivovaru Protivín potvrdil, že v pivovaru probíhaly exkurze, mimo jiné se tam byli patrně podívat i zástupci pivovaru Kraslice, ale osobně u žádné schůzky nebyl. Nikdy neslyšel, že by pivovar Kraslice měl být plánovanou akvizicí PLG. *Svědek Ing. Miloš H.* potvrdil, že se chystal projekt na výstavbu pivovaru v Kraslicích.

82. Dalším, ne nepodstatným, důkazem svědčící o vině obžalovaného JUDr. Ing. R. je skutečnost, že i přesto že vrcholné vedení společnosti PLG mělo za to, že měl obžalovaný pouze morální povinnost informovat je o uzavření jakýchkoliv smluv na úrovni PLG, stanovy PLG účinné v době sepsání smluv SOSB a SOPPS hovoří o opaku, tedy obžalovaný měl *povinnost informovat ostatní členy představenstva o uzavření SOSB a SOPPS*. ***Že tak neučinil, je více než zjevné, de facto ani tak učinit nemohl, protože dle závěrů dokazování smlouvy uzavřel v době, kdy již nebyl oprávněn tak učinit. Ostatně ani v žádném ze zápisů o zasedání představenstva PLG z předmětné doby se nehovoří o právních jednáních předsedy představenstva ve smyslu uzavření nějaké smlouvy.***

83. Skutečnost, že předmětné smlouvy a s tím související dokumenty byly antedatovány pak vyplývají i z celé řady listinných důkazů (všechny podrobně rozebrány výše):

- v e-mailu ze dne 16. 8. 2017 (viz výše) obžalovaný hovoří o tom, že předmětem SOPPS ze dne 16. 4. 2014 bylo zajištění exportu piva PLG na Balkán a akvizice pivovaru Kraslice, avšak zajištění exportu piva na Balkán bylo obsaženo v Mandátní a provizorní smlouvě ze dne 1. 2. 2015, nikoliv v SOPPS.

- v e-mailech obžalovaného JUDr. Ing. R. se nenachází žádné e-maily z let 2014-2015, který by se týkal pivovaru Kraslice, př. e-maily s osobami vystupujícími za společnost Pivovar Kraslice, a.s. Ohledně pivovaru Kraslice se objevuje první e-mail až v srpnu 2017.

- z e-mailů dále plyne, že teprve **v roce 2015** nechává obžalovaný JUDr. Ing. R. společností SAMPA prověřovat společnost BE, a to za situace, kdy už měl mít od roku 2014 uzavřenou SOBS s touto společností – **zcela jednoznačně tato skutečnost potvrzuje antedataci smlouvy.** Mimochodem společnost SAMPA nedoporučila obchodovat se společností BE, svou činnost pak společnosti PLG řádně vyfakturovala.

- obžalovaný JUDr. Ing. R. dle záznamů letecké společnosti nebyl v době uzavření smlouvy SOPPS dne 16. 4. 2014 v České republice, nemohl tedy toho dne v Praze podepsat předmětnou smlouvu. Ačkoliv je možné připustit, že mohl smlouvu podepsat později s uvedeným datem, je to v kontextu s ostatními důkazy svědčícími o antedataci možno považovat za další důkaz v neprospěch obžalovaných.

- na smlouvě SOSB ze dne 27. 5. 2014 je otisk hranatého razítka společnosti BE, ačkoliv dle obchodního rejstříku tato společnost změnila název na BE **až 7. 8. 2014.**

- dle DVPS-2 má být na směnce splatnost dva roky od jejího vystavení, ale na směnce je fakticky datum splatnosti 16. 10. 2016, i když to není dva roky od jejího vystavení. Navíc není zřejmé, proč zrovna částka 6 000 000 Kč, když provize dle smlouvy má být 2,5 % z realizační ceny transakce, která však nebyla nikdy realizována. Za nerealizovanou transakci měla být dle smlouvy stanovena kompenzace ve výši 5 500 000 Kč (bez DPH), navíc směnka na tuto kompenzaci neměla být vůbec vystavena, tato totiž vyplývá přímo z uzavřené smlouvy. Pokud by měla být dle smlouvy SOPPS vystavena směnka, pak to mělo být pouze na provizi!!!.

- smlouva SOOS ze dne 25. 6. 2014 - tato smlouva není předmětem skutkového děje. Soud v tomto směru ani nezpochybňuje, že k uzavření takové smlouvy mohlo fakticky skutečně dojít. Ostatně v této smlouvě se na žádném místě nehovoří o PLG. Tedy z této smlouvy nevyplývá, že by se PLG měla týkat, společnost Syngas prostřednictvím svého jednatele obžalovaného Ch. tuto smlouvu mohla klidně uzavřít, to však nemá žádný vliv na závěry o vině obžalovaných nebo skutkovém stavu. **Poprvé se o PLG hovoří až v jejím dodatku ze dne 21. 5. 2015, přičemž přímo v textu tohoto dodatku je uvedeno, že spolupráce PLG a PK byla až na základě smlouvy ze dne 23. 2. 2015. Ve smlouvě z tohoto data (SOOSPV) tak až v únoru 2015 deklaruje PLG, že bude spolupracovat se společností Pivovar Kraslice.**

- ze záznamu jednání ze dne 7. 5. 2015 v kanceláři PLG, kde se sešli obžalovaný R. za PLG, obžalovaný Ch. za Syngas a Jan Š. za Pivovar Kraslice, vyplývá, že se při tomto jednání bavili mimo jiné o provizi za činnost Syngasu s tím, že tato provize není podrobně definována v SOOSVP ze dne 23. 2. 2025. **Kdyby ovšem v té době byla již uzavřena SOPPS ze dne 16. 4. 2014, pak by o této smlouvě muselo být při jednání hovořeno, a to právě z toho důvodu, že ve smlouvě SOPPS je naopak zcela jasně specifikováno, jaká bude provize společnosti Syngas.**

- společnost Syngas fakturoval společnosti PiLo (nikoli PLG) nějaké služby dne 4. 2. 2016, avšak naprostou fakturu zaslal e-mailem obžalovaný Ch. policejnímu orgánu jen s „drobnou" úpravou v názvu odběratele – již společnost PLG. **Je tedy zjevné, že obžalovaný Ch. před zasláním faktury policejnímu orgánu změnil název odběratele na PLG, aby to odpovídalo smlouvě SOPPS, i když ve skutečnosti bylo tehdy fakturováno PiLo. Ostatně o takové faktuře v účetnictví PiLo hovořil i svědek B. Další fakt svědčící o antedataci SOPPS.**

- nevyplněná manažerská smlouva svědčí o tom, že obžalovaný Ch. počítal s možností pracovního poměru u PLG a v této souvislosti pro společnost PLG vykonával nějakou činnost. V plánu jeho činnosti a v rozsáhlých materiálech, které obžalovaný Ch. dodal do spisu k prokázání oprávněnosti pohledávky jeho společnosti Syngas vůči PLG je jako první datum uvedeno 5. 9. 2015. **Ačkoliv tedy soud nepopírá, že obžalovaný Ch. nějakým způsobem patrně vykonával nějakou činnost ve prospěch společnosti PLG, zcela zjevně to nebylo v roce 2014 a už vůbec ne na základě SOPPS z dubna 2014. Jediné e-maily z roku 2014 mezi obžalovanými se totiž týkají odkupu společnosti PLG od jejich původních majoritních akcionářů, což svědčí o teorii, že obžalovaný Ch. se domníval, že v případě, že obžalovaný R. se stane majoritním akcionářem PLG získá v PLG lukrativní zaměstnání a až následně, kdy tato možnost padla, neboť PLG koupila společnost LAPASAN, se rozhodli získat peníze ze společnosti PLG na základě antedatované smlouvy. Ostatně není bez zajímavosti, že existovala i nepodepsaná Mandátní a provizorní smlouva mezi Syngas a PLG z 1. 2. 2015, tedy je také pravděpodobné, že veškeré aktivity obžalovaného Ch. v tom období se týkaly právě této smlouvy.**

- v soupisu provozoven uvedeném v bodě 1. smlouvy SOSB je uveden jako provozovna bar MASH, přičemž ze živnostenského rejstříku společnosti BE (jako nástupce CGU) vyplývá, že tento bar společnost provozoval až od 22. 2. 2016. **Smlouva SOSB však měla být uzavřena dne 27. 5. 2014.**

- podpis obžalovaného JUDr. Ing. R. na DVPS-1 ze dne 27. 5. 2014 byl ověřen notářkou až dne 7. 9. 2016, tedy dva dny poté, co byl obžalovaný odvolán z funkce člena dozorčí rady PLG.

84. Soud má za to, že takto provedené dokazování vede v případě skutku pod bodem 2) rozsudku jednoznačně k jiné verzi, než kterou soudu předložili obžalovaní. Jde o verzi, na jejímž počátku byl obžalovaný JUDr. Ing. R. v době, kdy byl de facto neomezeným „vládcem" ve společnosti PLG, tedy alespoň co do právních úkonů a řízení společnosti, neboť mohl společnost zastupovat a činit za ni právní úkony jako předseda představenstva zcela sám. V polovině roku 2014 se majoritní vlastníci PLG, pánové H. a B., resp. skrze své společnosti, rozhodli „prodat" PLG, a to nejprve Středoevropskému investičnímu fondu, který však od svého zájmu o koupi skupiny PLG následně odstoupil. Následně o odkup společnosti projevil zájem obžalovaný JUDr. Ing. R., který si půjčil od Petra B. částku 65 mil. Kč, přičemž tuto částku složil jako zálohu s tím, že zmínění majoritní vlastníci PLG mu posečkají se sehnáním dalších peněz a nebudou jednat s jinými zájemci. Obžalovaný v té době ještě stále oplývá prakticky neomezenou mocí nad společností z hlediska právních úkonů a jejího řízení. Z této pozice pak slibuje obžalovanému Ch. budoucí manažerské postavení ve společnosti PLG s vysokým platovým ohodnocením. Z tohoto důvodu obžalovaný Ch. vykonává činnost, která dle názoru soudu se skutečně stala a nebyla fiktivní. Sám obžalovaný Ch. tuto činnost specifikoval ve třech oblastech:
    - prodej akcií PLG a jeho následný odkup a zajištění pozice pana R. Jedná se však o činnost, která se netýká projednávané trestné činnosti, naopak vysvětluje motivaci k uzavření antedatované smlouvy SOPPS
    - akvizice pivovaru Kraslice za jeho osobní účasti a rodinné účasti v tomto projektu. Tuto činnost však obžalovaný vykonával na základě smlouvy uzavřené s Pivovarem Kraslice (SOOS), ve které měl slíbenou provizi nebo podíl, stejně tak i jeho tehdejší partnerka – Markéta T.
    - rozvoj obchodní činnosti v pivovaru Lobkowicz. Tato činnost nebyla předmětem žádné z předmětných smluv. Naopak tuto činnost obžalovaný Ch. vykonával patrně právě z důvodu, že mu byla přislíbena lukrativní pozice v PLG, a to v době, kdy ji měl dle plánu

obžalovaných převážně vlastnit samotný obžalovaný R. Ostatně v tento prospěch hovoří i fakt, že obžalovaný Ch. v PLG prosazoval vývoz piva směr Polsko či se podílel na domlouvání vývozu piva do Chorvatska.

85. Veškerou tuto činnost dle důkazů obžalovaný Ch. skutečně vykonával. Avšak soud má za dostatečně prokázáno, že ani jedna z těchto činností nebyla vykonávána na základě předmětné smlouvy SOPPS ze dne 16. 4. 2014. Tato smlouva ostatně v té době ani neexistovala, což má soud za prokázáno ze celé řady důkazů – viz výše. V té době měl totiž obžalovaný Ch. uzavřenou smlouvu přímo se společností Pivovary Kraslice a.s. ze dne 25. 6. 2014, dle které měl činit kroky k uzavření dohody o spolupráci vedoucí k výstavbě připravovaného závodu Pivovaru Kraslice a o vstupu nového investora, resp. strategického partnera do společného podniku. Zcela evidentně v té době ještě se vůbec nehovořilo o tom, že by to měla být společnost PLG. Celá situace se pak změnila v okamžiku, kdy obžalovaný JUDr. Ing. R. nesehnal dostatek financí na odkoupení PLG nebo alespoň takové množství peněz, aby se mohl stát většinovým akcionářem společnosti. Jediným akcionářem se stala společnost LAPASAN s.r.o., která časem zavedla ve společnosti „nové pořádky", tou zásadní změnou bylo omezení pravomocí obžalovaného JUDr. Ing. R. jako předsedy představenstva až po jeho úplné odvolání z této funkce a následně i z funkce člena dozorčí rady. Následně obžalovaný JUDr. Ing. R. nakonec přestal úplně ve společnosti působit a pracovat. V tomto okamžiku tedy nemohl obžalovaný R. dostát svým slibům (obžalovaný Ch. měl slíbenou funkci exportního a akvizičního ředitele PLG), a z tohoto důvodu byla vyhotovena antedatovaná smlouva s obžalovaným Ch., resp. jeho společností Syngas, která byla hned zajištěná blankosměnkou a prakticky ihned i tato směnka byla vyplněna a indosována na řad společnosti Slezská finanční a obchodní, a.s., čímž se obžalovaný Ch. prostřednictvím své společnosti dostal k penězům. Smlouva pak musela být datována na dobu, kdy obžalovaný JUDr. Ing. R. mohl sám podepisovat smlouvy a musela být vytvořena na společnost PLG, protože v případě společnosti PLG měl dle svědkyně K. pouze morální povinnost uzavření takové smlouvy (i když nedávala smysl) oznámit na úrovni představenstva, kdežto v případě PiLo by taková smlouva musela být projednána na představenstvu.

86. Motivace v případě skutku pod bodem 1) rozsudku je pak vysvětlena podrobně výše.

87. Soud má tedy za to, že vina obžalovaných a průběh skutkového děje byl prokázán bez důvodných pochybností. Ostatně ve věci fakticky nebyly provedeny důkazy, které by závěr soud vyvracely. Pokud obžalovaní namítali, že např. akvizice pivovaru Kraslice byla zmíněná již na tiskové konferenci v souvislosti se vstupem společnosti PLG na burzu, pak k tomuto je třeba říct, že na této tiskové konferenci (kterou však někteří ze svědků, např. Ing. B., vnímali spíše jako představení společnosti PLG ve vztahu k IPO) se nehovořilo o konkrétním pivovaru, navíc tato tisková konference byla v roce 2014 a ze žádného důkazu nevyplynulo, že by se o Kraslicích ve spojení s PLG, resp. s obžalovanými Ch. a R., hovořilo dříve než v roce 2015. Ostatními námitkami se soud nezabýval, když tak není nutné činit, pokud jsou námitky obžalovaných v rozporu se závěry dokazování, jak je přednesl a jak jej hodnotil soud.

právní kvalifikace

88. Po *právní stránce* bylo jednání obžalovaného JUDr. Ing. Zdeňka R. pod bodem 1) – 2) rozsudku kvalifikováno jako pokus zvlášť závažného zločinu podvodu dle § 21 odstavec 1, § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný uvedl v omyl společnost PLG a potažmo i společnost LAPASAN, že v době, kdy byl ještě předsedou představenstva společnosti PLG s oprávněním uzavírat smlouvy samostatně bez souhlasu dalšího člena statutárního orgánu této společnosti, uzavřel smlouvy se společnosti

Syngas a CGU, ačkoliv fakticky tyto smlouvy byly uzavřely až v době, když již zmíněné oprávnění pozbyl. Současně pak s těmito smlouvami byly vystaveny a následně i vyplněny směnky na celkovou sumu 14 000 000 Kč, které byly následně indosovány a novými směnečnými věřiteli po společnosti PLG (následně LAPASAN) vymáhány, což se však z důvodu procesní obrany společnosti PLG (následně LAPASAN) v rámci soudních řízení nepodařilo. Tímto se tedy pokusil způsobit škodu ve výši 14 000 000 Kč, tedy škodu velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 písmeno e) trestního zákoníku.

89. Jednání obžalovaného Lukáše Ch. přesně popsané ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem 2) rozsudku bylo ***právně kvalifikováno*** jako pokus zločinu podvodu dle § 21 odstavec 1, § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že společně s obžalovaným JUDr. Ing. R., po vzájemné domluvě a spolupráci, uvedli v omyl společnost PLG a potažmo i společnost LAPASAN, že v době, kdy byl obžalovaný JUDr. Ing. R. ještě předsedou představenstva společnosti PLG s oprávněním uzavírat smlouvy samostatně bez souhlasu dalšího člena statutárního orgánu této společnosti, uzavřel obžalovaný JUDr. Ing. R. smlouvu se společností Syngas, za kterou jednal obžalovaný Ch., ačkoliv fakticky tato smlouva byla uzavřena až v době, kdy zmíněné oprávnění JUDr. Ing. R. pozbyl, tedy smlouvu oba obžalovaní antedatovali. Současně pak s touto smlouvou byla vystavena a následně i vyplněna směnka na částku 6 000 000 Kč, která byla následně indosována a novým směnečným věřitelem po společnosti PLG (následně LAPASAN) vymáhána, což se však toliko z důvodu procesní obrany společnosti PLG (následně LAPASAN) v rámci soudního řízení nepodařilo. Obžalovaný Ch. byl jednou ze stran předmětné smlouvy a zcela jednoznačně bylo prokázáno, že věděl, že smlouva je datována dnem, kdy nebyla uzavřena. Tímto se tedy obžalovaný Ch. pokusil způsobit škodu ve výši 6 000 000 Kč, tedy značnou škodu ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku.

90. *Subjektivní stránku* jednání obžalovaných soud dovodil zejména z průběhu skutkového děje, když obžalovaným zcela zřejmě věděli, že podepisují antedatované smlouvy, tedy, že podepisují smlouvy s neodpovídajícím datem, přičemž jejich záměrem bylo vylákat ze společnosti PLG (následně LAPASAN) peněžní prostředky. Obžalovaní tedy jednali v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem popsaným v odsuzujícím výroku tohoto rozsudku porušit zájem společnosti na ochraně majetku.

úvahy o trestu

91. K ***osobě obžalovaného JUDr. Ing. Zdeňka R.*** bylo zjištěno, že je t.č. ve vazbě. Před vazbou pobýval dlouhodobě v zahraničí, konkrétně v Gruzii. V současné době je nezaměstnaný. Na osobu obžalovaného je od roku 2018 vedeno insolvenční řízení, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2018, č.j. MSPH 60 INS 11238/2018-A-23, byl zjištěn úpadek dlužníka (obžalovaného) a na majetek dlužníka byl prohlášen konkurz, přičemž k tomuto dni bylo zjištěno, že měl obžalovaný pohledávky za dlužníky ve výši nejméně 19 200 000 Kč. Obžalovaný nemá žádný záznam v opise rejstříku trestů.

92. K ***osobě obžalovaného Lukáše Ch.*** bylo zjištěno, že je osobou samostatně výdělečně činnou. Obžalovaný nemá žádný záznam v opise rejstříku trestů.

93. Při ***ukládání trestu*** soud hodnotil u obžalovaných všechny okolnosti důležité pro jeho druh a výměru, taktéž hodnotil okolnosti důležité pro přiměřenost trestní sankce podle ustanovení § 38 trestního zákoníku a ustanovení § 39 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, když rovněž přihlédl ke společenské škodlivosti protiprávního jednání obžalovaných a významu

chráněného zájmu, který byl činy obžalovaných dotčen. Obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně majetku každého subjektu.

94. U obžalovaného JUDr. Ing. Zdeňka R. soud vyhodnotil jako jedinou polehčující okolnost, a to ve smyslu ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, že před nyní vytýkanou trestnou činností vedl řádný život. Pokud jde o přitěžující okolnosti, tak obžalovanému přitěžuje, že se vytýkané trestné činnosti dopustil dvěma dílčími útoky a dále ve smyslu ustanovení § 42 písmeno o) trestního zákoníku mu přitěžuje, že spáchal trestný čin s další osobou. Dále soud přihlédl k rozsahu vytýkané trestné činnosti. V neposlední řadě pak soud přihlédl i k osobě obžalovaného a dospěl k závěru, že je na místě ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody ještě při samé dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro trestný čin podvodu dle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od pěti do deseti let. Obžalovanému JUDr. Ing. R. byl tedy uložen ***trest odnětí svobody*** v trvání pěti let a šesti měsíců, když tento druh a výměra trestu snad bude pro obžalovaného již dostatečným varováním do budoucna a povede jej k řádnému způsobu života. Pro účely výkonu trestu odnětí svobody byl obžalovaný zcela ve shodě ustanovení § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

95. Obžalovanému byl dále uložen ***trest zákazu činnosti*** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a v družstvech, na dobu pěti let, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil právě i v souvislosti s výkonem těchto činností (jako předseda představenstva společnosti PLG předstírající, že může ještě jednak za společnost samostatně). Trest zákazu činnosti lze uložit v rozmezí od jednoho do deseti let, přičemž soud má za to, že přiměřený a odpovídající okolnostem trestné činnosti je u obžalovaného trest právě v trvání pěti let. Tento postup soudu je zcela v souladu s ustanovením § 73 odstavec 1 trestního zákoníku.

96. Obžalovanému Lukáši Ch. ve smyslu ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku polehčuje skutečnost, že před nyní vytýkanou trestnou činností vedl řádný život. Soud dále přihlédl ke skutečnosti, že taktéž od doby spáchání skutku pod bodem 2) rozsudku, tedy od června 2016 do současné době, vede řádný život. Taktéž soud při úvahách o druhu a výměře trestu vzal v úvahu skutečnost, že trestní stíhání obžalovaného je vedeno již od roku 2021, přičemž na této délce trestního řízení se nepodílel svým jednáním obžalovaný Ch., ale tolik obžalovaný JUDr. Ing. R., který se trestnímu stíhání vyhýbal pobytem v Gruzii a následně bylo trestní řízení prodlouženo vedením extradičního řízení v Gruzii až do vydání obžalovaného JUDr. Ing. R. českým orgánům činným v trestním řízení v březnu 2024. Naopak obžalovanému přitěžuje dle ustanovení § 42 písmeno o) trestního zákoníku toliko skutečnost, že spáchal trestný čin, resp. se o spáchání trestného činu pokusil, s další osobou. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy, jakož i k chování po činu, a dospěl k závěru, že v daném případě je možno obžalovanému ukládat ještě výchovný trest odnětí svobody nespojený s přímým výkonem trestu, a to ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro zločin podvodu dle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od dvou do osmi let. Obžalovanému Lukáši Ch. byl tedy uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let se stanovením zkušební doby v trvání 5 let, když tento druh a výměra trestu snad bude pro obžalovaného do budoucna dostatečným ponaučením a povede jej k vedení řádného způsobu života, neboť soud považuje protiprávní jednání obžalovaného pouze za exces z doposud bezúhonného života obžalovaného.

97. Dále byl obžalovanému v souladu s ustanovením § 73 odstavec 1 trestního zákoníku také uložen ***trest zákazu činnosti*** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena

statutárního orgánu ve všech typech obchodních korporací a v družstvech, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s výkonem těchto činností (jako jednatel společnosti Syngas). Jak již bylo výše uvedeno, trest zákazu činnosti lze uložit v rozmezí od jednoho do deseti let, přičemž soud má v případě obžalovaného za zcela přiměřený a odpovídající okolnostem trestné činnosti trest v trvání tří let.

98. ***Obžalovaný Lukáš Ch. je tedy povinen po celou zkušební dobu, tj. v trvání pěti let, chovat se řádně, nesmí se zejména dopustit další trestné činnosti, aby pak soud mohl po skončení zkušební doby rozhodnout o jeho osvědčení a hledělo by se na něj opětovně jako na osobu soudně netrestanou. V opačném případě, zejména pokud se dopustí další trestné činnosti či přestupku, soud rozhodne, a to i během zkušební doby, že vykoná podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání tří let.***

99. ***Současně se oba obžalovaní upozorňují, že pokud by porušili uložen trest zákazu činnosti, pak se vystavují nebezpečí trestního stíhání pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.***

100. Soud má za to, že takto vyměřené tresty jsou dostačující jak z hlediska individuální, tak z hlediska generální prevence.

náhrada škody

101. Dále bylo rozhodováno o ***náhradě škody***. K trestnímu řízení se řádně a včas připojily poškozené společnosti, a to společnost LAPASAN s.r.o. s částkou ve výši 14 000 000 Kč a společnost Pivovary Lobkowicz Group, a.s. s částkou ve výši 16 556 000 Kč s příslušenstvím. V průběhu řízení pak zmocněnec poškozené společnosti PLG omezil požadovaný nárok na částku 300 000 Kč.

102. Jak však bylo výše uvedeno, obžalovaný JUDr. Ing. Zdeněk R. se v současné době nachází v konkurzu, který byl vyhlášen poté, co byl zjištěn úpadek dlužníka (obžalovaného). Veškerá škoda v tomto trestním řízení byla způsobena před prohlášením úpadku obžalovaného a v průběhu trestního řízení pak nebyl zajištěn žádný majetek v majetkové podstatě obžalovaného (tedy dlužníka).

103. *Podle § 140b zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), nelze v jiných soudních a rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují; to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestnými činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka.* To tedy znamená, že zásadně není možno poškozenému přiznat v adhezním řízení nárok na náhradu škody, ačkoliv byl řádně a včas podle trestního řádu uplatněn, pokud bylo předtím zahájeno insolvenční řízení ve věci obžalovaného, bylo rozhodnuto o jeho úpadku a účinky tohoto rozhodnutí v době rozhodování v trestní věci stále trvají (pokud nebyl v trestním řízení zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka/obžalovaného).

104. Ve smyslu shora uvedeného tedy nelze žádnému z poškozených přiznat nárok na náhradu škody, a proto byli všichni poškození se svými nároky na náhradu škody odkázáni v souladu s ustanovením § 229 odstavec 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

zprošťující část

105. Na základě provedeného dokazování (viz výše) dále dospěl soud k závěru, že ve vztahu ke skutku pod bodem 1) rozsudku nelze bez důvodných pochybností prokázat vinu obžalovaného Lukáše Ch. Bylo prokázáno, že obžalovaný JUDr. Ing. R. jako zástupce PLG se zástupcem společnosti CGU (následně BE) podepsal antedatovanou smlouvu SOSB a s tím související další dokumenty včetně směnky, toto jednání obžalovaného R. je trestným činem (viz výše).

106. V obžalobě je jednání obžalovaného Ch. v tomto skutku popsáno tak, že měl mít vliv na působení obžalovaného JUDr. Ing. R. ve společnosti PLG, že měl tomuto zprostředkovat půjčku od Petra B. a že z jeho iniciativy byla vypracována antedatovaná SOSB a předána obžalovanému JUDr. Ing. R. k podpisu.

107. Jediná skutečnost, která vyplynula z dokazování, je pak fakt, že byl jedním z osob, které se podílely na zprostředkování zmíněné půjčky. Ze žádného provedeného důkazu však nevyplývá, že by měl obžalovaný Ch. jakýkoliv vliv na působení obžalovaného JUDr. Ing. R. ve společnosti PLG, toto tvrzení považuje soud spíše až za absurdní, neboť naopak z dokazování plyne, že to byl právě obžalovaný R., který měl de facto neomezenou moc (minimálně tedy v roce 2014) ve společnosti PLG. Stejně tak ze žádného důkazu nevyplývá, že obžalovaný Ch. vypracoval antedatovanou SOSB, resp. tato byla vypracována z jeho iniciativy, nebo že by ji předal obžalovanému R. k podpisu. Obžalovaný Ch. pak nebyl ani účastníkem této smlouvy.

108. Zmíněné zprostředkování půjčky pro obžalovaného R., na kterém se však hlavně podíleli svědci P., S. a S., je potvrzením motivace zmíněných svědků jako osob figurujících buď přímo nebo skrytě ve společnosti CGU (BE) na podpisu antedatované smlouvy SOSB a získání neoprávněného prospěch od společnosti PLG. Obžalovaný Ch. nebyl nikdy společníkem nebo jednatelem CGU, nebylo zjištěno ani, že by měl cokoliv společného s „činností či nečinností“ této společnosti, nebyl účasten podpisu SOSB.

109. Za této situace tedy dospěl soud k závěru, že nebylo prokázáno, že by skutek pod bodem 1) obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3. 6. 2022, sp.zn. 4 KZV 26/2020, spáchal obžalovaný Lukáš Ch., proto byl v souladu s ustanovením § 226 písmeno c) trestního řádu zproštěn od tohoto skutku.

110. Vzhledem ke zprošťujícímu výroku pak byly poškozené společnosti LAPASAN a PLG odkázány dle § 229 odstavec 3 trestního řádu se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve

kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 25. listopadu 2024

Mgr. Alice Erleová v. r.
předsedkyně senátu